

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
 ΤΕΥΧΟΣ 68, ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2012, ΕΥΡΩ 0,01
 Νόσος 11, 165 67 Αθήνα

Σύνοψη Ημερίδας στην Ακαδημία Αθηνών με θέμα:

* Η Ελλάδα και οι εξελίξεις στην Ανατολική Λακόννη της Μεσογείου

* Αίτια της Ελληνικής Οικονομικής Κρίσης

* Η Χρεωκοπία των Αξιών

* Μεταναστευτικό (και σύνοψη σε αγγλική μετάφραση)

* 63η Σύνοδος Κορυφής NATO

* Εύελπες, η Ελπίδα του Έθνους για Αύριο

* Το Βορειοηπειρωτικό

* 2/39 Σ.Ε., Σελίδες από την Πολεμική Ιστορία του

* Ενισχύεται συνεχώς η Τουρκική Ακτοφυλακή

* Η Εμπόθεια της Τουρκίας και η Προνοητικότητα του Ισραήλ

* Μολδαβικό Έθνος δεν υπάρχει

Επισκόπηση:

* Με μια Μιατιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Αγαπητά Μέλη

Διαφαίνεται χαραμάδα αισιοδοξίας και ελπίδας για το μέλλον της χώρας μας, μετά την τριμερή συμφωνία σχηματισμού κυβερνήσεως, ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Το γεγονός αυτό χαιρετίζεται ήδη τόσο από την Δύση, όσο και από τις διεθνείς αγορές.

Η νέα κυβέρνηση, με νωπή την λαϊκή εντολή και μαθαίνοντας από τα λάθη του παρελθόντος θα πρέπει να εφαρμόσει άμεσα το πρόγραμμά της, με ταχύτερες διαδικασίες, αποφασιστικότητα και αδιαφορία για το πολιτικό κόστος, προκειμένου να εκπέμψει αξιοπιστία προς κάθε κατεύθυνση και να περάσει τον φουρτουνιασμένο κάβο, πλέοντας προς τις ήρεμες θάλασσες. Θέματα προτεραιότητας θα πρέπει να αποτελέσουν κυρίως τα εξής:

- Η οργανωμένη ανάπτυξη της χώρας η οποία θα εξασφαλίσει θέσεις εργασίας, ξένες επενδύσεις, πρωτογενές πλεόνασμα και μεγαλύτερο ΑΕΠ. Η ανάπτυξη αυτή προϋποθέτει όραμα μοντέλου ανάπτυξης και πλήθος ενεργειών, ταξινομημένων σε φάσεις, που απορρέουν από αυτό (π.χ. αναπτυξιακές προτεραιότητες, γεωγραφικός προσδιορισμός παραγωγικών/βιομηχανικών περιοχών και τουριστικών/πολιτιστικών περιοχών, επιθυμητή τελική κατάσταση, χρονοδιαγράμματα υλοποίησης κ.λ.π.). Δίχως να παραβλέπονται και άλλες αναπτυξιακές παράμετροι (π.χ. αγροτική autarkia, χερσαίο οδικό δίκτυο, ορεινός τουρισμός κ.λ.π.), η γεωγραφία και η ιστορία μας ασφαλώς αναδεικνύει ως ενδεδειγμένο μοντέλο αναπτύξεως την θαλάσσια ισχύ της χώρας η οποία μεταφράζεται σε εμπορικό στόλο, μεταφορές, εμπόριο, λιμένες, λιμενικές υποδομές και μαρίνες για επαύξηση της οικονομικής, εμπορικής και τουριστικής ζωής της χώρας και ιδιαίτερα των παραμεθόριων νήσων, ναυπηγεία, συναφείς βιομηχανίες και βιοτεχνίες, θαλάσσιος τουρισμός και ναυταθλητισμός καθ'όλο το έτος, αλιεία και ιχθυοκαλλιέργειες, πολιτισμός και ανθρωπιστικές σπουδές, ναυτοσύνη πληθυσμού και τέλος ισχυρό Πολεμικό Ναυτικό (σε συσχετισμό ασφαλώς με τους λοιπούς κλάδους των Ε.Δ.) και Λιμενικό σώμα.

- Απλοποίηση της γραφειοκρατίας και του νομικού συστήματος, επιτάχυνση απονομής δικαιοσύνης, δίκαιο φορολογικό σύστημα, γενναίες διαρθρωτικές αλλαγές, μείωση του κράτους, αξιοποίηση της Δημόσιας περιουσίας, εξυγίανση της παιδείας, εξομάλυνση των εργασιακών σχέσεων και πιστή εφαρμογή των νόμων.

- Διοίκηση δια του παραδείγματος, ισονομία και κοινωνική δικαιοσύνη. Ο Έλληνας έχει αποδείξει την αυτοθυσία και το φιλότιμό του σε δύσκολες εθνικές στιγμές. Εν τούτοις δεν ανέχεται τις κομματικές διακρίσεις και τις μονομερείς και επιλεκτικές θυσίες, όταν μεγάλα κοινωνικά τμήματα εξακολουθούν να φοροδιαφεύγουν, να διαλάθουν και να διασπαθίζουν (αν όχι να καρπούνται) δημόσιο χρήμα ατιμώρητοι και υπό την σιωπηρή ανοχή ή συγκάλυψη ή σύμπραξη της διοίκησης ελίτ. Ένα πρώτο καλό δείγμα της νέας κυβερνήσεως θα ήταν η πραγματική κάθαρση που ουδέποτε έγινε. Στο εξής οι κυρώ

σεις για κάθε παραβάτη θα πρέπει να είναι ακαριαίες και εξοικονομικές διότι στην αντίθετη περίπτωση, τα όποια κυβερνητικά μέτρα θα συναντήσουν τοίχο λαϊκής αντιστάσεως.

- Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της αθρόας και ανεξέλεγκτης μεταναστεύσεως, της λαθρομεταναστεύσεως καθώς και της εσωτερικής ασφάλειας της χώρας. Οι πολιτικοί μας δυστυχώς έπονται των γεγονότων διότι δεν βιώνουν την καθημερινότητα και την αγωνία της κοινωνίας, γι αυτό άλλωστε και απορούν για την «ανεξήγητη» γι αυτούς άνοδο του κόμματος της Χρυσής Αυγής. Εάν δεν ληφθούν άμεσα και δραστηρικά μέτρα, είναι μαθηματικώς βέβαιον ότι σε μία γενεά οι αλλοδαποί θα είναι περισσότεροι από τους γηγενείς και μάλιστα στην πλειοψηφία τους Μουσουλμάνοι με ότι αυτό συνεπάγεται για τους απογόνους μας.

- Εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας. Η χώρα διαθέτει φυσικές πηγές ενέργειας (ήλιος, άνεμος, ύδωρ) και επιπλέον υπάρχει ορυκτός πλούτος στην ξηρά καθώς και υποθαλάσσια κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην θάλασσα. Σήμερα παρουσιάζεται μοναδική ευνοϊκή γεωπολιτική συγκυρία (δεν είναι της στιγμής η ανάλυσή της), την οποία η χώρα μας οφείλει να εκμεταλλευθεί προκειμένου να επιλύσει άμεσα τα εκκρεμούντα θέματα καθορισμού θαλασσιών ζωνών με τα γειτονικά της κράτη και να προβεί στην εξόρυξη των κοιτασμάτων της.

- Εκπόνηση μακροπρόθεσμης και βραχυπρόθεσμης Στρατηγικής επιλύσεως του συνόλου των εθνικών θεμάτων (π.χ. Αιγαίο, Κυπριακό, Σκόπια, Θράκη, όμορες χώρες, συμβαχίες κ.λ.π.), με συντονισμό και κατάλληλη οργάνωση των εμπλεκόμενων υπουργείων, ενημέρωση και εκπαίδευση του αρμοδίου προσωπικού, καθορισμό ενεργειών και χρονοδιαγραμμάτων υλοποιήσεως.

- Η υλοποίηση των ανωτέρω προτεραιοτήτων δεν θα είναι δυνατή δίχως το απαραίτητο περιβάλλον ασφαλείας που εξασφαλίζουν μόνο ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις. Το περιβάλλον ασφαλείας της χώρας είναι επισφαλές και οι επιβουλές ορατές. Όπως πρώτος ο Θουκυδίδης edidaze, μόνα τους το Διεθνές Δίκαιο και η διπλωματία ουδέποτε δικαίωσαν τον αδύναμο. Η αποδυναμωμένη στρατιωτική μας ισχύς μέσα από τον πολιτικό πλειοδοτικό ανταγωνισμό έχει ήδη υπερβεί τα όρια του λογικού επιπέδου επικινδυνότητας. Με πολιτική βούληση, κατάλληλο σχεδιασμό και ηθικούς πολιτικούς ηγέτες, οι απαιτούμενες εξοπλιστικές δαπάνες και επενδύσεις είναι δυνατόν να υλοποιηθούν απρόσκοπτα και εν καιρώ δύνανται να αποβούν πηγή κρατικών εσόδων (επένδυση στην υψηλή τεχνολογία).

Ιδού λοιπόν πεδίο δόξης λαμπρό για την νέα μας κυβέρνηση, στην οποία ευχόμεθα ολόψυχα καλή επιτυχία.

19 – 6 – 2012

Αντιναύαρχος ε.α. Β. Μαρτζούκος Π.Ν.
Πρόεδρος Δ.Σ./ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Β. Μαρτζούκος
Υπεύθ. Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε. Σκλήρης, Ε. Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκόμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Γραφεία: Νίκης 11
τ.κ. 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Αγαπητά μέλη

Εν μέσω σημαντικών εξελίξεων στο εσωτερικό και το εξωτερικό της χώρας, το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.) προσπαθεί να ανταποκριθεί αξιόπιστα στο έργο του, βασιζόμενο στην ευγενή ανησυχία καταξιωμένων μελών του, επί των εθνικών και ευρωπαϊκών θεμάτων, με προσφορά εθελοντικής εργασίας. Η επιτυχής έκβαση της προσπάθειας αποτιμάται με τον βαθμό επιδράσεως των απόψεων του Ινστιτούτου στην κοινή γνώμη και τα κέντρα λήψεως αποφάσεων. Ο αδέσμευτος χαρακτήρας του Ινστιτούτου διασφαλίζεται με την οικονομική του αυτοτέλεια, βασιζόμενη στην ετησία συνδρομή των μελών του.

Για τους ανωτέρω λόγους το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. χρειάζεται τόσο την εθελοντική ένταξη των μελών του σε επιτροπές εργασίας, αναλόγως των ενδιαφερόντων τους (λεπτομέρειες θα αποσταλούν), όσο και την οικονομική ανταπόκρισή τους στην θεσπισθείσα ετησία συνδρομή των 50 €. Επιπλέον ζητείται όπως έκαστο των μελών προσπαθήσει να εγγράψει τουλάχιστον δύο κατάλληλα μέλη έως το τέλος του 2012, κατά την κρίση του. Το μέτρο αυτό αποσκοπεί τόσο στην οικονομική αυτοδυναμία του Ινστιτούτου, όσο και στην διεύρυνση της βάσεως των μελών και την εξ αυτής ενίσχυση της απηχίσεως στην κοινή γνώμη.

Τα ανταποδοτικά οφέλη για τα μέλη περιγράφονται στα αντίστοιχα άρθρα του νέου Καταστατικού, το οποίο δύναται η γραμματεία του Ινστιτούτου να αποστείλει με e-mail.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. αισθάνεται τυχερό για την ποιότητα των μελών του και θεωρεί ότι η επίτευξη των στόχων του, θα προσφέρει σε κάθε μέλος του την ικανοποίηση ότι συνέβαλε κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του στην ανόρθωση της πατρίδος που όλοι μας υπεραγαπούμε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Αγαπητοί αναγνώστες του περιοδικού μας

Όπως σας έχει γίνει ήδη γνωστό, οικονομικοί και λειτουργικοί λόγοι επέβαλαν σειρά αλλαγών μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται η διάλυση της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. και η σύσταση του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., η απόκτηση καθεστώτος σωματείου αντί εταιρείας, η τροποποίηση του Καταστατικού, καθώς και η αλλαγή διευθύνσεως.

Στα πλαίσια αυτά έχει ήδη θεσπισθεί για τα μέλη του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ετησία συνδρομή ανερχόμενη σε 50 €. Στην δαπάνη αυτή συμπεριλαμβάνεται η αποστολή του περιοδικού στις διευθύνσεις των μελών.

Εις το εξής, προϋπόθεση λήψεως του περιοδικού από φυσικά πρόσωπα θα αποτελεί η ιδιότητα του μέλους με καταβολή (50 € ετησίως) ή η ιδιότητα του συνδρομητού του περιοδικού με καταβολή (20 € ετησίως). Η διανομή του παρόντος περιοδικού με το παλαιό καθεστώς είναι η τελευταία. Το περιοδικό θα εξακολουθήσει να διανέμεται δωρεάν σε αριθμό δημοσίων και ιδιωτικών φορέων (μη φυσικά πρόσωπα), όπως αυτοί θα καθορίζονται εκάστοτε από το Δ.Σ..

Αγαπητοί αναγνώστες

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ως αξιόπιστος φορέας διατυπώσεως αδεσμεύτων θέσεων και προτάσεων επί του συνόλου των εθνικών μας θεμάτων, καθώς και επί του ευρωπαϊκού γίνεσθαι, σας καλεί να ενισχύσετε την προσπάθειά του με την διατήρηση της επαφής σας ή ακόμη και με την ενεργό συμμετοχή σας (είτε ως μέλη, είτε ως συνδρομητές) σε μία περίοδο που η πατρίδα μας το χρειάζεται. Η επιλογή σας αυτή θα αποτελέσει χαρά και τιμή για το Ινστιτούτο καθώς και ενθάρρυνση στην προσπάθεια επιτελέσεως του έργου του.

Η γραμματεία του Ινστιτούτου λειτουργεί Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη από 09.30 έως 14.00. Τα e-mail και fax, που λειτουργούν διαρκώς είναι αντιστοίχως elesme@otenet.gr και **210 8211056**. Λοιπές διευκρινίσεις στο τηλέφωνο **210 8211025**.

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΛΕΚΑΝΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ»

Σύνοψη Ημερίδος

Υπό του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγόπουλου

Πραγματοποιήθηκε την 15ην Μαΐου 2012, με μεγάλη επιτυχία, η συνδιοργανωθείσα Ημερίδα με θέμα «Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΛΕΚΑΝΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ», από το Γραφείο Στρατιωτικών και Αμυντικών Θεμάτων της Ακαδημίας Αθηνών και το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ) στην αίθουσα τελετών της Ακαδημίας.

Την Ημερίδα παρακολούθησαν ο Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών Ακαδημαϊκός κ. Κοντόπουλος, Καθηγητής Αστρονομίας Πανεπιστημίων Αθηνών-Θεσσαλονίκης και επισκέπτης Καθηγητής στα Πανεπιστήμια ΗΠΑ και Ιταλίας, Ακαδημαϊκοί, πρώην Υπουργοί, επίτιμοι Αρχηγοί ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ (κ.κ. Γ. Αντωνακόπουλος και Ε. Καπραβέλος αντίστοιχα), ανώτατοι αξιωματικοί εκπροσωπώντας τους Αρχηγούς Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, Πρέσβεις Διευθυντές Διευθύνσεων του ΥΠΕΞ, αντιπροσωπείες αξιωματικών των Ε.Δ. και Σ.Α., Διπλωμάτες του ΥΠΕΞ, εκπρόσωποι του επαγγελματικού και βιομηχανικού κόσμου, Ιδρυμάτων και απόστρατοι αξιωματικοί των Ε.Δ. και Σ.Α. κ.α.

Μετά τις προσφωνήσεις του φιλοξενούντος την Ημερίδα Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών, Καθηγητού Αστρονομίας κ. Γεωργίου Κοντόπουλου και του Προέδρου του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ, Αντιναύαρχου ε.α. κ. Βασιλείου Μαρτζούκου, την τοποθέτηση του Συντονιστού της Ημερίδος Αντιστρατήγου ε.α. Στυλιανού Παναγόπουλου, ξεκίνησε η παρουσίαση των εισηγήσεων σύμφωνα με το πρόγραμμα της θεματολογίας της Ημερίδος.

Οι πλήρεις εισηγήσεις και τα συμπεράσματα της Ημερίδος θα εκδοθούν σε πλήρη έκδοση σε μεταγενέστερο χρόνο και με τον συντονισμό του Γραφείου Στρατιωτικών και Αμυντικών Θεμάτων της Ακαδημίας Αθηνών και του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Περίληπτικά, στην παρούσα ευκαιρία, θα παρουσιάσουμε σε γενικές γραμμές την σύνοψη των γενομένων εισηγήσεων όπως ακολουθεί :

- Ο Ακαδημαϊκός και Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός κ. Δημήτριος Σκαρβέλης, παρουσίασε το θέμα «Γεωπολιτική Αξία της Ανατολικής Λεκάνης της Μεσογείου – Ιστορική Αναδρομή». Κατά την ανάπτυξη του θέματος αυτού από τον εισηγητή :

* Κατεδείχθη η πλούσια σε πολιτικές και στρατιωτικές δραστηριότητες ιστορία του χώρου που εξετάζουμε. Στο χώρο αυτό, που ήκμασαν υψηλής στάθμης πολιτισμοί, εδραιώθηκαν θρησκείες και δημιουργήθηκαν ανθρώπινα έργα απaráμιλλης τέχνης, που θαυμάζονται και σήμερα.

* Παρουσιάσθηκε η ιστορική αναδρομή που καταδεικνύει από μόνη της την μεγάλη στρατηγική αξία του χώρου της Αν. Λεκάνης της Μεσογείου, η οποία παραμένει αμείωτη και στις ημέρες μας.

* Κατεδείχθησαν ο πολιτισμικός πλούτος και η πολιτισμική ποικιλότητα καθώς και η ποικιλία ιστορικών λαών που έχουν τις εστίες τους σ' αυτό το χώρο.

* Τα οικονομικά στοιχεία τα οποία παρουσιάστηκαν και τα οποία έχουν συνεχή αυξητική τάση, προσδίδουν περισσότερη ακόμα αξία στο χώρο.

* Οι πρόσφατες (από διετίας) πολιτικές εξελίξεις σε ορισμένες χώρες, έφεραν το χώρο στην πρώτη γραμμή της διεθνούς επικαιρότητας και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο απετέλεσε το κύριο θέμα της ημερίδος.

- Ο Ομότιμος Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Αλέξανδρος Κούτσης, Καθηγητής Πολιτικών Επιστημών, παρουσίασε το θέμα «Τρέχουσες Εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο. Διαφαινόμενη Προοπτική για Σταθερότητα και Ασφάλεια». Ο κ. Καθηγητής με την εισήγησή του μας είπε ότι :

* Οι εξεγέρσεις στην Μέση Ανατολή αντανακλούν τη σημαντική αλλαγή που σημειώθηκε στην περιοχή και διεθνώς από τα τέλη της δεκαετίας του 1980. Η Σοβιετική εισβολή στο Αφγανιστάν και ο πόλεμος του Κόλπου το 1991, γέννησαν το κίνημα των Τζιχαντιστών, με κύριο εκφραστή την Αλ Κάϊντα. Η διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως και η μονοκρατορία των ΗΠΑ ενίσχυσαν τα φιλοδυτικά αραβικά καθεστώτα που ως επί το πλείστον δεν ήσαν δημοκρατικά. Η επίθεση της Αλ Κάϊντα την 11η Σεπτεμβρίου 2001 στην Αμερική και η απάντηση των ΗΠΑ εισήγαγαν τον Διεθνή Πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, ως νέο παράγοντα τόσο στην εσωτερική όσο και στην περιφερειακή πολιτική διεργασία, στον οποίο η κάθε

πλευρά έδωσε την δική της ερμηνεία. Οι ΗΠΑ εξέλαβαν τις εξελίξεις ως ευκαιρία εγκαθιδρύσεως της δικής τους ηγεμονίας στην περιοχή, τα ισλαμικά κινήματα από την πλευρά τους εξέλαβαν τον πόλεμο αυτό ως σταυροφορία κατά του Ισλάμ. Τα αραβικά αυταρχικά καθεστώτα εκμεταλλεύθηκαν τον πόλεμο αυτόν, για να πιέσουν τις αντιπολιτευτικές δυνάμεις στην χώρα τους. Ταυτόχρονα ο πόλεμος αυτός έδωσε την ευκαιρία στο Ισραήλ να διακόψει ουσιαστικά την ειρηνευτική διαδικασία για την επίλυση του Παλαιστινιακού. Η διάλυση του Ιράκ και η συνεργασία Αιγύπτου και Σαουδικής Αραβίας με τις ΗΠΑ δημιούργησε κενό στον αραβικό χώρο που έσπευσαν να καλύψουν το Ιράν και η Τουρκία.

* Απάντηση στα παραπάνω αποτελούν οι εξεγέρσεις του 2011 που πλέον της διαμορφώσεως δημοκρατικών θεσμών στηριγμένες στις Ισλαμο-Αραβικές αξίες αποβλέπουν και να ανατρέψουν την συμφωνία του Κάμπ Ντέιβιντ του 1979. Τα καθεστώτα αυτά δεν θα είναι φιλοδυτικά.

* Τα γεγονότα αυτά προκάλεσαν διάφορες αντιδράσεις στη διεθνή σκηνή. Έτσι :

. Οι ΗΠΑ προσπαθούν να διατηρήσουν την πρωτοκαθεδρία στην περιοχή.

. Η Ρωσία να διασφαλίσει τα στρατηγικά της συμφέροντα και να εξουδετερώσει την όποια απειλή προέρχεται από Τζιχαντικά κινήματα.

. Η ΕΕ ενδιαφέρεται για εδραίωση πολιτικής σταθερότητας με σκοπό την προώθηση των οικονομικών πολιτικών της και την ανάσχεση της λαθρομεταναστεύσεως.

. Η Τουρκία αποβλέπει στην επιβολή ηγεμονικού ρόλου στην περιοχή και κυρίως στην Μεσόγειο ενώ το Ιράν αντίστοιχα στην περιοχή του Κόλπου.

* Οι παραπάνω αναμείξεις των παραγόντων αυτών αναπόφευκτα επηρεάζουν την υπό εξέλιξη διάταξη των συσχετισμών.

* Είναι νωρίς να προβλέψει κανείς πού θα καταλήξουν όλες αυτές οι διεργασίες. Εκείνο όμως που είναι βέβαιο είναι το ότι η Μ. Ανατολή βρίσκεται στα πρόθυρα μιας νέας «Συμφωνίας Σάϊκς-Πικώ» και ενός νέου ενδο-αραβικού ψυχρού πολέμου.

- Ο Πρύτανης του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Γρηγόριος Τσάλτας, Καθηγητής Διεθνούς Δικαίου της Θαλάσσης, Διεθνούς Δικαίου του Περιβάλλοντος και Διεθνούς Δικαίου της Αναπτύξεως, ανέπτυξε το θέμα «Οικονομική Διάσταση Αν. Λεκάνης Μεσογείου. Διαφαινόμενες Προοπτικές για την Ελλάδα». Ο κ. Πρύτανης με την εισήγησή του παρουσίασε όλες τις εκφάνσεις οικονομικής δραστηριότητας που δύνανται να αναπτυχθούν στην περιοχή επ' ωφελεία των λαών και αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην προοπτική επίλυσης της ελληνοτουρκικής διαφοράς για οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου στο πλαίσιο πολυμερούς περιφερειακής διαπραγμάτευσης, με σκοπό την ανάδειξη του συνόλου των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της υποπεριφέρειας της Ανατολικής Μεσογειακής Λεκάνης

μέσα από την πρόταση της άμεσης υιοθέτησης ενός Ολοκληρωμένου Συμφώνου Ενεργειακής και Περιβαλλοντικής Σταθερότητας και Ασφάλειας της ΝΑ Μεσογείου (Joint Energy and Environmental Stability and Security Pact for South-Eastern Mediterranean). Το εν λόγω Σύμφωνο θα επιμερίζεται στα εξής μέρη:

α) Ηλεκτρονικό Δίκτυο Ολοκληρωμένης, Διαρκούς Ενημέρωσης και Πληροφόρησης στον Τομέα της Ανάπτυξης (data base Real-time Development Information Agency)

β) Προς μια Κοινή Ενεργειακή Πολιτική της ΝΑ Μεσογείου (Towards a Joint South-Eastern Mediterranean Energy Policy)

γ) Συμβούλιο Αλιείας και Διατήρησης των Ζώντων Πόρων της ΝΑ Μεσογείου (Nord-east Mediterranean Consul on Fisheries and Conservation on Living Resources)

δ) Διακυβερνητικό Σύστημα Κοινής, Ολοκληρωμένης, Διαρκούς Περιβαλλοντικής Παρακολούθησης (Intergovernmental Joint Environmental Surveillance System)

ε) Διακυβερνητικό Δίκτυο Παρακολούθησης, Έγκαιρης Ειδοποίησης και Δράσης κατά των Φυσικών και άλλων Καταστροφών (Intergovernmental Warning and Emergency Response Network for Natural and other Disasters in South East Mediterranean)

στ) Ταμείο Στήριξης του Θαλάσσιου και Παράκτιου Περιβάλλοντος της ΝΑ Μεσογείου (Environmental Stability Fund)

ζ) Διακυβερνητική Υπηρεσία για τον Τουρισμό της ΝΑ Μεσογείου (Intergovernmental South East Mediterranean Tourist Agency)

Προϋπόθεση φυσικά για τα παραπάνω, όπως είπε, αποτελεί η αναγνώριση του status quo στο Αιγαίο Πέλαγος, ο σεβασμός των κανόνων Διεθνούς Δικαίου με έμφαση στο Δίκαιο της Θάλασσας και η εγκατάλειψη του casus belli εκ μέρους της Τουρκίας. Προϋπόθεση όλων των παραπάνω είναι η εμπέδωση ενός ουσιαστικού κλίματος εμπιστοσύνης ανάμεσα στις δύο χώρες (Ελλάδα - Τουρκία), μέσω ανάδειξης της καλής γειτονίας και τέλος της ανάπτυξης μιας διαρκούς και εποικοδομητικής συνεργασίας σε όλους τους τομείς.

- Ο Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Στυλιανός Περράκης, Καθηγητής του Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών και Διευθυντής του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Διεθνείς και Ευρωπαϊκές Σπουδές» του αυτού Πανεπιστημίου, παρουσίασε το θέμα «Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης και ζητήματα Α. Λεκάνης Μεσογείου Εθνικού Ενδιαφέροντος».

Κατά την εισήγησή του ο Καθηγητής ανέφερε μεταξύ άλλων, τα εξής:

-30 χρόνια μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Montego Bay για το νέο δίκαιο της θάλασσας, οι εφαρμογές της στο Αιγαίο και ευρύτερα στην Ανατολική Μεσόγειο προκαλούν πολύπλευρες τριβές και πάθη όσον αφορά την οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών.(Ελλάδα/Τουρκία, Τουρκία/Κύπρος). Οι εξελίξεις αυτές λαμβάνουν χώρα σε ένα εκρηκτικό σκηνικό

που συνθέτουν η κατάσταση στη Συρία και στα κατεχόμενα Παλαιστινιακά εδάφη, οι συμφωνίες ΑΟΖ Κύπρου/Ισραήλ, Αιγύπτου, ο νέος ρόλος του Ισραήλ στην περιοχή αλλά και της Κύπρου, μετά την ανεύρεση σημαντικών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων της Ανατολικής Μεσογείου, οι αντιδράσεις της Τουρκίας, οι ανοιχτές τριβές Ελλάδας-Τουρκίας κλπ.

- Το ισχύον πλαίσιο διεθνών κανόνων του δικαίου θαλάσσης του 1982 που η Ελλάδα έχει επικυρώσει, ενισχύει γενικά τις ελληνικές θέσεις για το νομικό καθεστώς του Αιγαίου, ιδίως αναφορικά με τα νησιά. Οι εν λόγω κανόνες-που δεν αποδέχεται η Τουρκία- έχουν καθαρά εθιμικό χαρακτήρα.

- Οι ελληνοτουρκικές διαφορές, ωστόσο, γύρω από πτυχές του καθεστώτος του Αιγαίου παραμένουν για δεκαετίες ανοιχτές, ενώ η προοπτική διευθέτησής τους-μέσω της δικαιοδοτικής οδού του Διεθνούς Δικαστηρίου δεν φαίνεται απαραίτητα για αύριο, αφού προϋποθέτει αναγνώριση του Δικαστηρίου της Χάγης από την Τουρκία και την υπογραφή σχετικού συνυποσχετικού. Στα πλαίσια αυτά, ο Καθηγητής Στέλιος Περράκης, υπενθύμισε τα χαρακτηριστικά στοιχεία της μονομερούς προσφυγής της Ελλάδας κατά της Τουρκίας στο Διεθνές Δικαστήριο το 1976 για την οριοθέτηση της ηφαλοκρηπίδας των νησιών του Βορειο-ανατολικού Αιγαίου, που όμως δεν ευδοκίμησε λόγω αναρμοδιότητας του Δικαστηρίου (1978).

- Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου παραμένει ασφαλώς προτεραιότητα, λόγω της εξ'υπαρχής και αυτοδικαίως ύπαρξης κυριαρχικών δικαιωμάτων επ' αυτής για έρευνα και εκμετάλλευση ανεξάρτητα της οριοθέτησής της. Υπάρχουν όμως και άλλες διαφορές που χρήζουν διευθέτησης.

- Τον τελευταίο καιρό, το ζήτημα της υφαλοκρηπίδας έχει επικλυφεί-σε επίπεδο ΜΜΕ και εντυπώσεων σε πολιτικά κόμματα και τμήματα της κοινής γνώμης, από την ΑΟΖ και την άποψη σύμφωνα με την οποία η άμεση κήρυξη της ΑΟΖ θα λύσει και το ζήτημα της αξιοποίησης των υδρογονανθράκων που βρίσκονται στο βυθό/υπέδαφος, δηλαδή στην υφαλοκρηπίδα. Το θέμα αυτό παρόλη τη σοβαρότητα του αντιμετωπίζεται δυστυχώς με επιπολαιότητα και εκφορά λόγου χωρίς γνώση και βασιμότητα που έχουν σαν αποτέλεσμα μόνο τη δημιουργία σύγχυσης. Και πάντα γιατί η αξιοποίηση των βυθών και των εκεί πόρων του, αφορά-σύμφωνα με την Σύμβαση του 1982 στο καθεστώς της υφαλοκρηπίδας.

- ΑΟΖ ασφαλώς πρέπει να κηρυχθούν από την Ελλάδα αλλά σύμφωνα με το ισχύον διεθνές δίκαιο απαιτούνται συμφωνίες οριοθέτησης της με χώρες παρακείμενες ή απέναντι ευρισκόμενες (Λιβύη, Αίγυπτος, Ισραήλ, Αλβανία, Τουρκία, Κύπρος κλπ). Αυτό ισχύει μεταξύ άλλων, ακόμα και στην περίπτωση όπου η ενδιαφερόμενη χώρα (πχ Ιταλία) δεν έχει αντιπαλότητα. Όσον αφορά ιδιαίτερα κήρυξη ΑΟΖ στο Αιγαίο- το οποίο παρουσιάζει οριακά εκτεταμένο θαλάσσιο χώρο 200 χ 400 ν.μ περίπου. Αυτό προϋποθέτει συνεννόηση με την Τουρκία με ότι τούτο συνεπάγεται. Από την άλλη πλευρά, με έμμεσο τρόπο αναγνωρίζονται κατά το δίκαιο της θάλασσας δικαιώματα στο Αιγαίο στην ΠΓΔΜ

ως περικλειστο κράτος. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να δοθεί χωρίς ταυτόχρονη ικανοποίηση άλλων εθνικών συμφερόντων.

- Κινήσεις για έρευνα/εκμετάλλευση στην υφαλοκρηπίδα γίνονται και πρέπει να γίνονται. Τούτο δεν προϋποθέτει κήρυξη ΑΟΖ.

- Οι παραχωρήσεις της Τουρκίας στην εθνική της εταιρεία ΤΡΑΟ θυμίζει 1973 και την αμφισβήτηση της υφαλοκρηπίδας των νησιών του Αιγαίου. Τούτο συνεπάγεται αντιδράσεις για την διασφάλιση των ελληνικών δικαιωμάτων στην υφαλοκρηπίδα. Κάθε ενέργεια της Τουρκίας θα πρέπει να αντιμετωπίζεται τυπικά (ρηματική διακοίνωση) που θα καταγράφει τα εκατέρωθεν κατά το διεθνές δίκαιο δικαιώματα και υποχρεώσεις. Αυτή είναι και η επιτόπου φυσική παρουσία των ναυτικών δυνάμεων.

- Απαιτείται προσεκτική παρακολούθηση της διεθνούς νομολογίας δικαίου θαλάσσης η οποία διαρκώς εξελίσσεται, ιδίως όσον αφορά τα νησιά και τις επιπτώσεις τους (impact) στις θαλάσσιες ζώνες (Αιγιαλίτιδα, Υφαλοκρηπίδα, ΑΟΖ). Είναι χαρακτηριστικές οι θέσεις που εκφράστηκαν στις υποθέσεις Ρουμανία/Ουκρανία ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για το νησί των Όφεων και Μπαγκλαντές/Μυανμάρ ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για το Δίκαιο της Θάλασσας. Και οι δύο αποφάσεις παρουσιάζουν ενδιαφέρον σε σχέση με την περίπτωση του συμπλέγματος του Καστελόριζου και μελλοντικών οριοθετήσεων στην περιοχή. Ταυτόχρονα εκφράζουν την σύγχρονη λογική των διεθνών οριοθετήσεων που πρέπει να επιδιώκουν – σύμφωνα με την Σύμβαση του Montego Bay- “δίκαιες λύσεις – equitable solutions”. Τούτο σημαίνει ότι η θαλάσσια οριοθέτηση που είναι διεθνής νομική διαδικασία γίνεται πάντοτε και υπό το φως των περιστάσεων κάθε υποθέσεως. Όσο αναφορά το σύμπλεγμα του Καστελόριζου, αποτελεί γεωγραφική συνέχεια του νησιωτικού συμπλέγματος της Δωδεκανήσου και δεν μπορεί να αποκοπεί από την λογική αυτή. Εξάλλου διεθνείς πράξεις- Συνθήκη Λωζάννης 1923- και πράξεις οριοθέτησης Τουρκίας/Ιταλίας όπως είναι φυσικό επιβεβαιώνουν το αναπόσπαστο με τα Δωδεκάνησα μέρος που είναι το Καστελόριζο και οι παρακείμενες νησίδες.

- Τέλος, αναφορά έγινε και στην ιδιαιτερότητα της Κύπρου που ως πολιτεία, παρουσιάζει μία παγκόσμια πρωτοτυπία (εδάφη υπό κατοχή, βρετανικές «κυρίαρχες» βάσεις) και προχώρησε αθόρυβα στην οριοθέτηση ΑΟΖ. Αναφορά έγινε και στις «κρυφές» ρυθμίσεις του σχεδίου Ανναν σε συνδιασμό με τις βρετανικές βάσεις Τουρκικές διεκδικήσεις κύριως δυτικά και νοτιοδυτικά της Κύπρου, αλλά και σε μελλοντικές ενδεχομένως εξελίξεις.

- Ο Πρέσβης ε.τ. και πρώην Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών κ. Γεώργιος Γεννηματάς ανέπτυξε το θέμα «Ελλάδα και Τουρκία σε σχέση με τον χώρο της Αν. Λεκάνης της Μεσογείου και τις εξελίξεις στο Αραβικό Κόσμο».

Ο κ. Πρέσβης κατά την εισήγησή του τόνισε ότι :

* Εκμεταλλευόμενη τις εξελίξεις

στο ευρύτερο μεσανατολικό χώρο, η Τουρκία φιλοδοξεί να αναλάβει ρόλο περιφερειακής δύναμης. Και τούτο, με την ανοχή παραδοσιακών παικτών στην περιοχή, που, από την αρχή των εξεγέρσεων, έδειξαν κάποια διστακτικότητα.

Η παρέμβασή της αυτή, στηρίζεται στο ιδεολογικό υπόβαθρο του νεοοθωμανισμού, δηλαδή στην απόκτηση μεγαλύτερης επιρροής πολιτικής, οικονομικής, πολιτιστικής, στα πρώην οθωμανικά εδάφη.

Προκύπτει όμως το ερώτημα, κατά πόσον είναι σε θέση η Τουρκία να αναδειχθεί σε διαμορφωτή εξελίξεων στο επίπεδο της περιφέρειας, με ανάληψη ρόλου «διεθνούς ευθύνης».

Για μια σειρά λόγων που αναλύθηκαν, ο ομιλητής πιστεύει ότι μακροπρόθεσμα, δεν θα ευοδωθεί η προσπάθεια αυτή.

Επιπρόσθετα η ρευστότητα που επικρατεί στην περιοχή, αποτελεί πρόσθετο εμπόδιο στην πραγματοποίηση των τουρκικών προθέσεων.

* Όσον αφορά την χώρα μας, θα πρέπει άμεσα και χωρίς άλλη καθυστέρηση, να καταστρώσει κάποιο σχέδιο «επανεμφάνισης» στην περιοχή.

Μπορεί να υπάρχουν άλλες προτεραιότητες λόγω δημοσιονομικού άγχους, αλλά η χώρα χρειάζεται, στην παρούσα συγκυρία, να αναβαθμίσει τον ρόλο της στην ευρύτερη περιοχή.

Οι τρέχουσες εξελίξεις στη Μ. Ανατολή, παρέχουν την κατάλληλη ευκαιρία.

Η χώρα μας μπορεί να αναλάβει μια σειρά δράσεων που δεν προϋποθέτουν μεγάλο οικονομικό κόστος, αλλά το όφελος θα είναι κάθε άλλο παρά αμελητέο.

Μπορεί να μην φαίνονται μεγαλεπίβολες, είναι όμως πραγματοποιήσιμες.

Ενδεικτικά η Ελλάδα θα μπορούσε να συμβάλει στην ανασυγκρότηση και ανόρθωση των θεσμών των χωρών που συγκροτούν την «αραβική άνοιξη» ακόμη και στην προσέγγισή τους με την ΕΕ.

Ο ομιλητής παρέθεσε μια ενδεικτική απαρίθμηση των σχετικών παρεμβάσεων.

* Όσον αφορά τα συμπεράσματα για την κατάσταση που επικρατεί στην Αν. Λεκάνη της Μεσογείου :

· Ο Αραβικός κόσμος εγκαταλείπει την πολιτική ακινησία του, αν και ορισμένες κατεστημένες εξουσίες ανθίστανται ακόμη.

· Δεν θα προκύψουν παντού ιδανικά μοντέλα διακυβέρνησης.

· Η επομένη ημέρα, δεν θα γεννήσει κατ'ανάγκη φιλελεύθερες Δημοκρατίες, αλλά μόνον Δημοκρατίες, που θα πάρουν πολιτιστικά στοιχεία του Ισλάμ.

· Κάποια στερεότυπα έχασαν την αξία τους. Το μοντέλο του ισόβιου προέδρου, επί παραδείγματι, έχει δεχθεί σοβαρό πλήγμα.

* Τυχόν αποτυχία και εκτροχιασμός της διαδικασίας αλλαγής, μπορεί να οδηγήσει σε χαοτικές καταστάσεις. Είναι δε γνωστό που οδηγούν οι τελευταίες :

· Είτε σε εμφύλιο σπαραγμό.

· Είτε σε επέμβαση στρατιωτικών.

· Είτε τέλος σε ανάληψη της εξουσίας από κάποιο ριζοσπαστικό ισλαμιστικό κόμμα, ασχέτως αριθμητικού μεγέθους, που θα προέρχεται μεν από το πλήθος, θα είναι όμως πιο οργανωμένο και θα διαθέτει σχέδιο.

Όλες οι χώρες αυτές, θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να υιοθετήσουν δημοκρατικές διαδικασίες, που να συμβαδίζουν με τις προσδοκίες των λαών τους.

Εγχείρημα όχι απλό. Ο δρόμος όμως είναι χωρίς επιστροφή.

- Ο Αντιναύαρχος ε.α. κ. Βασίλειος Μαρτζούκος, επίτιμος Διοικητής της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων, παρουσίασε το θέμα «Εθνικές Απαιτήσεις Άμυνας και Ασφάλειας για την Αν. Λεκάνη της Μεσογείου».

Ο κ. Μαρτζούκος κατά την εισήγησή του :

* Μας περιέγραψε προϋποθέσεις, μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα βασικών εννοιών στρατηγικής άμυνας και κατέδειξε πειστικά τους λόγους για τους οποίους επιβάλλεται η διαρκής ελληνική στρατιωτική παρουσία στην Α. Λεκάνη της Μεσογείου.

* Ο Ομιλητής στην συνέχεια ανέφερε συνοπτικά στην πραγματική στρατιωτική τουρκική απειλή, στις υφιστάμενες και δυνητικές συμμαχίες, καθώς και στην σκοπιμότητα χρησιμοποίησής του συμμαχικού παράγοντα επ' ωφελεία των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Μετά την παρουσίαση των τρόπων στρατιωτικής παρουσίας, ο εισηγητής εξέτασε συνοπτικά την φύση του αναμενομένου Θεάτρου Επιχειρήσεων και της επιπτώσεως της επί της Δομής των Ε.Δ..

Ο εισηγητής δίχως να κουράσει με τεχνικές εξειδικευμένες εξοπλιστικές λεπτομέρειες, ανεφέρθη διεξοδικά, σε επίπεδο γενικών κατευθύνσεων και προτεραιοτήτων, στις απαιτήσεις της Δομής των Ενόπλων μας Δυνάμεων, στα επίπεδα Εθνικής Στρατηγικής, Στρατιωτικής Στρατηγικής καθώς και στο Επιχειρησιακό επίπεδο.

Στον επίλογό του ο Αντιναύαρχος Β. Μαρτζούκος υποστήριξε την άποψη ότι η υλοποίηση των προτάσεών του, είναι απαραίτητη αλλά και εφικτή διότι άπτεται κυρίως της πολιτικής βούλησής και δευτερευόντως της οικονομικής καταστάσεως.

Τα Γενικά Συμπεράσματα που αναδύθηκαν από την Ημερίδα είναι ότι :

* Ο Ελληνισμός πρέπει να έχει συνεχή παρουσία στο χώρο, πολιτική, στρατιωτική, πολιτισμική.

* Η Ελλάδα υποχρεούται να μελετά συνεχώς τα συμβαίνοντα στην Ανατολική Μεσόγειο και να καθορίζει και εφαρμόζει πολιτικές στα πλαίσια μιας Εθνικής Στρατηγικής, για την προάσπιση των συμφερόντων της.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Του κ. Δημητρίου Ζακωντίνου

Οικονομολόγου –Τραπεζικού Ανωτάτου Στελέχους - Msc Στρατηγικές και Αμυντικές Σπουδές

Η Ελληνική Οικονομία δεν πρόβαλε καμία απολύτως αντίσταση (σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες) για να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της Διεθνούς Χρηματοπιστωτικής κρίσης που ξεκίνησε το Σεπτέμβριο 2008 από την αγορά των ενυπόθηκων δανείων στις ΗΠΑ, η οποία ακόμη και σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη τόσο στην Ευρώπη όσο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η ΕΚΤ σημείωνε από την αρχή ότι η έξαρση της Χρηματοπιστωτικής κρίσης θα δημιουργήσει συνθήκες εξαιρετικής αβεβαιότητας. Πράγματι, αυτή η χρηματοπιστωτική αναταραχή επηρέασε καταλυτικά σε αρνητικό επίπεδο τόσο τη Χώρα μας, όσο και το σύνολο σχεδόν της οικονομικής δραστηριότητας στη ζώνη του Ευρώ, από ότι είχε αρχικά υπολογισθεί.

Η εμπλοκή της χώρας μας σε αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση αρχίζει μετά τις παλινωδίες σχετικά με τη διαμόρφωση του ελλείμματος του 2009 που κατέδειξε κατάφωρη παραβίαση της αυστηρής συνθήκης του Μάαστριχτ, με τελικό αποτέλεσμα την εκτίναξη των επιτοκίων δανεισμού που κατέστησε απαγορευτικό το κόστος δανεισμού της με κίνδυνο τη μη εξυπηρέτηση των υποχρεώσεων της και τη χρεοκοπία της.

Σε μια τέτοια περίπτωση η έξοδος της Ελλάδας από τη ζώνη του Ευρώ θα ήταν φυσικό επακόλουθο με πιθανή την προοπτική δημιουργίας NTOMINO με την Ιρλανδία – Πορτογαλία – Ισπανία και ίσως Ιταλία (PIIGS). Η εξέλιξη αυτή κατέδειξε την σοβαρή αδυναμία αντιμετώπισης κρίσεων από το σύνολο των χωρών της ζώνης του Ευρώ αλλά και της ΕΚΤ που είχε να αντιμετωπίσει τα αντικρουόμενα συμφέροντα των χωρών μελών και της ΕΕ και της ΟΝΕ.

Έτσι, το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε προσωρινά και μάλλον πρόχειρα με τη δημιουργία μηχανισμού στήριξης της Ελλάδας από τη ΕΕ και το ΔΝΤ, το οποίο, για την αντιμετώπιση της δικής μας κρίσης, εφήρμοσε μελέτες που απετέλεσαν πηγή άντλησης εμπειρίας από χώρες στις οποίες επιχείρησε στο παρελθόν. Ωστόσο, η χώρα μας ως χώρα της Ευρωζώνης δεν έχει καμία ομοιότητα στη διάρθρωση της οικονομίας της με χώρες όπως η Ουρουγουάη, η Ουκρανία, το Πακιστάν, η Μολδαβία, η Αργεντινή κ.ά. Ο υπό δημιουργία ευρωπαϊκός μηχανισμός στήριξης από το 2013 και μετά δεν εμπεριέχει σαφείς όρους, ενώ παράλληλα, οι προϋποθέσεις για συμμετοχή ιδιωτικών συμφερόντων τον καθιστούν σχεδόν μη εφαρμόσιμο. Η έκδοση ευρωομολόγου που θα έδινε λύση σε χειμαζόμενες οικονομίες και που θα τους εξασφάλιζε χαμηλά επιτόκια, δεν γίνεται δεκτή από τη Γερμανία, η οποία σήμερα είναι ικανή να εξασφαλίζει χρηματοδότηση της οικονομίας της με μηδενικά σχεδόν επιτόκια. Άλλωστε ο τρόπος χειρισμού της κρίσης επέβαλε να μεταφερθούν ιδιωτικά κεφάλαια (εκατοντάδες δις ευρώ) από χώρες της νότιας Ευρώπης σε Γερμανικές τράπεζες.

Η πρόσφατη αναδιάρθρωση του χρέους που κατέταξε τη χώρα σε μία de facto κατάσταση πτώχευσης, αν και διευκολύνει προσωρινά την Ελληνική Οικονομία, δεν απαντά σε επερχόμενη κρίση που είναι άμεσα ορατή όταν, για την εξυπηρέτηση του χρέους, ο μόνος διαθέσιμος τρό-

πος είναι η απευθείας μείωση των κοινωνικών δαπανών χωρίς καμία δυνατότητα εκ νέου στήριξης της οικονομίας, της βιομηχανίας, και μάλιστα χωρίς τη δυνατότητα κρατικών επενδύσεων.

Βέβαια, θα ήταν εξίσου παραλογισμός να υπολογίζουμε σε ξένες επενδύσεις με αυτήν την πολιτικο-κοινωνικοοικονομική κατάσταση.

Από την άλλη πλευρά τα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που αποτελούσαν πάντα το μοχλό της οποιας οικονομικής ανάπτυξης στη Χώρα μας (που διαμορφωνόταν ανέκαθεν από τον τρόπο κατανομής των διαθέσιμων πόρων) προσπάθησαν να εναρμονισθούν με την πολιτική της ΕΕ για ενιαίο χρηματοπιστωτικό χώρο μέσα στα πλαίσια της ΟΝΕ, ώστε να αντιμετωπισθεί ο εξωτερικός ανταγωνισμός. Πράγματι κινήθηκαν στις αναγκαίες προσαρμογές στη δομή, στην οργάνωση, στη λειτουργία, στην εκπαίδευση και στην προώθηση του προσωπικού, δίνοντας μάλιστα και ιδιαίτερα κίνητρα στο τελευταίο (bonus).

Ωστόσο, η σύγκλιση πολιτικής και διαδικασιών ανάμεσα σε χώρες που βρίσκονται σε διαφορετικά στάδια ανάπτυξης, οδήγησε σε σοβαρούς κλυδωνισμούς πολλές από τις χώρες της ΕΕ που είχαν ενταχθεί στην ΟΝΕ (ιδιαίτερα δε τη χώρα μας), με σοβαρές επιπτώσεις στην απασχόληση, στο εισόδημα και στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών.

Παράλληλα οι μη αναπτυγμένες χώρες αποστερήθηκαν τους επιθυμητούς μηχανισμούς παρέμβασης που θα χρησιμοποιούνταν σε μια προσπάθεια προσανατολισμού της ατελούς οικονομικής δομής τους προς επιθυμητές αναπτυξιακές κατευθύνσεις.

Κατά συνέπεια, τα συγκεκριμένα πλαίσια λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος δεν επέτρεψαν στις χώρες αυτές να ολοκληρωθούν ανταγωνιστικά μέσα σε μία ενοποιημένη αγορά, μη μπορώντας να στηρίξουν νέες αναπτυξιακές δραστηριότητες.

Πράγματι, η ελληνική παραγωγική δραστηριότητα εξοβελίσθηκε σχεδόν από την Αγορά, καθόσον το οικονομικο-χρηματοπιστωτικό σύστημα ευνοούσε κυρίως τη μεταπρατική δραστηριότητα, που σε συνδυασμό με το ισχυρό ευρωπαϊκό νόμισμα που ευνοεί, κατά την άποψή μας, μόνο τη Γερμανία, καθιστούσε λίαν προσιτά στο ελληνικό κοινό προϊόντα προέλευσης τρίτων χωρών.

Παράλληλα, η αυξανόμενη ανεργία καλυπτόταν από την πολιτεία με διάφορα κοινωνικά προγράμματα, που χρηματοδοτούσε με εξωτερικό δανεισμό.

Κατά συνέπεια, για να σταματήσει ο εκτροχιασμός της οικονομίας της χώρας, είναι αδήριτη πλέον ανάγκη να εφαρμοσθούν οι διαρθρωτικές αλλαγές, ενώ σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να μεταβληθεί επί τα χείρω το βιοτικό επίπεδο του πληθυσμού (μείωση μισθών-συντάξεων), που θα προκαλέσει συνθήκες επιδείνωσης της ύφεσης.

Παράλληλα θα πρέπει να ληφθούν μέτρα και να διαμορφωθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και κατ' επέκταση ανάπτυξη της οικονομίας.

Η Χρεωκοπία των Αξιών

Δοκίμιον

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Αξία είναι κάθε τι, το οποίον οι άνθρωποι θεωρώντας το ποιοτικό, καταξιωμένο, χρήσιμο, επίλεκτο και ηθικώς ανώτερο, επιδιώκουν να το αποκτήσουν. Περιεκτικά, να περιβληθούν μ' αυτό και ολόκαρδα να το βιώσουν με την αυτεπίγνωσή τους.

Επιχειρώντας μία κατάταξη των Αξιών θα λέγαμε, ότι διακρίνονται σε οικονομικές, κοινωνικές, θρησκευτικές και άλλες ανάλογες με το περιεχόμενό τους, όπως είναι ανάλογες και με τους τομείς των ανθρωπίνων δράσεων, για τις οποίες δράσεις αναφέρονται.

Αν τις θεωρήσουμε με όρους φιλοσοφικούς, τότε θα οδηγηθούμε στις Αξίες του «αγαθού», του «ωραίου», του «αληθινού», οι οποίες αξίες είναι αντίστοιχες με τους τρεις βασικούς τομείς της φιλοσοφίας «Ηθική», «Αισθητική» και «Γνωσιολογία». Στους ανωτέρω τομείς, είναι δυνατόν να προστεθεί και ένα επί πλέον πεδίο μελέτης της φιλοσοφίας της θρησκείας, που είναι το «Άγιον».

Το αντίθετο της αξίας είναι η απαξία. Οι αντίστοιχες των αξιών απαξίες είναι το «κακό», το «άσχημο», το «ψεύτικο», το «βέβηλο».

Σαν άτομα με αξιολογικούς προσανατολισμούς και στην προσπάθειά μας να διαμορφώσουμε μία συμβατή με τις Αξίες θέση, αδιάλειπτα επιδιώκουμε να κοινωνικοποιηθούμε για να εκφράσουμε την εσωτερική πλευρά των σχέσεών μας με την κατακαλυπτική πραγματικότητα. Αυτή η κοινωνικοποίηση είναι μία αναγκαστική των καιρών επιταγή. Άλλως πως υποχρεούμεθα να αποδεχούμε εαυτόν ως τρίτον και ως αμύητον. Εν πολλοίς, ως κοινωνικά παρείσακτον.

Από την παραδοχή αυτή και μετά αρχίζει η σύγχρονη τραγωδία. Αρχίζει ένας συμπιεστικός στοχασμός, ο οποίος διεισδύει στις συνθήκες των σκιών των ιδεών, των πράξεων και των πιστεύω της κοινωνίας, η οποία φαίνεται είτε σαν εικόνα συνιστώντων εμψύχων, είτε σαν μεγάλες ομάδες εμψύχων, είτε σαν μαζική έκφραση του συνόλου των εμψύχων.

Τελευταίως ζούμε μία κρίση, της οποίας η πορεία εκτιμάται ζοφερή, το δε μέλλον της μη αναγνώσιμο. Για τους πολλούς η κρίση είναι οικονομική. Για τους λιγότερους η κρίση είναι οικονομικο-πολιτική. Για τους ελάχιστους η κρίση είναι η -υπό γιγάντωση- χρεωκοπία των αξιών. Η κρίση αυτή θα μπορούσε να σχετίζεται με την απρονόητο διαχείριση της οικονομίας, την άφρονα πολιτική, την επιθετική επιστημολογία, την προσβολή των κοινωνικών ευαισθησιών. Θα μπορούσε να συναρτάται με την κρίση της ηθικής, η οποία οσημέραι έχει καταφέρει μία βαθεΐα και παράτολμο μεταξίωση όλων των γνωστών μας αξιών.

Μέσα σε τούτη την αναταραχή, επόμενον είναι, να

διαμορφωθεί ένα κλίμα ανεπίστρεπτα ψυχοφθόρο, κάτω από το οποίο εκκολάπτεται μία πικρή ζωής πείρα και ένας μη δυνάμενος -προς ώρας- να αποτιμηθεί πανικός. Και το να παρατηρούμε τον σημερινό άνθρωπο να είναι αβέβαιος και αμήχανος και να είναι γεμάτος αγωνία, είναι κάτι που υπαγορεύει πράξεις συναγερτικές. Και τι θα συμβεί αν αυτές οι πράξεις είναι τύπου αντιδράσεων, που αναχαιτίζονται εμπρός σε απόρθητα τείχη; Τι κατά την επιμονή της εξουσίας στην αναποτελεσματικότητα; Τι θα συμβεί, όταν ο απεγνωσμένος άνθρωπος απολέσει κάθε έλεγχο σε ό,τι αφορά στο μέτρο του δικαίου κατά την συνάντησή του με την απαξία; Τι θα συμβεί, όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει, ότι σταδιακά χάνει την ψυχή του;

Ο σημερινός άνθρωπος αυτής της γωνιάς της Ευρώπης αρχίζει (αρχίζει;) και κατανοεί, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελεί εκείνο το αναζωογονητικό στοιχείο των λαών, που προτιμούν να ζουν κάτω από καθεστώς ψευδαισθήσεων. Ήδη αρχίζει και γίνεται κατανοητό, ότι η κακή πολιτική είναι μία έκφραση απαξίας των ονείρων εκείνων, που αδυνατούσαν να πιστέψουν, ότι η Ευρώπη είναι θνητή.

Μάλιστα. Η Ευρώπη δεν είναι εκείνη η παλαιά γενέτειρα των μεγάλων προσδοκιών, όπου υπερίσχυε ο εύτακτος νους και συνετελείτο μια διαρκής καλλιέργεια του πνεύματος. Μετά την αρχική οικονομική αισιοδοξία, η οποία εκφράστηκε με το κοινό νόμισμα, διαπιστώθηκε, ότι οι ταχύτητες αναπτύξεως και οι επιμηθευμένες δανειακές πολιτικές, την οδηγούν πλέον σε αναθεωρήσεις όλων αυτών των ετερογενών ιδεωδών και -γιατί όχι- των ετεροωμένων αξιών. Τώρα πλέον το πολιτισμικό φασματοσκόπιο απλώνει επάνω από την Ευρώπη αταίριαστα χρώματα, τα οποία φωτίζουν με μία ανοίκεια και εναντιοφανή λάμψη μία αγωνία (ίσως επιθανάτια) του διαρκώς ανώριμου Ευρωπαϊκού γίγνεσθαι.

Ποιός σήμερα μπορεί να εγγυηθεί στην Ευρώπη και στην Ελλάδα ένα ρυθμικό παλμό πνεύματος; Μία ανησυχία για την συντήρηση των παραπλεύρων της οικονομίας επιπτώσεων επάνω στην ηθική, την αισθητική, την γνωσιολογία;

Όταν ο Nietzsche απεφάνθη, ότι «ο Θεός πέθανε!...», τούτο εξελήφθη, ως αντικατάσταση του Θεού από τον Άνθρωπο. Άνθρωπος ο βασιλεύς. Ωστόσο ο Nietzsche υπενόησε, ότι θα βασιλεύσει ο προικισμένος άνθρωπος με τις αξίες του αγαθού, του ωραίου, του αληθινού και του αγίου. Αλλ' ο άνθρωπος προτίμησε να χρησιμοποιήσει άλλα μέσα και άλλες μεθόδους και άλλες αρχές για να «υπερισχύσει» και όχι να βασιλεύσει των συνανθρώπων του και του περιβάλλοντος στο οποίο ζει και δραστηριοποιείται.

Όταν ο Descartes είπε το περίφημο *ergo cogito ergo sum* (σκέπτομαι, άρα υπάρχω), εννοούσε, ότι υπάρχω κάτω από την σκέψη ενός Παντοδυνάμου και Παναγάθου Θεού με τα εφόδια απασών των αξιών, που μέχρι τώρα έχουν επινοηθεί και όχι, ότι «υπάρχω» σαν ένα απόλυτο «εγώ», που σκέπτομαι για να εκμεταλλεύομαι εκείνους τους συνανθρώπους, οι οποίοι στην απαιδευσία τους δεν σκέπτονται σε τόση έκταση και σε τόσο βάθος, ώστε να είναι σε θέση να αξιολογήσουν εκείνους, που προσβάλλουν τις αξίες. Εκείνοι που σκέπτονται και γνωρίζουν, ότι πρέπει να τοποθετηθούν ανάλογα με την πνευματική τους συγκρότηση, έχουν αντιληφθεί την υφή και τον τρόπο λειτουργίας εκείνων των άλλων ανθρώπων, που χρησιμοποιούν τον εγκέφαλό τους, ως όργανο εκμεταλλεύσεως των συνανθρώπων, αγνοώντας τους κανόνες που στηρίζουν τις γνωστές αξίες.

Και σημαίνουν τα σήμαντρα. Πλην όμως τα ότα των «πεινασμένων» και των δικαιολογημένα αναξιοπαθούντων στρέφουν προς εκείνες τις πολιτικές σειρήνες, που διαθέτουν περισσότερα ντεσιμπέλ από την γλυκεία πλην χαμηλόηχη αρμονία της εκφράσεως της προς τις αξίες κλίσης. Αλλά και το σύνολο των ανυποψιάστων ανθρώπων δεν γνωρίζει πλέον τι να σκεφθεί και με τι να καλυφθεί από τα θαυμαστά μηχανεύματα που τον πολιορκούν και τον αναστατώνουν εσωτερικά, ψυχοσωματικά. Νέες δυναμικές σχέσεων. Νέες απορίες. Ο κόσμος πλέον δεν γνωρίζει προς τα πού βαδίζει. Ο κοινός νους στροβιλίζεται μέσα σε μία άγνωστη σφαίρα, της οποίας σφαίρας την τροχιά ρυθμίζουν οι δαιμονιοδέστεροι.

Λίγοι αντιλαμβάνονται, ότι σ' εκείνες τις χώρες, που ευδοκιμούν οι ρήτορες, τα πράγματα δεν βαίνουν καλώς. Λίγοι συνειδητοποιούν, ότι η ρητορεία είναι όργανο, που κατευθύνει και αναταράσσει ένα πλήθος και ένα λαό απειθάρχητο. Και, ότι είναι ένα όργανο, που χρησιμοποιείται στα άρρωστα κράτη και εκεί όπου οι κουκουλοφόροι και οι αμαθείς έχουν μία ανεξέλεγκτη δύναμη και όπου τα πολιτικά πράγματα βρίσκονται σε διαρκή αναστάτωση. Λίγοι επισημαίνουν το άτοπον, το ότι δηλαδή εδώ στην Ελλάδα, όποιος πολιτικός εκφράζεται πιο ωραία και πιο υποσχεται αναλαμβάνει και τις τύχες της χώρας ανεξάρτητα από τις διαπιστωμένες τρωτότητες και το προκύπτον αρνητικό προϊόν, το οποίον είναι τοις πάσι γνωστό εκ των προτέρων. Η Ιστορία το αποδεικνύει με επαναλαμβανόμενη μαθηματική ευλάβεια.

Όσοι προσπαθούν να κατανοήσουν το φαινόμενο αυτής της απαραιμείωσης προς την κατάρρευση των αξιών πορείας, διερωτώνται: «Πόσο συνεισφέρω στον τρόπο με τον οποίο βιώνω την πραγματικότητα; Ποιά τάξη μπορεί να επιβληθεί από τον νου ή έστω τον φυσικό νόμο»; Όσοι δεν προσπαθούν να κατανοήσουν αυτή την πορεία, τότε άλλως τοποθετούνται. Εν πυρί της οργής των λαλούν. Αιωρούνται μέσα σε ένα χάος αναρίθμητων υπερθετικών απεκδύσεων της προσωπικής των ευθύνης. Θεωρούν εαυτόν ενάρετον και δικαιοφρονα. Νομίζουν, ότι γνωρίζουν τις αξίες, πλην είναι ακατανόητοι. Νομίζουν ότι διαθέτουν την μεγαλύτερη σοφία και, ότι είναι οι πιο αγαθοί των αγαθών. Το να θεωρούν εαυτούς -κατά την βαθειά τους

άγνοια- ότι δηλαδή είναι ισοδύναμοι του Θεού είναι μία τονωτική της ματαιοδοξίας σκέψη. Το να υποστηρίζουν αυτή τη σκέψη δημόσια είναι μία επικίνδυνη τροπή, η οποία λύει την συνοχή των στερεοτύπων μιας πολιτισμένης ανθρωποομάδας.

Και το ερώτημα προβάλλει βασανιστικό. Μήπως θα έπρεπε να σπουδάσουμε από την αρχή το νόημα των αξιών; Μήπως μας χρειάζεται μία εκπαίδευση επάνω στην θεωρία της αξίας; Μήπως αναγκαίοι να μαθητεύσουμε επάνω στις έννοιες ορθό, λάθος, καλό, κακό, αρετή, επιδίωξη, αξιοπρέπεια; Μήπως πρέπει να κοπιάσουμε για να συνειδητοποιήσουμε το ενεργό μέρος στη ζωή μας της σωματικής και της ψυχικής μας υγείας; Μήπως οφείλουμε να αναγνωρίσουμε την σημασία του κάλλους; Μήπως αρμόζει να επαναλάβουμε το μάθημα περί του ρόλου του χρήματος στη ζωή και τον συσχετισμό του με την ερμηνευτική της ευτυχίας; Πώς άραγε μπορούμε να προφυλάξουμε τον εαυτό μας από τα ανεπίτρεπτα; Τί σημαίνει Θείο;

Συνήθως οι άνθρωποι δεν επιζητούν μια πιο εμβριθή γνώση των αξιών ή των εν γένει ανωτέρων πραγμάτων. Αρκούνται στην βέβαιη και προφανή γνώση των χειροπιαστών, των αποδεδειγμένων, των δεδομένων. Και το δεδομένο είναι το χρήμα. Ιδού μία βάση αξιακής προσηλώσεως των σημερινών ανθρώπων. Έ, λοιπόν, αυτό είναι και το σημείο από όπου αρχίζει η καθολική κατάρρευση. Εφ' όσον το χρήμα συνιστά χειροπιαστή αξία, επόμενον είναι να παύσουν οι αρχικά διατυπωθείσες αιώνιες αλήθειες και ο ζωτικός τους χώρος θα καταληφθεί από την σφαίρα των αισθήσεων. Και η αίσθηση του χρήματος θα οδηγήσει στην αντικειμενική επιδίωξη, που θα ικανοποιήσει την ατομικότητα.

Τελευταίως οι Έλληνες εβίωσαν έντονα την ικανοποίηση αυτής της ατομικότητας. Υπερέβησαν κάθε εσκαμμένο όριο, που σηματοδοτούσε το επιτρεπτό και την ηθική πιθανότητα. Στο κυνήγι της αποκτήσεως των υλικών αγαθών κατήργησαν όλους τους όρους, που συνιστούν μία πραγματικότητα. Απέστρεψαν το βλέμμα από το Υπέρτατον Ον -την προϋπάρχουσα πίστη. Προσέβαλαν την φύση. Δυσερμήνευσαν την ουσία, την αιτιότητα, τον χρόνο, τον χώρο. Αμέλησαν τον ψυχικό τους εαυτό, την πνευματική τους ταυτότητα. Εξεμεταλλεύθησαν κατά τον πλέον αδέξιο τρόπο την πολιτικο-κοινωνική ελευθερία. Στο τέλος βρέθηκαν αντιμέτωποι με την αλήθεια, η οποία αλήθεια παρ' όλον, ότι κι αυτή είναι σχετική, εν τούτοις στην αντιπαράθεσή της με τον απρονόητο άνθρωπο συνεκφράζεται με άλλες σχετικότητες, όπως είναι η αναγκαιότητα, ο αριθμός, η πιθανότητα, η λειτουργία, το γεγονός, το νυν γίνεσθαι και το φοβιστικό άπειρο.

Η τεχνολογία είναι αρωγός της προόδου, της επιστημολογίας και των εφαρμοζομένων αναπτυξιακών προγραμμάτων. Ωστόσο χρειάζεται προσοχή. Η τεχνολογία είναι ένα άριστο όπλο εκμαυλισμού της σκέψεως. Η πνευματική πενία αιτιάζεται τα media, διότι είναι κατευθυντικά του νου. Και μολονότι τα βιβλία -είναι παραδεδεγμένον- δείχνουν τον δρόμο, οι σημερινοί άνθρωποι τα αποφεύγουν όλο και περισσότερο, διότι η έτοιμη τηλεοπτική εικόνα δίδει πολλαπλές επιλογές, το μείζον των οποίων πόρω απέ-

χει από τις λύσεις, που εδράζονται σε αξίες και αρετές. Συνήθως προβάλλεται η μυθοπλασία περί πλούτου και πλουτισμού καθώς και η ευμάρεια των νεοπλούτων, που αναμειγνύεται με τον υπερθεματισμένο εκσυγχρονισμό από τον οποίο βεβαίως και πρωτίστως επωφελείται η πελατεία της πολιτικής εξουσίας.

Οι αναλυτές διερωτώνται. Άλλοι ειλικρινά και άλλοι κάτω από κάποιο καθεστώς σκοπιμότητας. Το ερώτημά τους είναι, το πώς θα συμπεριφέρονταν η κοινωνία τη στιγμή, που αφυπνιζόμενη διαπιστώσει, ότι όχι μόνο θα χάσει τον έλεγχο της ανοδικής οικονομικής της πορείας αλλά και όλα τα μέχρι τούδε επιτευχθέντα. Και τα ιδιοκεκτημένα κινητά και ακίνητα. Και την καθ' οιανδήποτε έννοια κυριαρχία. Και τις ελπίδες της για την βασική επιβίωση. Οι πολίτες δεν θα γίνονταν άραγε καχύποπτοι προς τους εξουσιαστές; Δεν θα δυσανασχετούσαν; Τί είδους κοινωνικές αναστατώσεις θα προκαλούντο; Τί ταξικές ζυμώσεις θα προκαλούσαν αντιπαραθέσεις; Βεβαίως σήμερα δεν υπάρχουν κοινωνικές τάξεις κατά την ιστορικά διδαγμένη έννοια για να δικαιολογήσουν ταξικές ζυμώσεις. Ωστόσο υπάρχουν δύο ατύπως διακεκριμένες τάξεις. Είναι η μεγάλη τάξη των αφελών και η μικρή τάξη των επιτηδίων. Όσο για τις πολιτισμικές και ιδεολογικές παρεκκλίσεις ή κάποιους πολεμικούς περισπασμούς, επόμενον είναι οι αναλυτές να τα τοποθετούν στο γεγονός της γενικής οικονομικής καταρρεύσεως.

Οι κοινωνικοί κατακλυσμοί, η αποχαλίνωση των φανατισμών, οι κάθε είδους προξενούμενες καταστροφές από «αγανακτισμένους» γνωστούς-αγνώστους θα μπορούσαν να αποσοβηθούν από την αποδοχή μιας λιτότητας, η οποία λιτότητα θα βοηθούσε να γίνει ανεκτή, εφ' όσον οι άνθρωποι επείθοντο, ότι θα αποτελούσε ένα σημείο αναφοράς για την έναρξη μιας πορείας προόδου, η οποία θα εδράζετο σε μη νοθογενείς και ειλικρινώς αναθεωρημένες αξίες.

Η πιστή υπακοή και σεβασμός στις αξίες προϋποθέτουν διατήρηση των ελληνικών παραδόσεων και μη αλλοίωση της Ελληνικής Ιστορίας, όπως προσφάτως έχει επιχειρηθεί από άτομα, τα οποία ενθρονίζονται -τίς οίδε ποίας ομβρέλλας συμφερόντων- σε θέσεις κλειδιά της δημοσίας διοικήσεως.

Εμείς οι οποίοι έχουμε παραλάβει την σκυτάλη από τους παλαιότερους, στην οποία είναι περιελιγμένο το μήνυμα, που λέει: *«Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερόν εστιν η Πατρίς και σεμνότερον και αγιώτερον και εν μείζονι μοίρα και παρα θεοίς και παρ' ανθρώποις τοις νουν έχουσι»*, την κρατούμε με βρώμικα χέρια και το μήνυμα κινδυνεύει να λερωθεί, να σβήσει. Η επισυμβαίνουσα αλλοτρίωση των επιλέκτων αθλητών-σκυταλοδρόμων (πολιτικοί, εκπαιδευτικοί, δικαστικοί, κληρικοί, στρατιωτικοί κλπ) οδηγεί με βεβαιότητα σε συνθλιπτική ανασκευή του ίδιου του ελληνικού μας πολιτισμού.

Και ο απλός ψηφοφόρος νομίζει, ότι είναι ο κυ-

ρίαρχος λαός. Οποία πλάνη! Ο ψηφοφόρος ψηφίζει επί τη βάσει προσωπικών συμφερόντων, χωρίς να προβλέπει, ότι ο πολιτικός, που του προσφέρει οικονομικά και ταξικά όνειρα, χειρίζεται ταυτόχρονα σχέδια και προγράμματα, τα οποία στην πράξη αποδεικνύονται εθνοδιαλυτικά. Ο ψηφοφόρος στην άγνοια ή την αδιαφορία του στις όποιες αξίες διατηρούν την Ελλάδα σαν έθνος, όλα αυτά τα αντιπαρέχεται προς ικανοποίηση, κατ' ελάχιστον, των εχθρών της Πατρίδας του. Και εχθροί της Ελλάδος -ας μη γελιόμαστε- είναι όλοι οι μη Έλληνες. Όσο για τις συμμαχίες, αυτές απλά είναι πρόσκαιρες συγκλίσεις διακρατικών συμφερόντων. Κάπως έτσι εναγκαλιστήκαμε τον ευρωπαϊκό οραματισμό, πιστεύσαντες, ότι από κάποια στιγμή και μετά έχουμε εξασφαλιστεί δια βίου στο «ασφαλές» καταφύγιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Και τότε τί πρέπει να ακολουθήσουμε; Τις παραδοσιακές αξίες που εγγυώνται την διαχρονικά σταθερή πορεία προς τα βελτίω ή τις ορθολογιστικές αξίες, που μοιραία -λόγω αδεξιότητων- θα οδηγήσουν σε αφανισμό; Μήπως νομίσαμε, ότι εξορθολογίζοντας τις αξίες επιτύχαμε την ολοκλήρωσή μας, όπως ευαγγελίζονται οι αυτοβαπτισθέντες «προοδευτικοί» και «εκσυγχρονιστές»; Τελικά, άλλο πράγμα καταλάβαμε και χάσαμε την ψυχή μας. Την ελληνική μας ψυχή.

Πρέπει να πάρουμε πίσω την ψυχή μας. Όλοι έχουμε την δεξιότητα να δραπετεύσουμε από την φυλακή στην οποία εκόντες έχουμε εγκλείσει την ψυχή μας. Μία ενδεδειγμένη απόδραση είναι η αποβολή του αισθήματος του φόβου. Μετά πρέπει να αγνοήσουμε τον πόνο από τα επιχειρούμενα από τους εξουσιαστές οικονομικο-ψυχο-κοινωνικά κτυπήματα, τα οποία στοχεύουν δια της συνταγής «σοκ και δέος» στο ανεπίγνωστο κομμάτι του αισθητηριακού μας κόσμου. Να χλευάσουμε την απόγνωση και την κατάθλιψη αναλογιζόμενοι, ότι για όλα υπάρχει κάπου μία διέξοδος. Να πιστεύουμε στο *ergo cogito*, και σάν πεποικισμένοι με βαθύνοια και ευθυκρισία θα ανακαλύψουμε τον δρόμο για την έξοδό μας από το σπήλαιο του Πλάτωνος και όχι με τα δεκανίκια, που πρόθυμα προσφέρονται από εκείνους, οι οποίοι διατείνονται, ότι για να μας απαλλάξουν από την -νομιζόμενη από εμάς- μεταφυσική αδικία, σκέπτονται εκείνοι για εμάς. *Aut viam inveniam aut faciam*, είπε ο Αννίβας. Δηλαδή: *“ή θα βρω τον δρόμο ή θα φτιάξω ένα”*.

Και εφ' όσον στον ορίζοντα δεν φαίνεται ένας Κολοκοτρώνης για να βροντοφωνήσει: *“φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους”*, τότε εκείνο, που συνιστάται είναι να κλείσουμε τα αυτιά μας και τα μάτια μας στα ραδιόφωνα, στις τηλεοράσεις και στα κατευθυντικά έντυπα και να αρχίσουμε να μελετούμε την αρχαία ελληνική γραμματεία καθώς και όλα τα ανώτερα πνεύματα, τα οποία στους αιώνες έλαμψαν κατά την ιστορική πορεία του ανθρωπίνου γένους, σε τούτο τον υφήλιο κόσμο.

Η γνώση που θα αποκτηθεί θα αποτελέσει την πυξίδα για την επάνοδό μας στον κόσμο των αξιών.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ

**Το απόστημα έσπασε και μολύνει τα πάντα
Η Έκθεση Frontex για Τουρκία - Σένγκεν**

**Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ**

Αναδρομή στο Παρελθόν

Οι εκρήξεις διαρκείας του μεταναστευτικού και οι ολέθριες συνέπειες που αυτές επιφέρουν στην ελληνική πολιτεία και κοινωνία κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα μας επιβάλλουν να καταγράψουμε και να σχολιάσουμε τα σημαντικά γεγονότα, αυτά που συνεχώς εμφανίζονται και τα οποία τρέχουν με ταχύ ρυθμό, μαζί με την επικαιρότητα, καθόσον οι μεταβαλλόμενες συνεχώς εξελίξεις είναι καυτές και ραγδαίες.

Πάγια θέση του Ινστιτούτου μας, από συστάσεώς του εδώ και χρόνια, ήταν κατά της ανεξέλεγκτης μετανάστευσης, και δεν σταμάτησε ποτέ να αναδεικνύει και να επισημαίνει τους κινδύνους και τις απειλές που ελλοχεύουν για την εθνική ασφάλεια της χώρας μας (εθνική άμυνα – εθνολογική σύνθεση του πληθυσμού - εθνική συνοχή – ταυτότητα και οικονομία, δημόσια τάξη και ασφάλεια και τέλος δημόσια υγεία), τόσο από τις στήλες του περιοδικού μας «Προβληματισμοί» όσο και από τις πάσης φύσεως δημόσιες εκδηλώσεις του.

Ούτε έπαυσε να στηλιτεύει την αβελτηρία των κυβερνήσεων της τελευταίας 20ετίας που κατά κύριο λόγο ευθύνονται για την γιγάντωση του προβλήματος, ιδίως με την ψήφιση σειράς αλληπάλληλων μεταναστευτικών νόμων, απερίσκεπτα και αβασάνιστα, οι οποίοι εκτροχίασαν την κατάσταση η οποία απέβη σε κατάσταση εκτός ελέγχου, διότι περιείχαν ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους λαθρομετανάστες (νομιμοποιήσεις, άφρονες αθρόες ελληνοποιήσεις, πράσινες κάρτες κ.λ.π.).

Αποκορύφωση όλων των ανωτέρω, υπήρξε η ψήφιση και εφαρμογή του «εθνοκτόνου» νόμου Ραγκούση 3838/2010, που αναφερόταν στην απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από αλλοδαπούς και την συμμετοχή αυτών στις εκλογικές διαδικασίες της χώρας, ο οποίος εκρίθη από το Συμβούλιο της Επικρατείας ως Αντισυνταγματικός. Για το νόμο αυτό είχαμε επισημάνει, προβλέψει αλλά και προειδοποιήσει κάθε υπαρκτό πολιτικό και πολιτειακό φορέα, έχοντα αρμοδιότητα λήψεως απόφασης επί του θέματος, ότι θα προκαλούσε ανεξέλεγκτη έξαρση της λαθρομετανάστευσης, καλώντας μάλιστα την κυβέρνηση να αποσύρει το σχετικό νομοσχέδιο και να το θέσει σε δημόσια διαβούλευση ως θέμα εθνικό μείζονος σπουδαιότητας. Και τούτο, διότι καθιστούσε την Ελλάδα πόλο έλξεως των παράνομων

μεταναστών λόγω της διαφαινόμενης εύκολης ελληνοποίησης τους, με ό,τι δυσμενές αυτό συνεπαγόταν για την Ελλάδα, με την επισήμανση μάλιστα, ότι θα επαυξανόταν το εκλογικό σώμα με ένα μεγάλο τμήμα αλλοδαπών, γύρω στο 8% καθιστώντας έτσι τους αλλοδαπούς ρυθμιστές των πολιτικών πραγμάτων της χώρας και ότι επίσης θα εδημιουργείτο επικίνδυνη για τη χώρα πολυπληθυσμιακή συμπαγής μουσουλμανική κοινότητα, γέμουσα από ανθελληνικά σκεπτόμενος Αλβανούς, πράκτορες της τουρκικής ΜΙΤ και άλλους επικίνδυνους ισλαμιστές. Αλλά «φωνή βοώντος εν τη ερήμω» η αγωνιώδης αυτή φωνή μας, διότι τα επακολουθήσαντα γεγονότα επιβεβαίωσαν δυστυχώς τις προβλέψεις και τους φόβους του Ινστιτούτου μας για το πρόβλημα του μεταναστευτικού, δικαιώνοντάς μας απολύτως, πράγμα άλλωστε πάγκοινο, από τα δεδομένα της σχετικής ειδησεογραφίας.

Παρούσα Κατάσταση

α. Ο Έβρος «διάτρητος»

Το απόστημα ήδη έχει σπάσει εδώ και αρκετό καιρό και πυορροεί, μολύνοντας κάθε μέρα τον κοινωνικό και εθνικό ιστό της χώρας.

Στρατιές ολόκληρες εισέρχονται καθημερινά στην Ελλάδα, κυρίως από την χερσαία με την Τουρκία συνοριακή γραμμή του Έβρου, από Τούρκους δουλεμπόρους σε συνεργασία προφανώς με τις τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις και μεικτών κυκλωμάτων παράνομης διακίνησης μεταναστών, μη πτοούμενοι από την περιπολούσα «Frontex» (Διεθνής Αστυνομική Δύναμη Επιτήρησης Συνόρων της ΕΕ), της οποίας ο ρόλος έχει καταστεί στην ουσία του διακοσμητικό στοιχείο απλό. Ενδεικτικά έχει υπολογιστεί, ότι κατά μέσο όρο, ο αριθμός των μεταναστών που εισέρχονται παράνομα στη χώρα ανέρχεται στα 300-350 άτομα ημερησίως μόνο από την περιοχή του Έβρου, ενώ ανάλογος είναι και ο αριθμός εισερχομένων και από τα λοιπά σύνορα της χώρας. Ειδικά από τον Έβρο, ο ρυθμός εισόδου λαθρομεταναστών βαίνει συνεχώς αυξανόμενος κατ'έτος. (Έτος 2010 πέρασαν 45.800 άτομα, ενώ το έτος 2011, 57.000 άτομα (βλέπε προσαρτώμενο σχετικό στατιστικό αναλυτικό πίνακα). Το γεγονός αυτό εξηγείται από την ψήφιση και εφαρμογή του ολέθριου για την εθνική

ασφάλεια της χώρας νόμου Ραγκούση 3838/2010 σε συνδυασμό με την χαλάρωση των μέτρων αποτροπής από τις συναρμολογίες στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις κατ'εφαρμογήν κυβερνητικής επιταγής, αρκούντων σε απλή καταγραφή και αποστολή των εισερχομένων οδικώς στην Αθήνα με λεωφορεία του ΚΤΕΛ.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, το πρόβλημα κατέληξε να λάβει εκρηκτικές εκτός ελέγχου διαστάσεις από τα αλληπάλλληλα γιγαντιαία κύματα φυγής οικονομικών και λοιπών προσφύγων, προερχόμενα κυρίως από τις εξεγερμένες μουσουλμανικές χώρες της Βόρειας και Δυτικής Αφρικής και των εμπολέμων περιοχών της Ασίας (Αφγανοί, Πακιστανοί, Ιρακινοί, Σύριοι, Τυνήσιοι, Μαροκινοί, Αλγερινοί, Σομαλοί, Παλαιστίνιοι κ.α.)>

β. Γκετοποίηση – Εγκληματικότητα – Μουσουλμάνοι κ.λ.π.

Το διάτρητο των συνόρων του Έβρου και των υπολοίπων συνόρων της Ελλάδας προκάλεσε με την σειρά του την μαζική εγκατάσταση των αλλοδαπών και «γκετοποίηση» του Κέντρου της Αθήνας και άλλων κεντρικών περιοχών της, όπως και άλλων μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας και έξαρση της εγκληματικότητας σε ολόκληρη την επικράτεια που τείνει να παγιωθεί, παρά τις επίπονες και φιλότιμες προσπάθειες της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία κατά κοινή ομολογία έχει επιτύχει αξιόλογη δραστηριότητα και θετικό απολογισμό σε όλα τα επίπεδα της εγκληματικότητας, ύστερα μάλιστα από τη θέσπιση και δράση των ταχυκίνητων επεμβατικών ομάδων μοτοσυκλετιστών της ΔΙΑΣ αλλά είναι μόνη στον αγώνα της αυτό κατά του εγκλήματος έχοντας να αντιμετωπίσει μια σύγχρονη «Λερναία Ύδρα» στην κυριολεξία.

Παράλληλα στο κέντρο της Αθήνας και σε άλλες περιοχές της Αττικής έλαβαν χώρα αλληπάλλληλα κρούσματα θρησκευτικού φανατισμού αλλοδαπών μουσουλμάνων, τα οποία κατέληξαν σε ταραχώδεις και επεισοδιακές διαδηλώσεις ένθα παρεισέφρυσαν ισλαμιστές, κακοποιοί και κρυπτοπράκτορες που προκάλεσαν σοβαρή διαταραχή της κοινωνικο-οικονομικής ζωής του τόπου και αντιπαραθέσεις αντιφρονούντων (μελών της Χρυσής Αυγής, καταστηματαρχών, πολιτών, γειτονιών κ.λ.π.), γεγονότα τα οποία έκαναν το γύρο του κόσμου και προκάλεσαν δυσμενή για την Ελλάδα σχόλια.

Μέσα σ'αυτή την εικόνα παράλυσης του κράτους το «κερασάκι στην τούρτα» ήλθε και έβαλε το περιστατικό (κατάληψη – «μπάχαλο») της Νομικής-Υπατίας, αρχές του 2011. (Εκβιαστική απόπειρα 250 λαθρομεταναστών μουσουλμάνων από τα Χανιά για μαζική νομιμοποίηση εαυτών και όλων των εν Ελλάδι λαθρομεταναστών με τη στήριξη, καθοδήγηση και υποκίνηση μελών του ΣΥΡΙΖΑ τμημάτων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αναρχικού χώρου και κάτω από την ατολμία και απαράδεκτη αδράνεια των συναρμοδίων Υπουργών και Αρχών).

γ. Ν.3907/2011 (Μέτρα κατά της λαθρομε-

τανάστευσης σπασμωδικά)

Ανησυχούσα για την εκρηκτική αυτή κατάσταση η κυβέρνηση και για να προλάβει προφανώς τα χειρότερα, κάτω από την πίεση των γεγονότων, της κοινής γνώμης και των ΜΜΕ σπεύδει αρχές του 2011 και ψηφίζει τον Ν.3907/2011 που περιέχει προς την σωστή κατεύθυνση αυστηρές νομοθετικές διατάξεις για τους λαθρομεταναστές για πρώτη φορά, (Κέντρα υποδοχής-κράτησης, οικειοθελής επαναπροώθηση-επαναπατρισμός, άμεση εξέταση αιτήσεων ασύλου, ίδρυση αυτοτελούς υπηρεσίας ασύλου, κατασκευή φράχτη στον Έβρο). Με το νόμο αυτό (υπερψηφίστηκε στη Βουλή και από το κόμμα της ΝΔ – Κοινή γνώμη υπέρ με 73-90%) η κυβέρνηση αποσκοπούσε να περάσει στο εσωτερικό, αλλά και διεθνώς το μήνυμα, ότι «οι μαζικές νομιμοποιήσεις λαθρομεταναστών στην Ελλάδα τελείωσαν» και «ότι η Ελλάδα δεν είναι ξέφαργο αμπέλι», στοχεύοντας παράλληλα στην ανασχεση του συνεχώς ογκούμενου ρεύματος λαθρομεταναστών.

«Ο Φράχτης»

Δυστυχώς, όπως συνήθως συμβαίνει, η υλοποίηση των παραπάνω θεσπισθέντων προχώρησε με βραδείς ρυθμούς μέχρι πρότινος, της πολιτείας πελαγοδρομούσης μεταξύ γραφειοκρατίας και αναβλητικότητας, χωρίς να θεραπευθεί το πρόβλημα. Η ύψωση του «φράχτη» στον Έβρο (μήκος 12,5 χλμ μεταξύ Ν.Βύσσας και Καστανιών), απ'όπου περνάει το κύριο κύμα των λαθρομεταναστών προς Ελλάδα και Ευρώπη (κύρια πύλη εισόδου των λαθρομεταναστών) μέχρι σήμερα.....ακόμα κατασκευάζεται, με χρηματοδότηση του ελληνικού κράτους τελικά, καθόσον η αρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή αρνήθηκε να χρηματοδοτήσει το έργο με ποσό ύψους 5-6 εκατομμυρίων ευρώ, γιατί έκρινε το μέτρο ως αναποτελεσματικό. Παράλληλα έχουν δρομολογηθεί διαδικασίες για την αγορά ελικόπτερου και έχουν αναπτυχθεί συστήματα καμερών για την εποπτεία των συνόρων, αλλά μόνο για το βόρειο τμήμα του Νομού. Το γεγονός αυτό καθιστά τον έλεγχο και τη φύλαξη των συνόρων μας στον Έβρο ελλιπή, υποβαθμίζοντας την αποτελεσματικότητα του «φράχτη», σε συμβολικό και μόνο χαρακτήρα επικοινωνιακού «τρικ», εάν επιπλέον η φύλαξη της Frontex και τα συστήματα εποπτείας των συνόρων με κάμερες και ελικόπτερα δεν επεκταθούν και νοτιότερα, καλύπτοντας ολόκληρη τη μεθοριακή γραμμή του Νομού.

Υπηρεσίες Ασύλου

Από την άλλη πλευρά, η ίδρυση και λειτουργία σύγχρονων και αυτοτελών υπηρεσιών, με σκοπό την ταχεία απονομή ασύλου (που είναι υποχρέωση κάθε χώρας που απορρέει από το Διεθνές Δίκαιο για άτομα που υφίστανται πολιτικές, θρησκευτικές κ.λ.π. διώξεις ή υποφέρουν από πολέμους, φυσικές ή περιβαλλοντικές καταστροφές κ.λ.π.), καρκινοβατεί από την έλλειψη μεταναστευτικής πολιτικής σαφούς πάγιας και ολοκληρω-

μένης, και υπηρεσιών αποτελεσματικών, με στελέχη έμπειρα και εξειδικευμένα, με σύγχρονες υποδομές και ταχείες διαδικασίες. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό και με τον υπερβολικά μεγάλο αριθμό των αλλοδαπών που ζητούν άσυλο (χρησιμοποιούν συνήθως την Ελλάδα ως ενδιάμεσο σταθμό προς Ευρώπη, όντες πραγματικοί πρόσφυγες ή οικονομικοί πρόσφυγες προσποιούμενοι τους πρόσφυγες, επιβραδύνει κατά πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα την εξέταση και αξιολόγηση του αιτήματος του ενδιαφερομένου. Στο μεταξύ αυτός κυκλοφορεί για πολλούς μήνες ελεύθερα, μέχρι να εγκριθεί ή απορριφθεί η αίτησή του, στο κέντρο της Αθήνας, και ζει παρασιτικά, μη εργαζόμενος και μετέρχεται κάθε είδους παρανομία για να επιβιώσει ή να πληρώσει τα κυκλώματα που του υπόσχονται την παραμονή του ή την μεταφορά του σε χώρα της Ευρώπης. Το ίδιο συμβαίνει και για όσους απορριφθεί η αίτηση ασύλου. Η δυσλειτουργία αυτή είναι ένας επιπλέον λόγος που καθιστά την Ελλάδα πόλο έλξεως λαθρομεταναστών και κυκλωμάτων διακίνησης, κάτι που θα είχε εξαλειφθεί εάν π.χ. η σχετική διαδικασία ολοκληρωνόταν μέσα σε 15 το πολύ ημέρες (και άλλες 15 ημέρες σε περίπτωση ένστασης), όπως συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπου σημειωτέον οι αιτούντες αλλοδαποί κυκλοφορούν ελεύθερα μόνο μετά την έγκριση του αιτήματος χορήγησης ασύλου.

Οικειοθελής επαναπροώθηση – Κέντρα Κράτησης – Λοιπές συνέπειες

Εκεί που υπήρξαν εντυπωσιακά αποτελέσματα, ήταν ο τομέας της οικειοθελούς επαναπροώθησης-επαναπατρισμού μεταναστών νομίμων και παρανόμων. Σ' αυτό συνέβαλε τα μέγιστα η έλλειψη θέσεων εργασίας και η φτώχεια στη χώρα μας, λόγω της οικονομικής κρίσης και της ύφεσης που μαστίζει την Ελλάδα. Σε απόγνωση βρίσκονται Βούλγαροι, Ρουμάνοι και Ουκρανοί, όπως και οι Αλβανοί που αποχωρούν μαζικά οικογενειακώς για τις χώρες τους οριστικά, αντί να περιφέρονται άνεργοι στην Ελλάδα και να τρέφονται από τους σκουπιδοτενεκέδες. Το ίδιο συμβαίνει και με πολλούς αλλοδαπούς άλλων εθνοτήτων νόμιμους αλλά και παράνομους, με ειδική διαδικασία που θα περιγράψουμε στη συνέχεια.

Αναφορικά με τα Κέντρα Κράτησης των μεταναστών του Ν.3907/2011 και εδώ υπήρξε αδικαιολόγητη βραδύτητα ίδρυσης και λειτουργίας. Μέχρι την ψήφιση του Νόμου αυτού, είχαν ιδρυθεί και λειτουργούσαν από το 2004 τέσσερις χώροι κράτησης για λαθρομετανάστες. (Εβρος, Σάμος, Αμυγδαλέζα, Σπάρτη) και είχε δρομολογηθεί η κατασκευή άλλων τεσσάρων (Δρέπανο Αχαΐας, Ασπρόπυργο, Ριτσιώνα, Κεραμωτή Καβάλας), αλλά η ατολμία της διαδεχθείσης το 2009 κυβέρνησης «πάγωσε» τις σχετικές διαδικασίες.

Εν όψει των εκλογών της 6ης Μαΐου 2012, η κυβέρνηση Παπαδήμου δια του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη κ. Χρυσόχοιδη, ανακινεί το πρόγραμμα των Κέντρων Κράτησης των αλλοδαπών λαθρομεταναστών. Λίγο καιρό πριν, είχε εξαγγελθεί από το ίδιο Υπουργείο το πρόγραμμα οικειοθελούς επαναπα-

τρισμού αυτών. Το επίσημο κράτος κινήθηκε επιτέλους ύστερα από μεγάλη καθυστέρηση και ενώ είχε χαθεί πολύτιμος χρόνος από την χρόνια απραξία των εκάστοτε κυβερνήσεων διότι ήδη η Ελλάδα έχει καταντήσει η «χωματερή» των λαθρομεταναστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως αποτελούσα εξωτερικά σύνορα αυτής με άλλες χώρες και κυρίως με την Τουρκία, από την οποία περνά το μεγαλύτερο κύμα των λαθρομεταναστών προς τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυστυχώς όμως βάσει της Συνθήκης του Δουβλίνου II (Ευρωπαϊκός Κανονισμός 343/2003) και επειδή η Τουρκία ετσιθελικά αρνείται να εφαρμόσει πλήρως τη συμφωνία επανεισδοχής που έχει υπογράψει με την Ελλάδα (επαναδέχεται με το σταγονόμετρο τους λαθρομετανάστες που εισήλθαν στην Ελλάδα από τα σύνορά της), η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να επαναδεχθεί όλους τους λαθρομετανάστες που πέρασαν από τα σύνορά της προς την ΕΕ που προστίθενται στους δικούς της.

Αποτέλεσμα των ανωτέρω είναι να συγκεντρωθεί ένας τερατώδης αριθμός για μια μικρή χώρα που είναι η Ελλάδα (του 1-1,5 εκατ. λαθρομεταναστών) για επαναπροώθηση-απέλαση-χορήγηση ασύλου, ως επί το πλείστον στην περιοχή των Αθηνών και δη στο εμπορικό, διοικητικό και οικονομικό κέντρο της χώρας, το οποίο έχει «γκετοποιηθεί» και νεκρώσει οικονομικά και τουριστικά. Είναι αναγκασμένοι να ζουν μαζικά, στιβαγμένοι σε τρώγλες, κάτω από άθλιες συνθήκες υγιεινής και καθαριότητας, μέσα σε ένα περιβάλλον εγκληματικότητας, τρόμου, ναρκωτικών, ανεξέλεγκτης πορνείας και μεταδιδόμενων ασθενειών που τελευταία αυξήθηκαν κατακόρυφα, οι οποίες είχαν ξεχαστεί εδώ και πολλά χρόνια, π.χ. φυματίωση, AIDS, ηπατίτιδα C και B, σύφιλη, διφθερίτιδα κ.α. Πέραν τούτων, δέχονται επίσης ασφυκτική πίεση και οι υποδομές πρόνοιας, για τη χρηματοδότηση των οποίων δεν συμβάλλουν οι λαθρομετανάστες, ενώ ταυτόχρονα, καταρρέουν τα ασφαλιστικά ταμεία, γιατί οι όποιοι από αυτούς τους λαθρομετανάστες εργάζονται παράνομα έναντι ελάχιστης αμοιβής καταγίνονται με το παρεμπόριο, δεν είναι κοινωνικά ασφαλισμένοι, πλήττοντας επιπλέον καίρια και την αγορά εργασίας. Όλα τα ανωτέρω συνθέτουν ένα εκρηκτικό μίγμα βραδυφλεγούς βόμβας ικανής να διαλύσει τον κοινωνικό-οικονομικό ιστό οποιασδήποτε χώρας, γεγονός το οποίο το πολιτικό σύστημα, υπεύθυνο κατά κύριο λόγο για το κατάντημα αυτό της χώρας και φοβούμενο «μαύρισμα» εν όψει των εκλογών της 6ης Μαΐου 2012 αποφάσισε να αντιδράσει με γρήγορες και στοχευμένες κινήσεις, κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης. Πρωταρχικό ρόλο στην κυβερνητική δράση έπαιξε ο «μπαμπούλας» του κόμματος της «Χρυσής Αυγής», το οποίο εκτός από την εκπροσώπηση του στις τελευταίες εκλογές των ΟΤΑ στο Δήμο Αθηναίων, απειλούσε να εισβάλει και στο Κοινοβούλιο, καλπάζοντας στις δημοσκοπήσεις σε Αθήνα και όλη την επικράτεια, πράγμα το οποίο και πέτυχε με ικανό ποσοστό ψήφων.

Και τούτο, διότι υποκατέστησε το κράτος ανορθώνοντας το κλονισμένο αίσθημα ασφαλείας των δοκιμαζομένων από την εγκληματικότητα των λαθρομεταναστών, έστω και με ανορθόδοξους μεθόδους όπως π.χ.

«προγκρόμ» αλλοδαπών, ρατσιστικές επιθέσεις, συγκρούσεις με αντιφρονούντες αντιεξουσιαστές, κουκουλοφόρους, Αστυνομία (βλ. πρόσφατα αιματηρά εκτεταμένα γεγονότα της Πάτρας), διακηρύσσοντας στο πρόγραμμα του κόμματος την «πάση θυσία» ολοκληρωτική απομάκρυνση όλων των λαθρομεταναστών από τη χώρα.

Εθελοντικός Επαναπατρισμός

Το πρόγραμμα του εθελοντικού επαναπατρισμού, που άρχισε εφαρμοζόμενο επίσημα από την αρχή του 2012 από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, αφορά στην οικειοθελή επαναπροώθηση και επιστροφή στις χώρες τους των μεταναστών εκείνων που βρίσκονται στην Ελλάδα, οι οποίοι θα πρέπει να είναι υπήκοοι τρίτης χώρας, να μην πληρούν τους όρους εισόδου και παραμονής στη χώρα και να μην έχουν υποβάλλει αίτημα για άσυλο. Το συντονισμό της όλης διαδικασίας αναλαμβάνουν ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ) και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις στα γραφεία των οποίων συνωστίζονται χιλιάδες παράνομοι μετανάστες, προκειμένου να υπογράψουν την σχετική αίτηση συμμετοχής στο κοινοτικό αυτό πρόγραμμα εθελοντικού επαναπατρισμού, το οποίο είναι συνολικού κόστους 10 εκατ. ευρώ, ποσό το οποίο καλύπτεται κατά 75% από την ΕΕ και 25% από την Ελλάδα. Ο ΔΟΜ αναλαμβάνει όλες τις νόμιμες διαδικασίες για την διευκόλυνση μιας ασφαλούς και αξιοπρεπούς επιστροφής των μεταναστών, που περιλαμβάνονται, η καταγραφή και η ταυτοποίηση αυτών, τα ταξιδιωτικά έγγραφα και τα εισιτήρια. Επιπλέον τους δίδονται και 300 ευρώ για τα πρώτα έξοδα στις χώρες τους.

Τα αποτελέσματα του εν λόγω προγράμματος, επειδή οι αλλοδαποί είναι συνεργάσιμοι, γιατί δεν πρόκειται περί απέλασής τους, υπήρξαν εντυπωσιακά, αν αναλογιστεί κανείς ότι, ενώ κατά τους δύο πρώτους μήνες του 2012 αποχώρησαν οικειοθελώς περί τους 1.200 μετανάστες (ως επί το πλείστον Αφγανοί, Αλγερινοί, Μαροκινοί και Νιγηριανοί), κατά το χρονικό διάστημα Ιουλίου 2010-Ιουνίου 2011 είχαν απελαθεί μόνο 1.097. Εκτιμάται δε αρμοδίως, ότι μέχρι τον Ιούνιο 2012 θα έχουν φύγει περισσότεροι από τους 2.500 λαθρομετανάστες, βάσει του εν λόγω προγράμματος.

Κέντρα Φιλοξενίας «μετ' εμποδίων» (αντιδράσεις τοπικών κοινωνιών-πολιτικών)

Αναφορικά με το θέμα των Κέντρων Κράτησης των λαθρομεταναστών, σύμφωνα με τις επίσημες εξαγγελίες το μήνα Μάρτιο 2012 του κ. Μ. Χρυσόχοιδη, πρόκειται για τον υποχρεωτικό εγκλεισμό των παρανόμων μεταναστών σε 30 στρατόπεδα ανά την επικράτεια, χωρητικότητας 1.000 μεταναστών στο κάθε ένα κατά Μ.Ο., τα οποία έχει παραχωρήσει το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Τα στρατόπεδα αυτά θα διαμορφωθούν καταλλήλως, ώστε να πληρούν τους όρους ασφαλείας, υγιεινής και ανέσεως, μέχρι να εγκριθεί η αίτησή τους για άσυλο ή να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες απελάσεώς τους. Έχουν προεπιλεγεί

ως πιθανότερα, τα στρατόπεδα που βρίσκονται στις περιοχές : Καρδίτσας, Σκύδρας, Πρέβεζας, Κοζάνης (Νεάπολη), Ημαθίας (Αλεξάνδρεια), Δράμας (Λαγγαδάκια και Πεντάλοφος), Θεσσαλονίκης (Διαβατά και Θέρμη), Έβρου (Καρωτή), Αιτωλοακαρνανίας (Στάνος). Στην Αττική έχουν προεπιλεγεί οι περιοχές του Ασπροπύργου, Κατσιμιδίου, Ελληνικού και πιλοτικά της Αμυγδαλέζας Αχαρνών, στις εγκαταστάσεις των Σχολών της Αστυνομίας. Οι δαπάνες θα καλυφθούν εξ ολοκλήρου από χρηματοδοτήσεις της ΕΕ, από την οποία η Ελλάδα έως το 2013 αναμένεται να λάβει πάνω από 180 εκατ. ευρώ ακόμα.

Όμως ενώ όλοι φωνάζουν να φύγουν οι λαθρομετανάστες, χαλώντας τον κόσμο, τα Κέντρα Κράτησης, αυτά των μεταναστών, δεν τα θέλουν πουθενά στις περιοχές που προορίζονται να εγκατασταθούν και ξεσήκωσαν πληθώρα αντιδράσεων και συγκρούσεων στην Αττική και στην περιφέρεια, με τους Δήμους και τους κατοίκους, ως επί το πλείστον και των περιφερειάρχων της χώρας να αντιτίθενται στην εγκατάσταση των Κέντρων Κράτησης των λαθρομεταναστών στην περιοχή τους. Σημειωθήτω δε, ότι πολλοί από τους κατά τόπους βουλευτές προς αποφυγήν του λεγομένου «πολιτικού κόστους», άλλοι τάσσονται υπέρ των αντιδρώντων μαζικών φορέων και άλλοι υποδύονται τον «Πόντιο Πιλάτο». Η ανεπίτρεπτη συμπεριφορά τους αυτή, αποκαλύφθηκε και στη Βουλή κατά την συζήτηση και ψήφιση της σχετικής τροπολογίας για τα Κέντρα Κράτησης λαθρομεταναστών την 10-4-2012 (σε προεκλογική περίοδο). Η τροπολογία του κ. Μ.Χρυσόχοιδη έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία με 117 θετικές ψήφους, έναντι 37 αρνητικών, ενώ απουσίαζαν 146 βουλευτές (!) παρά την κινητοποίηση που έγινε για να επιστρέψουν από τις επαρχίες τους, όπου είχαν αποδράσει. Αλλά ακόμα και από αυτή την ονομαστική ψηφοφορία δεν έλειψαν οι προεκλογικές διαρροές από το ΠΑΣΟΚ και τη Ν.Δ. καθώς η τροπολογία αυτή «μαυρίστηκε» από τους βουλευτές του υπολοίπου Αττικής (εκλογικής τους περιφέρειας) : κ.κ. Ντίνο Βρεττό (ΠΑΣΟΚ), Θανάση Μπούρα (Ν.Δ.) και τον τότε ανεξάρτητο (επέστρεψε στη Ν.Δ.) Γεώργιο Βλάχο. Επιπλέον δε και οι υπόλοιποι 4 βουλευτές της ίδιας εκλογικής περιφέρειας των δύο τότε μεγάλων κομμάτων Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ που στήριζαν την κυβέρνηση Παπαδήμου έλαμψαν δια της απουσίας τους από την ψηφοφορία, για να μην εκτεθούν και στο κόμμα τους και στους ψηφοφόρους τους ενώ, ήδη είχε δημιουργηθεί μείζον θέμα δημόσιας υγείας, λόγω της τρωγλώδους μαζικής διαβίωσης των λαθρομεταναστών και από την ενδημούσα ανεξέλεγκτη παράνομη τριτοκοσμική πορνεία (κατακλυσμός τοξικομανών, φορέων των AIDS, φορέων μολυσματικών, αφροδισίων και λοιμωδών νοσημάτων κ.λ.π.). Το πρόβλημα αποκάλυψαν και πιστοποίησαν οι σχετικές «επιχειρήσεις σκούπα» του Υγειονομικού σε συνεργασία με την Αστυνομία στο κέντρο της Αθήνας. Συνελήφθησαν εκατοντάδες παράνομοι, ως επί το πλείστον αλλοδαποί για ναρκωτικά, πορνεία, μετάδοση σκοπούμενη AIDS και άλλων μολυσματικών νοσημάτων ως επίσης πολλοί φυγόδικοι και φυγόποινοι κακοποιοί, για φόνους, ληστείες, κλοπές, διαρρήξεις και πλήθος άλλων αδικημάτων του κοινού ποι-

νικού δικαίου και ιδιαίτερα για παράνομη είσοδο και παραμονή στη χώρα. Έγιναν οι επιβαλλόμενες απολυμάνσεις και σφραγίσες στους παράνομους οίκους ανοχής και στους χώρους διαβίωσης των αλλοδαπών και ασκήθηκαν ποινικές διώξεις κατά των αντίστοιχων ιδιοκτητών-εκμισθωτών των σχετικών ακινήτων ως και κατά εργοδοτών, οι οποίοι απασχολούσαν παράνομους ή ανασφάλιστους μετανάστες. Από τους διενεργηθέντες υγειονομικούς ελέγχους αποκαλύφθηκε, ότι στην Αθήνα λειτουργούν 629 οίκοι ανοχής από τους οποίους μόνον οι 7 έχουν νόμιμη άδεια ενώ περισσότερες από 20.000 γυναίκες εκδίδονται στην Αττική ως επί το πλείστον αλλοδαπές, παράνομα, χωρίς την τακτική υγειονομική εξέταση που προβλέπει ο νόμος (ανά 15 ημέρες). Μέχρι σήμερα και ενώ οι σχετικοί έλεγχοι συνεχίζονται, 31 παράνομες πόρνες βρέθηκαν φορείς του AIDS, εν γνώσει τους, συνεχίζοντας να εργάζονται ερχόμενες σε επαφή με χιλιάδες (ξένους και ντόπιους) άνδρες, συνήθως χωρίς προφύλαξη, πολλοί των οποίων ήταν παντρεμένοι (85 μέχρι τώρα βρέθηκαν οροθετικοί). Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι ένας οίκος ανοχής επί της οδού Φωκαίας 22 (κάθετη στην Λ.Αχαρνών), όπου εργαζόταν μία 22χρονη Ρωσίδα φορέας του AIDS, είχε σφραγιστεί ως παράνομος 7 φορές την τελευταία διετία. Ανάλογη κατάσταση επικρατεί και στα άλλα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας και εύλογα διερωτάται κανείς : Καλά, δεν υπήρχε κράτος τόσα χρόνια; Δεν ευθύνεται κανένας Υπουργός και δεν θα τιμωρηθεί κανένας υπεύθυνος;

Πιεζόμενος από την ανάγκη ασφαλούς και ανθρώπινης κράτησης των παράνομων κυρίως μεταναστών που προσήχθησαν ή συνελήφθησαν τις προηγούμενες ημέρες σε επιχειρήσεις «σκούπα» στο κέντρο της Αθήνας και επειδή στα αστυνομικά κρατητήρια και στους άλλους χώρους κράτησης της αστυνομίας υπήρχε το αδιαχώρητο, ο κ. Χρυσοχοϊδης, αμέσως μετά την ψήφιση της σχετικής τροπολογίας και μόλις μία εβδομάδα πριν τις εκλογές της 6ης Μαΐου 2012, προφανώς για λόγους ψηφοθηρικούς, έκανε τα αδύνατα δυνατά για την εφαρμογή του προγράμματος. Έτσι λοιπόν με διαδικασίες «express» οργάνωσε και για πρώτη φορά λειτούργησε το Κέντρο Κράτησης Παράνομων Μεταναστών στην Αμυγδαλέζα Αχαρνών (Μενίδι), το οποίο θα μετονομαστεί σε Κέντρο Προσωρινής Ανοχτής Φιλοξενίας με μόνη την θετική συναίνεση του Περιφερειάρχη Αττικής κ.Σγουρού, αντιτιθεμένων των συνδικαλιστών της Αστυνομίας και του Υπουργείου Υποδομών και κάτω από σφοδρές αντιδράσεις και κινητοποιήσεις των κατοίκων και του Δήμου.

Πριν την εγκατάσταση των λαθρομεταναστών στην Αμυγδαλέζα, προηγήθηκε υγειονομική εξέτασή τους από το ΚΕΕΛΠΝΟ (Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων), και θα διαβιούν υπό φύλαξη σε ένα διαμορφωμένο χώρο που έχουν αναπτυχθεί συνολικά 205 χαλύβδινοι οικίσκοι (κοντέινερς) σε 15 πτέρυγες με δυνατότητα κράτησης 820-1000 ατόμων. Ο κάθε οικίσκος διαθέτει ηλεκτρικό ρεύμα, νερό, αποχέτευση, θερμοσίφωνα, κλιματιστικό, έχει εμβανδόν 28 τ.μ. και θα διαμένουν 4 μετανάστες σε δύο διώροφα κρεβάτια. Στον δε περιβάλλοντα χώρο, όταν ολοκληρωθεί σύμφωνα με τον σχεδιασμό, προβλέπονται χώροι προαυλισμού, ψυχαγωγίας και

άθλησης, ενώ η περίφραξη θα είναι διπλή, με τοιχία, κυκλιδώματα και κονσερτίνες. Όλα τα ανωτέρω προσφέρουν κατ'αντικειμενική εκτίμηση, πραγματικές συνθήκες διαβίωσης καλύτερες από εκείνες τις αξιοθρήνητες και άθλιες που ζούσαν στο κέντρο της Αθήνας.

Όμως, στο μεταξύ, έχουν ανακοινωθεί επίσημα οι λίστες υποψηφίων των κομμάτων για τις εκλογές της 6ης Μαΐου 2012 και ο εκ μεταγραφής από το ΛΑΟΣ στην ΝΔ κ. Μάκης Βορίδης έχει συμπεριληφθεί στους υποψηφίους με τη Ν.Δ. στο υπόλοιπο Αττικής, εκλογική περιφέρεια που συμπεριλαμβάνει και την Αμυγδαλέζα του Δήμου Αχαρνών (Μενιδίου) συμμετέχει στην ίδια κυβέρνηση Παπαδήμου ως Υπουργός Υποδομών μαζί με τον κ. Χρυσοχοϊδη, ενώ τα εν λόγω κοντέινερς είναι αρμοδιότητας Υπουργείων του, ως προοριζόμενα για τους σεισμοπλήκτους. Επιπλέον δεν τηρήθηκε η προϋφιστάμενη συμφωνία, η οποία προέβλεπε την παραχώρηση των κοντέινερς αυτών στην χρήση της Αστυνομίας με την καταβολή 6 εκατομμυρίων ευρώ, ώστε να αντικατασταθούν δι'αγοράς άλλων νέων, τα οποία θα τοποθετούνταν σε άλλο χώρο για τους σεισμοπλήκτους, εάν προέκυπτε ανάγκη στο μέλλον. Παρά ταύτα ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρυσοχοϊδης προχώρησε στην χρησιμοποίηση των οικισμών, αγνοώντας την ρητή αντίθεση του Υπουργού Υποδομών κ. Βορίδη.

Οχυρωμένος τυπικά από το γεγονός αυτό και δραττόμενος της ευκαιρίας ο κ. Βορίδης την ίδια ημέρα (29-4-2012) με δημόσιες δηλώσεις του στρέφεται κατά του κ. Χρυσοχοϊδη και του καταλογίζει «προεκλογική βιασύνη» χαρακτηρίζοντας ως «παράνομη και ανεξήγητη» την ενέργειά του να εγκαινιάσει το χώρο πριν από τις κάλπες. Μάλιστα σε συνάντησή του την ίδια ημέρα με εκπροσώπους του Δημοτικού Συμβουλίου Μενιδίου ο κ. Βορίδης μίλησε για «έκφραση θεσμικής βίας ενός Υπουργού που έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί την Αστυνομία σε βάρος άλλου Υπουργού», ενώ κατήγγειλε επίσης το γεγονός ότι η εντολή του στην αρμόδια διευθύντρια του Υπουργείου του να ελέγξει τα κοντέινερς του Κέντρου Κράτησης Μεταναστών δεν έγινε δεκτή από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Ελλάδα το Μεγαλείο σου!!!!

Αλλά «πολύς καβγάς για το τίποτα». Γιατί από μόνο του το μέτρο των Κέντρων Κράτησης, έστω και αν αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, ελήφθη με αδικαιολόγητη καθυστέρηση ετών, σπασμωδικά και επικοινωνιακά και θα απαιτηθεί πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, συνεχούς και αδιαλείπτου εφαρμογής, βελτίωσης και επέκτασής του και ταυτόχρονα, θα πρέπει να συνδυαστεί και με άλλα σχετικά μέτρα, για να καταστεί εφικτή η τιθάσευση και η μείωση ή η εξάλειψη του κακού. Και τούτο διότι η Ελλάδα έχασε πολύτιμο χρόνο με αποτέλεσμα να έχει συγκεντρωθεί τεράστιος αριθμός (1-1,5 εκατ) μεταναστών στο «γκέτο» της πρωτεύουσας και σε άλλες επαρχιακές πόλεις. Όσα τέτοια κέντρα κράτησης - «φιλοξενίας» και αν κατασκευαστούν, είναι αδύνατον να απορροφήσουν τόσο μεγάλο αριθμό, καθόσον ακόμα και αν κατασκευαστούν και τα 30 που έχουν εξαγγελθεί, θα χωρέσουν μόνο 30.000 έως 40.000 μετανάστες, καθ'ην στιγ-

μήν θα προστίθενται και νέοι μετανάστες, εάν συνεχιστεί με τους ίδιους ρυθμούς η είσοδος από τον Έβρο και τα λοιπά σύνορα της χώρας, ιδίως αυτά με την Τουρκία.

Αντιμετώπιση

Η έκρηξη του προβλήματος και η περιστολή του κακού επιβάλλει την λήψη άμεσων μέτρων από την ελληνική πολιτεία από κοινού με την ΕΕ μεταξύ των οποίων:

- * Θωράκιση των συνόρων μας στον Έβρο και σε όλη τη μεθοριακή γραμμή της χώρας, σε συνεργασία με την Frontex και την επικουρία των ΕΔ και πολιτοφυλάκων από τις τοπικές κοινωνίες, αν χρειαστεί, με χρήση σύγχρονων τεχνολογικών μέσων.

- * Άμεση καταγραφή των ήδη υπαρχόντων λαθρομεταναστών με στόχο την άμεση απέλασή τους.

- * Αναδιοργάνωση – αναδιάρθρωση των υπηρεσιών ασύλου με σκοπό την ταχεία διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων των αλλοδαπών για έγκριση ή απόρριψη αυτών και την στέρηση του δικαιώματος ασύλου σε όσους παρανομούν, οι οποίοι θα πρέπει αμέσως να απελαύνονται.

- * Δημιουργία πολλών κέντρων κράτησης-φιλοξενίας αλλοδαπών σε κομβικά σημεία της χώρας, σε συνεργασία με τις τοπικές αρχές και κοινωνίες.

- * Εξοντωτικές κυρώσεις και μηδενική ανοχή τους επίορκους κρατικούς υπαλλήλους και στα κυκλώματα εκμετάλλευσης και διακίνησης λαθρομεταναστών και απηνής δίωξη του παρεμπορίου, το οποίο στραγγαλίζει το νόμιμο εμπόριο και στερεί το κράτος πολύτιμων εσόδων.

- * Άμεση αλλαγή της Συνθήκης Δουβλίνο II, εκ της οποίας η χώρα μας ασφυκτιά, έχοντας κατανήσει ο «σκουπιδοτενεκές» της Ευρώπης και επέκταση των συμφωνιών επανεισδοχής με τα αντισυμβαλλόμενα κράτη-μέλη και ιδιαίτερα με την Τουρκία, ως συμφωνίες πλέον της ΕΕ, για μεγαλύτερο κύρος και αποτελεσματικότητα. Επειδή τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών του ευρωπαϊκού νότου είναι εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια κεντρική πολιτική αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης και με ευρωπαϊκούς πόρους και συντονισμό. Επίσης, άμεση κατάργηση του Νόμου Ραγκούση 3838/2010.

- * Άσκηση έντονης πίεσης της ΕΕ προς την Τουρκία για την πιστή εφαρμογή του Συμφώνου επανεισδοχής με την Ελλάδα το οποίο το εφαρμόζει κατά το δοκούν και μετά φειδούς. Όπως επίσης και για την λήψη μέτρων αποτροπής διέλευσης από τα σύνορά της προς Ελλάδα και ΕΕ λαθρομεταναστών δεδομένου ότι στην πράξη την διευκολύνει (κατάργηση visas με τις χώρες του «Μακρέμ», πολιτική δημιουργίας προβλημάτων στην Ελλάδα, στρατολογία πρακτόρων της MIT, άσκηση εκβιασμού εντάξεώς της στην ΕΕ κ.λ.π.). Ως μοχλός πίεσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί η εκκρεμούσα ένταξη της γείτονος στην ΕΕ, και τέλος,

- * Επειδή το μεταναστευτικό έχει αναχθεί σε θέμα εθνικό μείζονος σπουδαιότητας, η αντιμετώπισή του θα πρέπει να γίνεται με εθνική σύμπνοια και ομοψυχία και

ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων, ιδιαίτερα μάλιστα, όταν αφορά αλλοδαπούς «ειδικών κατηγοριών» (αρπακτικοί γείτονες, μουσουλμάνοι, ισλαμιστές, πράκτορες, τρομοκράτες, εξτρεμιστές, κακοποιοί κ.λ.π.).

Ως εκ τούτου οι όποιες πολιτικές που θα εφαρμόζονται θα πρέπει να γίνονται κατά τρόπο τέτοιο ώστε να μη διακυβεύονται τα εθνικά μας συμφέροντα, τα οποία θα πρέπει να παραμένουν μακράν από τυχόν ενυπάρχουσες πολιτικές σκοπιμότητες, συναισθηματικές υπερναισθησίες για τους μετανάστες, παρά την ανθρωπιστική χροιά του θέματος.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Έκτακτη είδηση της τελευταίας στιγμής

Έκθεση Frontex – Τουρκία – Σένγκεν

Ένα απροσδόκητο σχετικό γεγονός έρχεται ξαφνικά να ανατρέψει το δυσμενές σκηνικό για την Ελλάδα και την ΕΕ που είχε δημιουργηθεί για πολύ καιρό σε βάρος των εθνικών μας συμφερόντων, ένεκα του οποίου, αφενός μεν η ΕΕ αναμένεται να σκληρύνει την κοινοτική στάση της έναντι της τουρκικής κυβέρνησης (ζητούμενο από την Ελλάδα για πολλά χρόνια) και αφετέρου προβλέπεται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην ενταξιακή πορεία προς την ΕΕ της Τουρκίας. Συγκεκριμένα πρόκειται για μια έκθεση – φωτιά της Frontex για την Τουρκία, που την χαρακτηρίζει ωμά κέντρο διακίνησης «λαθρομεταναστών» βάσει οργανωμένου σχεδίου, προωθώντας μαζικά λαθρομετανάστες μέσω Ελλάδας προς την ΕΕ και κυρίως προς τις χώρες της συμφωνίας του Σένγκεν. Η εν λόγω έκθεση παρουσιάστηκε στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της 7ης Ιουνίου 2012, προειδοποιώντας, ότι τα ελληνοτουρκικά σύνορα θα εξακολουθήσουν να αποτελούν πόλο έλξης λαθρομεταναστών και το 2013 στα ίδια επίπεδα των δύο τελευταίων ετών (μεταξύ 40 έως 57.000). Μάλιστα η έκθεση αυτή της Frontex θεωρεί αποκάλυπτα υπεύθυνη την Τουρκία γι' αυτή την κατάσταση, η οποία προσφέρει βίζα εισόδου σε υποψηφίους λαθρομετανάστες, κυρίως από τις χώρες της Β.Αφρικής, οι οποίοι φθάνουν στην Κωνσταντινούπολη με πτήσεις τσάρτερ σε ιδιαίτερα χαμηλές τιμές. Ήδη στις Βρυξέλες γνωρίζουν ότι με την τακτική της αυτή η Τουρκία επιδιώκει να εκβιάσει την ΕΕ και να αποσπάσει την κατάργηση της βίζας για τους Τούρκους υπηκόους οι οποίοι επιθυμούν να ταξιδέψουν προς τα κράτη μέλη της. Όπως επίσης και για τον ίδιο λόγο αρνείται να εφαρμόσει την σχετική συμφωνία επανεισδοχής των λαθρομεταναστών. Όμως αρκετές χώρες της ΕΕ μεταξύ των οποίων και η Γαλλία, η Γερμανία, η Αυστρία, η Κύπρος κ.α. αρνούνται να υποκύψουν στον εν λόγω εκβιασμό της Τουρκίας. Με βάση την παραπάνω έκθεση της Frontex και εξ αιτίας της ανεξέλεγκτης κατάστασης που επικρατεί στα ελληνοτουρκικά σύνορα, το Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων προέβη στην έκδοση απόφασης, σύμφωνα με την οποία θα δύνανται οι 24 χώρες μέλη της ΕΕ που έχουν υπογράψει τη Συνθήκη Σένγκεν (ελεύθερη κυκλοφορία στα

εσωτερικά σύνορα της ΕΕ) να επαναφέρουν τους ελέγχους στα δικά τους σύνορα για όλους τους ταξιδιώτες και για 6 μήνες, όταν κρίνουν ότι απειλούνται με μαζική είσοδο λαθρομεταναστών από άλλο κράτος μέλος, που είναι υπεύθυνο για την φύλαξη των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ, όταν αυτή δεν είναι αποτελεσματική.

Τέτοιο μέτρο προβλεπόταν μέχρι τώρα από τον κώδικα της συμφωνίας Σένγκεν μόνον εφόσον αποδεδειγμένως ήθελε διαπιστωθεί «σοβαρή απειλή της δημόσιας τάξης ή της εσωτερικής ασφάλειας».

Η μονομερής ενέργεια αυτή της χώρας που θα επαναφέρει τους ελέγχους δεν υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση σχετικού αιτήματος από την Κομισιόν και τα λοιπά κράτη μέλη, αλλά εκ των υστέρων θα πρέπει να αιτιολογήσει απλώς την ενέργειά της αυτή στους ανωτέρω. Αξίζει να σημειωθεί δε, ότι η πρόσφατη αυτή απόφαση περί επαναφοράς των ελέγχων του Συμβουλίου Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, ελήφθη κατά παράκαμψη της αρνητικής θέσης της Κομισιόν, η οποία είχε υποβάλλει πρόταση προς τα κράτη μέλη, με την οποία, επέτρεπε μεν την προσωρινή επαναφορά των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα των κρατών μελών, αλλά μόνον ύστερα από σχετική προηγούμενη έγκριση από τις Βρυξέλλες.

Στην εξέλιξη αυτή εκτός από την έκθεση της Frontex ρόλο έπαιξε και η κοινή διαπίστωση, σύμφωνα και με τις πρόσφατες δηλώσεις (Μάιος 2012) του πρώην Υπουργού Εσωτερικών της Γαλλίας, Κλόντ Γκεάν, ότι οι λαθρο-μετανάστες που έχουν προορισμό την ΕΕ, δεν διασχίζουν πλέον τη Μεσόγειο από

την Βόρεια Αφρική, αλλά έρχονται μέσω Τουρκίας και στη συνέχεια, αφού εισέρχονται στην Ελλάδα, διακινούνται προς την Γαλλία και σε άλλες χώρες της Συνθήκης Σένγκεν.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΤΟΥΣ 2011

Α΄ ΑΝΑ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ

1	ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ	28.528
2	ΠΑΚΙΣΤΑΝ	19.975
3	ΑΛΒΑΝΙΑ	11.733
4	ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ	5.416
5	ΑΛΓΕΡΙΑ	5.398
6	ΜΑΡΟΚΟ	3.405
7	ΙΡΑΚ	2.863
8	ΣΟΜΑΛΙΑ	2.338
9	ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ	2.065
10	ΚΟΝΓΚΟ	1.855
11	ΣΥΡΙΑ	1.522
12	ΕΡΥΘΡΑΙΑ	1.172
13	ΤΥΝΗΣΙΑ	1.095

Β΄ ΑΝΑ ΜΕΘΩΡΙΟ

		ΕΤΟΣ 2010	ΕΤΟΣ 2011
1	ΕΛΛΗΝΟ-ΑΛΒΑΝΙΚΗ	33.979	11.743
2	ΕΛΛΗΝΟ-ΣΚΟΠΙΑΝΗ	1.589	1.003
3	ΕΛΛΗΝΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ	983	636
4	ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΗ	47.059	54.974
5	ΑΣΤ. ΔΝΣΗ ΛΕΣΒΟΥ	2.086	200
6	ΑΣΤ. ΔΝΣΗ ΧΙΟΥ	429	87
7	ΑΣΤ. ΔΝΣΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	1.532	42
8	ΑΣΤ. ΔΝΣΗ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	277	174
9	ΑΣΤ. ΠΕΡΙΦ. ΚΡΗΤΗΣ	2.444	1.650
10	ΛΟΙΠΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ	40.777	28.558

ILLEGAL IMMIGRATION

**The festering boil broke and will contaminate everything.
The Frontex Report for Turkey-Schengen**

**By Major General (Ret) of Greek Police P. Laggaris
Former Deputy Director**

Feelings of desperation and panic experienced recently the Greek people by the disastrous consequences of the illegal immigration problem, which came as a result of the lightness, the omissions and the dullness shown by the political system of the country. The system and, in particular, all governments of at least the past 20 years bear the largest share of responsibility for their unsuccessful policies in handling the issue. Their primer mistake was the successive favorable legislation for immigrants related to work and legitimation which provided the greek citizenship without the necessary examination, ignoring the specificities and conditions in the area (environmental, geopolitical, geostrategic, religion, social, land claims by neighbors etc.) and without taking into consideration the position of Greece in the Mediterranean and the EU. Obviously, the result is against our national interests and threatens the social cohesion. The final blow was the adoption and application of the unconstitutional law 3838/2010 (Greek citizenship, right of voting for foreigners etc.), which caused uncontrolled explosion of illegal immigration, as it made Greece a hauling destination for illegal immigrants, especially Muslims (Moroccan, Algerian, Afghan, Iraqi, Albanian, etc.).

The firm opposition demonstrated by the Institute (see previous articles in our magazine ' PROBLIMATISMOI ') and the constant interventions to different events in order to indicate the risks for the national security of the country by the imprudent policy followed by political forces were "the voice of one crying in the wilderness". Ultimately, subsequent devastating events simply verified the Institute's fears, positions, and views on the subject.

The "perforated" eastern border, with the blessings of Turkey, allowed the creation of an influx of hundreds of thousands of illegal immigrants in our country, mostly from Asia and Africa. In the midst of a severe economic crisis, all these immigrants live like troglodytes, creating parasitic or criminal ghettos in the Centre of Athens and in other cities, where, despite the diligent efforts of the Greek Police, allow the illegal trading without paying any tax, the black market, the illegal work, the prostitution, the cases of demonstrations of religious fa-

naticism by Muslims etc., to flourish. All these have had a significant effect on public safety (increase in murders, robberies, thefts, burglaries, etc.), tourism, public health (infectious/contagious diseases), national economy, national and social cohesion, and national identity. In this context, the extreme right party of "Golden Dawn" presented itself as a solution to restore the public law and committed racist assaults against immigrant, substituting the legal authorities.

Taking into account the current situation and under the pressure of public opinion and mass media, but also in view of the May 6th elections and the bogey of Golden Dawn, the administration of Prime Minister Papademos (supported by PASOK, New Democracy, and LAOS) finally decided to fully activate law 3907/2011. This law is related to the necessary measures against illegal immigrants, such as the voluntary deportation/expulsion, the establishment of reception and detention centers, the establishment of a special agency for asylum, the direct examination of asylum applications, and the construction of the "Fence" in the Evros River.

In our opinion, in order to address the problem we should immediately enforce the following measures:

- Reinforcement of the border control, especially in the Evros River area.
- Immediate registration and expulsion of all illegal immigrants.
- Reorganization – restructuring of the asylum service, speedy procedures for the approval or rejection of such applications.
- Establishment of the necessary detention centers in the appropriate places across the country.
- Zero tolerance and severe penalties to eliminate, at all cost, the illegal trading.
- Change of the "Dublin II" Treaty, with which

Greece became the garbage can of illegal immigrants throughout the EU. In parallel, transformation of the bilateral existing readmission agreements between Greece and various countries into EU agreements with contracting liable member.

- EU should exercise strong pressure on Turkey for the faithful implementation of the readmission agreement with Greece.
- Treatment of illegal immigration issue as a problem of national interest of first priority that demands national cohesion and the broader possible social and political consensus due to the threats that poses against the country.

The Frontex report presented at the 7-6-2012 meeting of the Justice and Home Affairs Council of the EU, according to which Turkey is characterized as a centre for smuggling of immigrants to the countries of the EU via Greece, and especially to those in the Schengen

agreement following a certain plan with the aim to keep the same pace until 2013, is of great importance.

This tactic was adopted by Turkey in order to blackmail the abolition of visas for Turkish nationals who wish to travel to EU Member States and for which Turkey refuses to implement the readmission agreement. This behavior is estimated to affect the course of the accession process to the EU because, as expected, Brussels will harden their position against the Turkish government.

As a result of all of the above, the Council of Ministers took the decision to allow the resetting of controls at the internal borders of the EU of a Member state, if it is considered that there is threat of massive entry of illegal immigrants from another Member State which is responsible for guarding the external borders of the EU. This measure will have a temporary character (up to 6 months), and it would be taken without prior approval from the partner country to restore checks, which retrospectively should justify this action to partners and the European Commission.

One of the penalties for refusing to participate in politics is that you end up being governed by your inferiors

Plato

ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ ΝΑΤΟ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Πραγματοποιήθηκε την 20ήν και 21ήν Μαΐου 2012 στο Σικάγο των ΗΠΑ, η 63η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ, με οικοδεσπότη των Πρόεδρο των ΗΠΑ Barack Obama.

Τα κύρια θέματα με τα οποία ασχολήθηκε η Σύνοδος ήταν :

α. Η επιβεβαίωση της νέας Στρατηγικής Αντίληψης του ΝΑΤΟ (NATO New Strategic Concept) που εγκρίθηκε κατά την 61η Σύνοδο Κορυφής της Λισαβώνας το 2010 σύμφωνα με την οποία :

(1) Τα έθνη του ΝΑΤΟ είναι ενωμένα και προσηλωμένα στις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από το Βορειοατλαντικό Σύμφωνο, στους σκοπούς και αρχές του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών. Βασισμένο στην αλληλεγγύη, στη συνοχή και αδιαίρετοτητα της ασφάλειας των εθνών του, το ΝΑΤΟ παραμένει η βάση για ισχυρή συλλογική άμυνα και το κατάλληλο Forum για συμβουλές και αποφάσεις μεταξύ των συμμάχων.

(2) Η νέα Στρατηγική Αντίληψη του 2010 συνεχίζει να οδηγεί στην κάλυψη αποτελεσματικά και πάντοτε σύμφωνα με τον Διεθνή Νόμο, των τριών βασικών αποστολών, ήτοι της συλλογικής αμύνης, της διαχείρισης κρίσεων και της συνεργατικής ασφάλειας, αποστολών που συμβάλλουν στην ασφάλεια των μελών της Συμμαχίας.

β. Το Αφγανιστάν και η εμπλοκή του ΝΑΤΟ σ' αυτό, σύμφωνα με την οποία :

(1) Η μεταφορά της ευθύνης ασφαλείας του Αφγανιστάν από την ISAF-NATO στις Αφγανικές Εθνικές Δυνάμεις Ασφαλείας θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2014, όπως συμφωνήθηκε στην Λισαβόνα το 2010. Προς τούτο η ISAF σταδιακά θα μεταφέρει τις αρμοδιότητες ασφαλείας στις Αφγανικές Δυνάμεις, καθόσον εκτιμάται ότι μέχρι τα μέσα του 2013 αυτές θα έχουν αναλάβει την κύρια ευθύνη ασφαλείας και στην πέμπτη επαρχία της χώρας, ενώ το ΝΑΤΟ (ISAF) θα συνεχίσει να έχει υποστηρικτικό –υποβοηθητικό ρόλο. Από το τέλος του 2014 (31-12-2014) η πλήρης και αποκλειστική ευθύνη περιέρχεται στις Αφγανικές Εθνικές Δυνάμεις Ασφαλείας, ενώ τερματίζεται η ηγεσία του ΝΑΤΟ στις επιχειρησιακές αποστολές.

(2) Από το τέλος του 2014 το ΝΑΤΟ θα συνεχίσει να παρέχει πολιτική και πρακτική υποστή-

ριξη δια μέσου της συνεργασίας με το Αφγανιστάν. Η υποστήριξη αυτή θα είναι ισχυρή και μακρά χρονικά.

γ. Η απόφαση για τις επιχειρησιακές απαιτήσεις Αποτροπής και Αμύνης, σύμφωνα με την οποία :

(1) Επαναβεβαιώθηκε το ότι η απειλή συμβατικής επιθέσεως κατά του ΝΑΤΟ είναι χαμηλή πλην όμως δεν πρέπει να αγνοηθεί. Η ασφάλεια των χωρών της συμμαχίας είναι δυνατόν να προκληθεί από τις υπάρχουσες και μελλοντικές συγκρούσεις και την αύξηση των δαπανών για στρατιωτικές ικανότητες που πραγματοποιούνται από άλλες χώρες (βλέπε Κίνα, Ρωσία, Ιράν, Β.Κορέα). Η παγκοσμιοποίηση των προκλήσεων ασφαλείας όπως οι απειλές κατά δικτύων, του περιβάλλοντος και των πηγών ενέργειας συμπεριλαμβανομένων και καταστροφών του ενεργειακού ανεφοδιασμού, καθώς και η ανάδυση νέων τεχνολογιών, θα συνεχίσουν να οξύνουν την μελλοντική ασφάλεια σε περιοχές ενδιαφέροντος του ΝΑΤΟ. Ταυτόχρονα ένας αριθμός παραγόντων θα συνεχίσει να είναι πηγή αστάθειας και πιθανής συγκρούσεως λόγω της πτώσεως ασθενών καθεστώτων και αναδείξεως άλλων παραγόντων που δεν έχουν κρατική οντότητα και συνοχή. Οι παράγοντες αυτοί αποτελούν απειλή στις περιοχές διασποράς βαλλιστικών βλημάτων και όπλων μαζικής καταστροφής, πειρατείας, τρομοκρατίας και θα συνεχίσουν να συμβάλλουν σε ένα απρόβλεπτο περιβάλλον ασφαλείας.

(2) Τονίσθηκε ότι η παρούσα οικονομική κατάσταση επιβάλλει τη μείωση των προϋπολογισμών για την άμυνα. Παρ' όλα αυτά έχει αναγνωρισθεί ότι η πρόκληση δημιουργίας αποτελεσματικών συμβατικών δυνάμεων στην παρούσα συγκυρία (την οικονομική) είναι δύσκολη, αλλά όμως απαραίτητη, και σ' αυτό δεσμεύονται οι σύμμαχοι.

(3) Προς τούτο πρέπει στις σύγχρονες απαιτήσεις Αποτροπής και Αμύνης να συμβάλλουν :

(α) Οι Πυρηνικές Δυνάμεις οι οποίες αποτελούν κύριο στοιχείο των ικανοτήτων του ΝΑΤΟ για αποτροπή και άμυνα, παράλληλα με συμβατικές δυνάμεις και τα αμυντικά πυραυλικά συστήματα. Το ΝΑΤΟ θα συνεχίσει να παραμένει πυρηνική συμμαχία, όσο τα πυρηνικά όπλα θα υπάρχουν. Η συμμαχία έχει δεσμευθεί σύμφωνα με το άρθρο 51 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, ότι τα πυρηνικά όπλα του δεν θα χρησιμοποιηθούν ή θα απειλήσουν κράτη που δεν

διαθέτουν πυρηνικά όπλα, είναι συμβαλλόμενα μέλη του Συμφώνου μη Διασποράς αυτών και το εφαρμόζουν. Παράλληλα οι προσπάθειες για περαιτέρω μείωση των μη στρατηγικών πυρηνικών όπλων θα συνεχιστούν.

(β) Συμβατικές Δυνάμεις :
1/ Οι Σύμμαχοι

πρέπει να διαθέτουν Σύγχρονες Στρατιωτικές Δυνάμεις, ευέλικτες, διαλειτουργικές, ικανές να ανταποκρίνονται σε ένα ευρύ πεδίο προκλήσεων, μέχρι εφόσον αυτό απαιτείται, σε υψηλής εντάσεως συγκρούσεις. Οι δυνάμεις αυτές θα πρέπει να έχουν ικανότητα να συνδράμουν την συλλογική άμυνα, να απαντούν σε κρίσεις ακόμη και σε στρατηγικές αποστάσεις. Αυτές επίσης θα πρέπει να αναπτύσσονται ταχέως, να έχουν ικανότητα μακράς παραμονής στην περιοχή των επιχειρήσεων που αναπτύσσονται, να συνεργάζονται με άλλα έθνη και οργανισμούς και να είναι ευφάρμοστες σε μη προβλεφθείσες καταστάσεις. Η Δύναμη Ταχείας Αντδράσεως του NATO (NATO Response Force – NRF) θα πρέπει κυρίως, με μέριμνα όλων των συμμάχων, να έχει τις παραπάνω ικανότητες.

2/ Με δεδομένες τις παρούσες οικονομικές συνθήκες θα πρέπει η στόχευση για την απόκτηση όλων των παραπάνω (ικανοτήτων) για τις συμβατικές δυνάμεις (πλην NRF) να έχει ολοκληρωθεί μέχρι το 2020.

3/ Θεμελειώδες, για να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι, θα πρέπει να είναι ο τρόπος αναπτύξεως και απόκτησεως των ικανοτήτων που οι αποστολές επιβάλλουν. Τούτο είναι εφικτό μέσω της πολυεθνικής συνεργασίας σε ορισμένες περιοχές απαιτήσεων, όπως οι στρατηγικές αερομεταφορές, η εναέρια έγκαιρη προειδοποίηση και έλεγχος.

(γ) Έξυπνη Άμυνα : Η Έξυπνη Άμυνα είναι η νέα προσέγγιση. Η ανάπτυξη και παράταξη των αμυντικών ικανοτήτων είναι κύρια εθνική ευθύνη. Με δεδομένο ότι η τεχνολογία γίνεται ακριβότερη και οι αμυντικοί προϋπολογισμοί συμπιέζονται, υπάρχουν κυρίαρχες ικανότητες που απαιτείται να διαθέτουν οι συμμαχικές δυνάμεις. Οι σύμμαχοι δύνανται να τις αποκτήσουν εφόσον συνεργασθούν. Προς τούτο οι μέχρι τώρα αποφάσεις των συμμάχων για συνεργασία σε πολυεθνικά projects, όπως καλύτερη προστασία των δυνάμεων, καλύτερη έρευνα και καλύτερη εκπαίδευση, είναι ορθές. Αυτές οι προσπάθειες θα βελτιώσουν την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα, θα επιτύχουν οικονομία κλίμακος και θα επιτρέψουν στενότερη συνοχή των δυνάμεων, ενώ ανοίγουν τον δρόμο για την ανάπτυξη και άλλων έξυπνων projects. Η Έξυπνη Άμυνα όμως δεν είναι μόνο αυτό, καθώς αντιστοιχεί μία αλλαγή στην προσέγγιση και στην ευκαιρία αλλαγής φιλοσοφίας στην συμμαχική συνεργασία αλλά και στην πολυεθνική τοιαύτη.

(δ) Αντιπυραυλική Ασπίδα
(Άμυνα κατά Βαλλιστικών Βλημάτων :

1/ Με βάση τις αποφάσεις της Λισαβώνας σήμερα η Συμμαχία έχει απο-

κτήσει ενδιάμεση αντιβαλλιστική ικανότητα, ως ένα βασικό βήμα για την εγκαθίδρυση του Νατοϊκού Αντιβαλλιστικού Αμυντικού Συστήματος, για την προστασία όλων των Ευρωπαϊκών Νατοϊκών συνόρων, των πληθυσμών και δυνάμεων, από τις αυξανόμενες απειλές που υφίστανται από την διασπορά βαλλιστικών βλημάτων. (Ήδη το προωθημένο Ραντάρ εγκαίρως Προειδοποίησης έχει εγκατασταθεί στην Τουρκία, ενώ αρκετοί σύμμαχοι έχουν διαθέσει αντιβαλλιστικές Πυρ/χίες Patriot μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα).

2/ Με αφορμή τις ανησυχίες και αντιρρήσεις της για το σύστημα, για μία ακόμη φορά το NATO διαβεβαιώνει την Ρωσία, ότι η Αντιβαλλιστική Νατοϊκή Ασπίδα δεν στρέφεται κατά της Ρωσίας και προς τούτο το NATO θα συνεργασθεί στενά με την χώρα αυτή.

(ε) Ο Έλεγχος των Όπλων,
ο Αφοπλισμός και η Μη Διασπορά :

1/ Αμφότερα παίζουν ένα κυρίαρχο ρόλο στην επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών της Συμμαχίας. Στον έλεγχο των όπλων μέσα από καθορισμένες διαδικασίες, το NATO έχει αναλάβει δεσμεύσεις που υλοποιεί, ενώ καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να δημιουργήσει το διεθνές ενδιαφέρον.

2/ Το NATO υποστηρίζει τις ΗΠΑ και την Ρωσική Ομοσπονδία στις προσπάθειές τους να αναβαθμίσουν την στρατηγική σταθερότητα, να ενισχύσουν την διαφάνεια και να μειώσουν τα πυρηνικά τους όπλα.

3/ Αναφορικά με την Συμφωνία Μειώσεως των Συμβατικών Δυνάμεων στην Ευρώπη (Conventional Forces in Europe – CFE Treaty), το NATO παραμένει δεσμευμένο στον έλεγχο των συμβατικών όπλων, στην διάσωση, ενίσχυση και εκσυγχρονισμό του καθεστώτος ελέγχου όπλων στην Ευρώπη.

4/ Η Συμμαχία πιστεύει ότι ο έλεγχος των όπλων μαζικής καταστροφής και η επιτροπή αφοπλισμού έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στη δημιουργία μιας επιτροπής συμβουλευτικής και υποβοηθητικής στον τομέα αυτό. Το θέμα θα τεθεί στην επόμενη Σύνοδο Κορυφής, αφού εγκριθεί από την NAC (NATO COUNCIL).

(4) Έγινε περαιτέρω αναφορά σε συστήματα και δομές και πολιτικές που ενισχύουν τις αποτρεπτικές και αμυντικές δυνατότητες-ικανότητες της συμμαχίας όπως :

(α) Η νέα δομή του NATO που από το 2014 θα έχει ενεργοποιηθεί πλήρως (λεπτομέρειες στο υπ' αριθμ. 60 τεύχος του περιοδικού «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ»).

(β) Το Συμμαχικό Επίγειο Σύστημα Επιτηρήσεως (Allied Ground Surveillance System) μέσω του οποίου οι δυνάμεις θα δύνανται ασφαλέστερα να εκτελούν την αποστολή τους.

(γ) Η υλοποίηση της αερο-

πορικής πολιτικής (Air Policy) στις Βαλτικές χώρες.

(δ)

Η βελτίωση των ικανοτήτων με την αντιμετώπιση των δικτυο-επιθέσεων (Cyber Attacks).

(ε)

Η επιβεβαίωση της πολιτικής που υλοποιεί το NATO σε σχέση με τους λοιπούς διεθνείς οργανισμούς όπως ΟΗΕ, ΟΑΣΕ, ΕΕ καθώς και η συνεργασία NATO-Ρωσίας. Η πολιτική αυτή συνεχίζει χωρίς καμία αλλαγή σε σχέση με τις αποφάσεις προηγούμενων Συνόδων Κορυφής και ιδιαίτερα της Λισαβόνας του 2010 (61η Σύνοδος – 61th Summit).

(στ) Η επιβεβαίωση της πολιτικής ανοικτών θυρών, ώστε το NATO να αποκτήσει και νέα μέλη από τα Δυτικά Βαλκάνια, Ουκρανία, Γεωργία. Για το θέμα αυτό ιδιαίτερας σημασίας είναι :

1/ Για την Ελλάδα :

Η μη εισαγωγή στην Ημερησία Διάταξη της Συνόδου, προτάσεως για την ένταξη των Σκοπίων στο NATO. Αντ' αυτού στα συμπεράσματα της Συνόδου γίνεται αναφορά στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής του 2008 βάσει της οποίας τα Σκόπια θα γίνουν δεκτά για ένταξη στο NATO, εφόσον λυθεί το θέμα της ονομασίας τους, με αμοιβαία αποδεκτή λύση μέσω της καθορισθείσας διαδικασίας από το ΣΑ/ΟΗΕ, με την Ελλάδα. «We reiterate the agreement of our 2008 Bucharest Summit, as we did at subsequent summits, to extend an invitation to Former Yugoslav Republic of Macedonia to join the Alliance as soon as mutually acceptable solution to the name issue has been reached within the framework of the UN...».

2/ Για την Ρωσία :

α/ Η διατή-

ρηση ανοικτής της διαδικασίας για μελλοντική ένταξη στην συμμαχία της Ουκρανίας και Γεωργίας. Με δεδομένο ότι η ένταξη των χωρών αυτών δεν υποστηρίζεται από αρκετά ευρωπαϊκά μέλη της Συμμαχίας, οι ΗΠΑ για να διατηρήσουν ανοικτό το θέμα πλέον της συμμετοχής των χωρών στο PfP δημιουργήσουν την ειδική επιτροπή NATO-Γεωργίας και NATO-Ουκρανίας. Στόχος ήταν οι εκ της πλαγίας οδού, στενότερη συνεργασία αυτών με το NATO, αλλά και η διευκόλυνση της προσαρμογής τους στους Ατλαντικούς θεσμούς. Τα προγράμματα συνεχίζουν να λειτουργούν με μεγαλύτερη ένταση σ'ότι αφορά την Γεωργία και μικρότερη ως προς την Ουκρανία, κυρίως λόγω της πολιτικής αλλαγής στην χώρα που ανέδειξε φιλο-ρωσική κυβέρνηση. Στην παρούσα φάση η

Ουκρανία προκρίνει την βελτίωση των όρων συμμετοχής της στο πρόγραμμα PfP και στις επιχειρήσεις που γίνονται με Νατοϊκή Διοίκηση (NATO Led Operations).

β/ Η σημα-

σία που δίδεται στην στρατηγική συνεργασία NATO-Ρωσίας για ειρήνη, σταθερότητα και ασφάλεια.

(ζ) Η συμμετοχή στη Σύ-

νοδο των χωρών που παίρνουν μέρος παγκόσμια στις επιχειρήσεις του NATO. Στόχος η ανταλλαγή απόψεων, η διασφάλιση καλύτερων όρων συμμετοχής τους σε μελλοντικές επιχειρήσεις ή βελτίωση των επιχειρησιακών ικανοτήτων μέσω ασκήσεων, διασυνεργασίας και η εξέταση των κοινών προκλήσεων ασφαλείας. Οι χώρες αυτές ήταν :

1/ Μαρόκο (χώρα

Μεσογειακού Διαλόγου, Ιορδανία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Κατάρ (ανήκουν στην πρωτοβουλία Κωνσταντινουπόλεως), Γεωργία (PfP χώρα), Αυστρία, Φινλανδία, Σουηδία και Ελβετία. (Συμμετέχουν σε επιχειρήσεις υπό το NATO), Ιαπωνία, Αυστραλία, Κορέα, Νέα Ζηλανδία (μετέχουν επίσης σε επιχειρήσεις υπό το NATO).

2/ Το Ισραήλ, χώρα

Μεσογειακού Διαλόγου), τελικά δεν συμμετείχε στη Σύνοδο λόγω veto της Τουρκίας, η οποία είχε και το θράσος να προσπαθεί να εισαγάγει στην ημερησία διάταξη της Συνόδου και το θέμα της εντάξεως των Σκοπίων.

Η Διακήρυξη της Συνόδου Κορυφής στο Σικάγο (Chicago Summit Declaration), περιέχει και άλλα στοιχεία, αλλά κρίθηκε σκόπιμο να παρουσιασθούν εδώ εκείνα που είναι κατά προσωπική άποψη σημαντικότερα κυρίως για την Ελλάδα.

Συμπεράσματα

α. Είναι σαφές, καθόσον από το 2007 είχε φανεί αυτό, (Σύνοδος της Ρήγας), το NATO μετατρέπεται

από οργανισμό αμυντικό, σε ένα πολιτικό περιφερειακό ή το ορθότερο παγκόσμιο οργανισμό Αμυντικό και Ασφαλείας, βέβαια όπως διαβεβαιώνει πάντα σε συνεργασία με τον ΟΗΕ και σύμφωνα με τον καταστατικό του χάρτη.

β. Με δεδομένο ότι οι ΗΠΑ ανησυχούν για την οικονομική άνοδο καθώς και την στρατιωτική Ισχύ Κίνας και Β.Κορέας, την Ρωσο-Κινεζική στρατιωτική συνεργασία (Σύμφωνο Σαγκάης) μετατοπίζουν διαρκώς το βάρος της προσοχής τους προς τον Ειρηνικό, εξ ου και η στενή συνεργασία με Ιαπωνία, Ν.Κορέα, Ν.Ζηλανδία και Αυστραλία, ενώ καταβάλλονται συνεχείς προσπάθειες για την σταθεροποίηση του Πακιστάν, παρά τα προβλήματα που υπάρχουν.

γ. Τα οικονομικά προβλήματα επηρεάζουν έντονα τους συμμάχους του NATO που λόγω της κρίσεως περιορίζουν σε μεγάλο βαθμό τους αμυντικούς προϋπολογισμούς τους. Το κενό αυτό οι ΗΠΑ δεν δύνανται να το καλύψουν. Έτσι στα συμπεράσματα της Συνόδου αναφέρεται σαφώς ότι «το κόστος αναπτύξεως δυνάμεων σε επιχειρήσεις του NATO αφορούν κάθε έθνος για τις δικές του δυνάμεις», ενώ οι στόχοι αποκτήσεως συγκεκριμένων δυνατοτήτων από όλους μετατοπίζεται το 2020. Περαιτέρω η ανάπτυξη ορισμένων ικανοτήτων θα επιτευχθεί μέσω της Έξυπνης Αμύνης (Smart Defence) που δεν είναι τίποτε περισσότερο από τη συνεργασία των κρατών μελών του NATO στην ανάπτυξη κοινών ικανοτήτων-δυνατοτήτων.

δ. Τα θέματα με την Ρωσία παρουσιάζουν στασιμότητα λόγω της Αντιβαλλιστικής Ασπίδας και όχι μόνο. Συμπληρωματικά αναφέρονται ότι συνεχίζεται το «Moratorium» για τη Συνθήκη CFE από το 2007 λόγω της καταγγελίας της Μόσχας και την μη αναθεώρηση της Συνθήκης ώστε να αντιμετωπισθούν οι αλλαγές που έγιναν στην Αν. Ευρώπη και σε βάρος της Ρωσίας, καθώς και η προσπάθεια εντάξεως στο NATO της Ουκρανίας και Γεωργίας (όχι βέβαια με την ένταση που εγένετο αυτό παλαιότερα εκ μέρους του NATO και των ΗΠΑ ιδιαίτερα).

ε. Τα προγράμματα PfP, Μεσογειακού Διαλόγου, πρωτοβουλίας Κωνσταντινουπόλεως του 2004 και 2011 συνεχίζονται έτσι ώστε το NATO ως Οργανισμός να έχει περισσότερες επιλογές χωρίς να είναι αναγκαίο όλες οι χώρες των προαναφερθεισών δραστηριοτήτων να γίνουν πλήρη μέλη του.

στ. Στο θέμα εντάξεως των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων όπως Μαυροβούνιο, Βοσνία-Ερζεγοβίνη και Σερβία φαίνεται ότι υπάρχει δρόμος ακόμη, ενώ σε ότι αφορά το Κόσοβο οι ΗΠΑ δεν τολμούν να το θέσουν. Τα Σκόπια όμως φαίνεται ότι πληρούν τα κριτήρια τα τεθέντα από το NATO, πλην όμως η απόφαση του Βουκουρεστίου του 2008, δηλαδή πρώτα επίλυση της διαφοράς για την ονομασία με την Ελλάδα και μετά ένταξη, παρέμεινε ενεργή και επαναλήφθηκε και στα συμπεράσματα της Συνόδου αυτής.

Το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων αποτελεί Ελληνικό Εθνικό ζήτημα και δικαίως. Η ηγεσία των Σκοπίων συνεπικουρούμενη από Τουρκία και Σλοβενία (και ολίγον από Ηνωμένο Βασίλειο), απέτυχε στην προσπάθειά της. Αυτό δεν είναι βέβαιο ότι θα συμβεί και στο μέλλον οπότε θα ανοίξει και ο κύκλος και για την Ευρωπαϊκή Ένωση (σύμφωνα και με πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Επομένως η Ελλάδα θα πρέπει να κάνει ότι απαιτείται ώστε τα Σκόπια να φρονηματοποιηθούν και να συμβιβασθούν (βλέπε σχετικό άρθρο στο υπ'άρ. 67 άρθρο του περιοδικού «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ»).

στ. Τέλος οι εξελίξεις σ' ότι αφορά το Αφγανιστάν εμέσως πλην σαφώς αποτελούν μία λύση πριν καταδειχθεί η αποτυχία του εγχειρήματος, καθόσον οι συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή καθιστούν σαφές ότι κατ'ελάχιστο οι στόχοι των ΗΠΑ και NATO δεν έχουν επιτευχθεί.

ΕΥΕΛΠΙΣ, Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΓΙΑ ΑΥΡΙΟ

«Η Στρατιωτική θητεία είναι ένα Σχολείο, τον καιρό της ειρήνης και καθήκον τον καιρό του πολέμου»

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μ. Ασλανίδη
Επιτίμου Διοικητού της ΣΣΕ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Η αποστολή του Στρατού είναι η εξασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας της Πατρίδος.

- Οποιοσδήποτε κοσμογονικές αλλαγές και αν επέλθουν στην ανθρωπότητα, η αποστολή του Στρατού δεν μπορεί να αλλάξει.

- Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να μειώσει την θωράκιση της Πατρίδας, ούτε να μειώσει ή διακινδυνεύσει την ασφάλεια της Χώρας.

- Επομένως χωρίς ν' αλλάξει στις βασικές αρχές ο Στρατός πρέπει να λειτουργεί σύμφωνα με τους κανονισμούς και τις διαταγές, προσαρμόζοντας τα μέσα, την εκπαίδευση και τις γνώσεις στα σύγχρονα δεδομένα κάθε εποχής.

2. Η Αποστολή του Αξιωματικού στο πόλεμο και την ειρήνη

- Το Λειτουργήμα αυτό του Αξιωματικού δεν συγκρίνεται με κανένα επάγγελμα ή λειτουργήμα άλλο.

- Στο πόλεμο έχει την ιστορική, εθνική, πατριωτική, κοινωνική, συναισθηματική και ηθική ευθύνη, να οδηγήσει τους νέους στην μάχη με κίνδυνο την θυσία των, για την υπεράσπιση της ακεραιότητας της Πατρίδας μας και την εξασφάλιση της ελευθερίας του Λαού μας.

- Στην ειρήνη, παραλαμβάνουν τους νέους από τις οικογένειές τους άνευ όρων, γνωρίζουμε όλοι τι θα πει να μεγαλώσει μια οικογένεια ένα παιδί και να το φθάσει στην ηλικία Στράτευσης. Από την στιγμή εκείνη οι Αξιωματικοί είναι υπεύθυνοι για την υγεία των, την διατροφή των, για την ενδυνάμωση των σωματικών και ψυχικών δυνάμεών των και για την εκπαίδευσή των, ώστε εάν τους χρειαστεί η Πατρίς να 'ναι άξιοι υπερασπιστές Αυτής και τέλος να τους παραδώσουν και πάλι στις οικογένειές των καλύτερους από κάθε πλευρά, οπωσδήποτε όμως τουλάχιστον όπως τους πήρανε.

Αυτό λοιπόν το λειτουργήμα με αυτή την ευθύνη στην ειρήνη και τον πόλεμο, με κανένα άλλο λειτουργήμα ή επάγγελμα μπορεί να συγκριθεί.

Ο ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

1. Οι αρετές που πρέπει να κοσμούν τον Αξιωματικό πολύ περισσότερο τον σημερινό Αξιωματικό σ' αυτή την ταραγμένη εποχή.

- Να είναι ηγέτης, να έχει την ψυχική δύναμη, να εμπνέει και να δημιουργεί αίσθημα εμπιστοσύνης και ασφαλείας στους υφισταμένους του για το άτομό του.

- Να είναι άριστος επαγγελματίας, γνώστης όλων των στοιχείων της αρμοδιότητάς του στο χώρο ευ-

θύνης, με δυνατότητα ευρύτερης αντιμετώπισης όλων των Στρατιωτικών θεμάτων.

- Είναι απαραίτητο να μελετά συνεχώς επάνω στην ειδικότητά του για να είναι πάντα ένας σύγχρονος Αξιωματικός με ευρεία Στρατιωτική και εγκυκλοπαιδική μόρφωση.

- Να είναι ηθικός, έντιμος, υπεύθυνος άνθρωπος, να δημιουργεί αναγνώριση στους προϊσταμένους του και να εμπνέει εμπιστοσύνη στους υφισταμένους του.

- Να είναι γενικά καλός και αγαπητός, διότι θα πρέπει με την καλοσύνη που θα τον διακρίνει, να μπορεί να περνά την απαραίτητη, υποχρεωτική και αναγκαία σκληρή στρατιωτική εκπαίδευση στους υφισταμένους του, χωρίς να γογγίζουν, απλά να τους κάνει να πιστεύουν στην αναγκαιότητα της εκπαίδευσης. Γνωρίζουμε όλοι ότι: «Παλικάρια δια της βίας δεν γίνονται».

2. Οι Ηθικές αξίες, η αγάπη προς την Πατρίδα και η Πειθαρχία είναι στοιχεία απαραίτητα στη συγκρότηση του χαρακτήρα του Αξιωματικού.

- Ο Αξιωματικός πρέπει να λειτουργεί με βάση τις παραπάνω παραμέτρους. Η λειτουργία αυτή του Αξιωματικού είναι μονόδρομος και κάθε παρέκκλιση είναι βέβαιο ότι άμεσα ή έμμεσα θα επιφέρει, λόγω σπουδαιότητας του λειτουργήματος του Αξιωματικού, δυσάρεστα αποτελέσματα.

- Οι αρετές αυτές είναι συνυφασμένες με το λειτουργήμα του Αξιωματικού, δεν μπορεί αλλιώς να φέρει σε πέρας την αποστολή του.

3. Ο Αξιωματικός πρέπει να διαθέτει Στρατιωτική κρίση, σύγχρονη, προσαρμοσμένη στις απαιτήσεις της εποχής μας.

- Σήμερα η διοίκηση είναι πολύ πιο δύσκολη από οποιαδήποτε άλλη εποχή και μάλιστα όταν αυτή στηρίζεται μόνο στις ηθικές αξίες.

- Ο Αξιωματικός Διοικητής-Ηγέτης πρέπει να αποτελεί το παράδειγμα στους υφισταμένους του σε κάθε εκδήλωση στρατιωτικής, κοινωνικής και γενικά ανθρώπινης δραστηριότητας.

- Πρέπει ο Αξιωματικός να είναι γνώστης όλων των στοιχείων των σύγχρονων Στρατών, άριστη στρατιωτική εκπαίδευση, πλήρη γνώση των σύγχρονων μέσων και υλικών και πλήρη ανάπτυξη του ηθικού των υφισταμένων του.

4. Ο Αξιωματικός πρέπει να είναι πιστός στην Πατρίδα, στο Σύνταγμα των Ελλήνων και στην φυσική του Ιεραρχία.

- Στρατοί οι οποίοι αντικαθιστούν την φυσική των Ιεραρχία εξ' ολοκλήρου ή και εν μέρει με άλλους τρόπους ή μεθόδους ή συνθήματα είναι μαθηματικά βέβαιοι ότι διαλύονται στην πραγματικότητα.

- Εάν η διατήρηση अपारंगकलता της Ιεραρχίας σ' όλες τις κοινωνικές ομάδες της Πατρίδος μας είναι αναγκαία για την λειτουργία, για τον Στρατό είναι το βασικό Στοιχείο λειτουργίας και ύπαρξης.

5. Ο Αξιωματικός δεν κομματίζεται, δεν ανήκει σε κανένα κόμμα. Αυτός και το λειτούργημά του ανήκουν αποκλειστικά στην υπηρεσία του Έθνους.

- Το Σύνταγμα των Ελλήνων απαγορεύει τον Στρατιωτικό να κομματίζεται ή να κάμει χρήση πολιτικών μέσων προς ίδιο όφελος.

- Ο Αξιωματικός είναι εντολοδόχος, μέσα στα πλαίσια των Στρατ. Κανονισμών και Διαταγών, της νόμιμης πολιτικής εξουσίας που προήλθε από τις Δημοκρατικές διαδικασίες των εκλογών και η οποία είναι η μόνη που εκφράζει τον Ελληνικό Λαό.

6. Η φροντίδα και το ενδιαφέρον του Αξιωματικού πρέπει να 'ναι συνεχές προς τον παράγοντα άνθρωπο, τα Στρατιωτικά μέσα, υλικά και εγκαταστάσεις των Μονάδων του Στρατού μας.

- Δεν μπορεί να θεωρηθεί ένας Αξιωματικός καλός όταν δεν φροντίζει για τα παραπάνω, διότι σε αντίθετη περίπτωση όταν αυτά δηλ. άνθρωποι και μέσα, χρειαστούν για να φέρουν σε πέρας την αποστολή των, τότε θα 'ναι ακατάλληλα.

- Η διαφορά πολλές φορές των στελεχών φαίνεται από τις επισκέψεις στις διάφορες Μονάδες.

- Το Αξιόμαχο μιας Μονάδος εξαρτάται βασικά από το ηθικό του προσωπικού, την ποιότητα των μέσων και υλικών και την σκληρή και σωστή εκπαίδευση, «αυτό ποτέ μην το ξεχνάτε».

7. Ο Δρόμος της διάκρισης του Αξιωματικού πρέπει να βασίζεται στις Ηθικές Αξίες, και στις προσωπικές του προσπάθειες.

- Ένας υπεύθυνος, εργατικός και πλήρως καταρτισμένος Αξιωματικός, που βασίζεται και πιστεύει στις δικές του δυνάμεις, όσες δυσκολίες και αν αντιμετωπίσει να 'ναι βέβαιος ότι θα προχωρήσει και θα διακριθεί.

- Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο όταν ενεργεί ο Αξιωματικός θα είναι παραδεκτός από τους προϊσταμένους του και αγαπητός από τους υφισταμένους του.

- Η Ανάληψη της ευθύνης των πράξεων, η αναγνώριση της αξίας στον άλλο, «το γνώθι σ' αυτόν», είναι προσόντα που χαρακτηρίζουν ανώτερο χαρακτήρα και τα οποία πρέπει να διακρίνουν τον Αξιωματικό.

8. Τα Στελέχη του Στρατού είναι ο βασικός παράγων σε μια Κυβέρνηση για την χάραξη εξωτερικής και εθνικής πολιτικής.

- Όταν η Κυβέρνηση της Πατρίδος μας διαθέτει ισχυρό και αξιόμαχο Στρατό, τότε μπορεί να βασίζεται σ' αυτό για να χαράσσει εθνική εξωτερική πολιτική.

- Τα στελέχη μόνο και μάλιστα τα μικρά στελέχη μπορούν να προετοιμάζουν ένα καλό και αξιόμαχο Στρατό, ο οποίος τα μέγιστα θα συμβάλει στην χάραξη της Εθνικής Εξωτερικής Πολιτικής της εκάστοτε Κυβερνήσεως της Χώρας μας.

9. Η Θέση και η εμπιστοσύνη του Αξιωματικού σήμερα μέσα στην Ελληνική Κοινωνία μέρα με την ημέρα ανεβαίνει και γίνεται πιο παραδεκτή. Αυτό οφείλεται:

- Στην ποιότητα των νέων που επιλέγουν το λειτούργημα του Αξιωματικού.

- Στην Μεθοδικότητα και υπευθυνότητα που τους διακρίνει στην δουλειά τους.

- Στην Δυνατότητα που υπάρχει στον Στρατιωτικό χώρο για ευρύτερη διάκριση, μόρφωση και απόκτηση εμπειριών.

- Στην πειθαρχία που διδάσκεται στο Στρατό και την υπευθυνότητα.

- Στην Σχέση τους με τον Έλληνα πολίτη που έρχονται σ' επαφή κατά την διάρκεια της θητείας των.

- Τα παραπάνω σε γενικές γραμμές είναι μερικά από τα στοιχεία που καταξιώνουν τον Αξιωματικό στην συνείδηση του Ελληνικού Λαού, σαν κοινωνική ομάδα και σαν άτομα μέλη της Ελληνικής Κοινωνίας.

- Μόνο όσοι εθελουφλούν, δεν μπορούν ή δεν θέλουν ν' αντιληφθούν την αξία του Έλληνα Αξιωματικού.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

- Ευέλπιδες! Είστε οι πραγματικές Ελπίδες του Έθνους όπως σας οραματίστηκε ο πρώτος Κυβερνήτης της Χώρας ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ και ίδρυσε το 1828 την Στρατιωτική Σχολή των Ευελπίδων.

- Είστε λοιπόν οι αυριανοί νέοι Αξιωματικοί του Στρατού Ήρας. Έχετε αποκτήσει αρκετές γνώσεις τα 4 χρόνια στο Ανώτατο Στρατιωτικό Σχολείο, έχετε δύναμη, σωματικές και ψυχικές δυνάμεις, σας λείπει η πείρα, αυτήν θα την αποκτήσετε με την εφαρμογή στην πράξη των γνώσεών σας αύριο στις Μονάδες.

- Ίσως όλες οι διοικήσεις να μη σας εκφράζουν σ' όλα, έχετε όμως αποκτήσει στην Σ.Σ.Ε. το στοιχείο της δυνατότητας διακρίσεως του καλού και του κακού. Σ' εσάς απομένει ποια θα είναι τα πρότυπα των επιλογών σας.

- Τελειώνοντας δεν θα ήθελα να κρύψω τα αισθήματά που νοιώθω όχι μόνο σαν παλαιός Διοικητής της Σ.Σ.Ε., αλλά και σαν απλό Έλληνα Πολίτη της Πατρίδος μου: Νοιώθω πραγματικά δέος και υπερηφάνεια για το ανώτατο και αρχαιότερο αυτό ιστορικό εκπαιδευτικό Ίδρυμα της Πατρίδος μας που είναι συνδεδεμένο με όλη την νεότερη Ιστορία της Ελλάδος, την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων με παγκόσμια διάκριση, που είχε ένα Εθνικοπατριωτικό παρελθόν, σήμερα έχει ένα ζωντανό και παράδειγμα προς μίμηση παρόν και είναι απόλυτα βέβαιο, περισσότερο από κάθε φορά, ότι θα έχει και ένα λαμπρό μέλλον. Εσείς οι Ευέλπιδες, οι αυριανοί Αξιωματικοί της Πατρίδος μας πρέπει να 'στε υπερήφανοι γιατί υπήρξατε σπουδαστές στο Ιστορικό αυτό Σχολείο.

«Ένα έθνος ζει μόνον στην καρδιά των πολιτών του· αν αποθάνει σ' αυτήν, ουδεμία εδαφική έκταση ή πλουτισμός δύναται να το σώσει» (ΧΑΜΙΛΤΟΝ)

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ

Του κ. Αποστόλου Κόντη
Πολιτικού Επιστήμονος – Οικονομολόγου

Όπως είναι γνωστό η Βόρειος Ήπειρος είναι τμήμα της ενιαίας και αδιαιρέτου ΗΠΕΙΡΟΥ που περιήλθε δυστυχώς με το απάνθρωπο, και εγκληματικό πρωτόκολλο της Φλωρεντίας της 17/12/1913 στο νεοσύστατο κράτος της Αλβανίας. Εν τω μεταξύ είχε προηγηθεί, όπως η υπογραφή του πρωτοκόλλου των τότε Μεγάλων δυνάμεων στο Λονδίνο στις 28/7/1913 «περί Ανεξαρτησίας και Οργανώσεως της ΑΛΒΑΝΙΑΣ» η οποία είχε αναγνωριστεί ως ΚΡΑΤΟΣ προηγουμένως δια της εν ΛΟΝΔΙΝΟΥ Συνθήκης της 17-20/03/1913.

Ο Βορειοηπειρωτικός όμως Λαός δεν δέχτηκε την αποφασισθείσα εκκένωση του Ελληνικού Στρατού από την Βόρειο Ήπειρο που την κατείχε τότε, και προπαντός, τον σφραγισμό των ελευθεριών του, και την απόσχιση του από τη Μητέρα Ελλάδα.

Έτσι την 17/02/1914 εκήρυξε επισήμως την αυτονομία της Βορείου Ηπείρου με Πρόεδρο τον Γεώργιο Χρ. ΖΩΓΡΑΦΟ.

Στις 15/02/1914 ο Ζωγράφος σε διάγγελμά του στον Βορειοηπειρωτικό Λαό είπε μεταξύ άλλων : «το πάτριον ημών έδαφος κείται σήμερα ΛΕΙΑ, δυνάμει αδίκου και ακύρου βουλήσεως πάντων των ισχυρών της γης, αλλά ακλόνητο έμεινε το ημέτερο δίκαιο, το δίκαιον του Ηπειρωτικού Λαού να ρυθμίσει τα της δικής του τύχης, διοργανούμενον πολιτικώς και ενόπλως φρουρήσει την ανεξαρτησία αυτού». Και προσέθεσεν ότι : «κηρύσσει η Βόρειος Ήπειρος την Ανεξαρτησία της και προσκαλεί τους πολίτες της όπως υποβαλλόμενοι εις πάσα θυσία προασπίσωσι την ακεραιότητα του εδάφους και τας ελευθερίας της κατά πάσης προσβολής».

Αποτέλεσμα του ηρωικού ενόπλου αγώνα των Βορειοηπειρωτών ήταν η ραγδαία προέλαση του βορειοηπει-

ρωτικού Στρατού καθ'όλο το μέτωπο ΚΟΡΥΤΣΑΣ – ΔΕΛΒΙΝΟΥ και σε σύντομο χρονικό διάστημα κατέλαβαν το ΒΕΡΑΤΙ, την ΠΡΕΜΕΤΗ, ολόκληρο τον Καζά ΚΟΛΩ-

ΝΙΑΣ και σε μία από τις ενδοξότερες αποφασιστικές μάχες της προέλασης του Βορειοηπειρωτικού Στρατού, κατέλαβε και το ΔΕΛΒΙΝΟ.

Τότε οι Μεγάλες Δυνάμεις βλέποντας την κατάρρευση του Αλβανικού Στρατού που τα υπολείμματά του είχαν ήδη απωθηθεί βορείως της Γραμμής Αχρίδας – ΑΥΛΩΝΟΣ, ζήτησαν ανακωχή και πρωτοστάτησαν στην υπογραφή του Πρωτοκόλλου της ΚΕΡΚΥΡΑΣ στις 5-17-5-1915 που έδινε στον Βορειοηπειρωτικό Λαό ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟ καθεστώς, με ευρείες ελευθερίες, ευρεία αυτοδιοίκηση, ελεύθερη εκπαίδευση, θρησκευτική ελευθερία και δικά της Διοικητικά και Αστυνομικά όργανα κ.α.

Δυστυχώς σχεδόν όλες οι Αλβανικές Κυβερνήσεις και ειδικότερα το μετέπειτα κομμουνιστικό καθεστώς δεν σεβάστηκαν το πνεύμα και το γράμμα του Πρωτοκόλλου της ΚΕΡΚΥΡΑΣ, με αποτέλεσμα ο Ελληνικός Βορειοηπειρωτικός Λαός να συρρικνώνονται όπως και τα εδάφη του συνεχώς, εξ αιτίας των παντοιοτρόπων καταπιεστικών μέτρων και της αυθαιρεσίας των Αλβανικών Αρχών.

Έτσι με παράνομες και αντισυνταγματικές πράξεις αποχαρκτηρίζονται συνεχώς Ελληνικές περιοχές οι οποίες βρίσκονται σήμερα εκτός των Ελληνικών Μειονοτικών Ζωνών, κατάσχονται ή απαλλοτριώνονται ελληνικές περιουσίες με νομικά τερτίπια κ.α.

Στο «Βορειοηπειρωτικό ΒΗΜΑ – Ιούνιος 2011» διαβάζουμε : «Σήμερα η Βόρειος Ήπειρος, η πανάρχαια αυτή ελληνική γη, βρίσκεται στο πιο κρίσιμο σταυροδρόμι της ιστορικής της πορείας.....Αυτή είναι δυστυχώς μια τραγική και δραματική πραγματικότητα.....».

«Το 1914 οι Βορειοηπειρώτες είχαν απέναντί τους τις Μεγάλες Δυνάμεις, εκείνου του καιρού, και τους Αλβανούς. Τώρα όμως δυστυχώς οι Βορειοηπειρώτες έχουν εχθρούς,.....τους Βορειοηπειρώτες....., γιατί εδώ και καιρό υποβόσκει ένας σοβαρός διχασμός στους κόλπους της Ελληνικής Κοινότητας, της Βορείου Ηπείρου».

Σ' αυτόν το διχασμό συνετέλεσαν, προσωπικές αντιπάθειες, ξεσυνέργιες, φιλοδοξίες και εγωϊσμός μερικών ηγετικών παραγόντων». Έτσι σήμερα υπάρχουν στη Βόρειο Ήπειρο τρεις ελληνικές πολιτικές παρατάξεις : Η

ΟΜΟΝΟΙΑ, το ΚΕΑΔ (Κόμμα της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) και το νεοεμφανισθέν «Κόμμα Ελλήνων – ΜΕΓΑ». Ξέχασαν προφανώς οι συμπατριώτες μας ότι «η ισχύς είναι εν τη ενώσει». Από την άλλη μεριά οι ελληνικές κυβερνήσεις, δεν ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με το Βορειοηπειρωτικό το οποίο το θεωρούν «λήξαν», και το σπουδαιότερο συνιστούσαν, στα βορειοηπειρωτικά κόμματα να μη κατέρχονται αυτόνομα στις εκλογές αλλά να συμπράττουν με τα αλβανικά κόμματα.

Αυτή η σύντομη ιστορική αναδρομή έχει σκοπό, να μην ξεχνάμε τους ηρωϊκούς αγώνες του βορειοηπειρωτικού Λαού, για ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ και να επικαιροποιούμε το «ξεχασμένο» Βορειοηπειρωτικό, αφού «βάσει της Διάσκεψης Ειρήνης» στο Παρίσι (Ιούνιος – Οκτώβριος 1946). Το Βορειοηπειρωτικό ΖΗΤΗΜΑ παραμένει ΕΚΚΡΕΜΕΣ, δεδομένου ότι ο τότε Υπουργός της ΕΣΣΔ ΜΟΛΟΤΩΦ, διαβεβαίωνε τον Έλληνα Πρωθυπουργό κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ότι «δέχεται να εγγραφεί το Βορειοηπειρωτικό πρόβλημα στην Ημερήσια Διάταξη της ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ των τεσσάρων υπουργών, Αγγλίας, Γαλλίας, ΗΠΑ και ΕΣΣΔ. Οι πρόσφατες συζητήσεις για το Βορειοηπειρωτικό ίσως, μας φέρουν πιο κοντά στην ανακίνηση του εθνικού αυτού θέματος και την υλοποίηση του οράματος του Βορειοηπειρωτικού Λαού.

Η επικείμενη Απογραφή στην Αλβανία θα δώσει την ευκαιρία στην Ελληνική Κοινότητα να καταδείξει την πραγματική της δύναμη και γι' αυτό θα πρέπει, και με ελληνική κυβερνητική πρωτοβουλία, να παρακινηθούν όλοι στην Ελλάδα διαμένοντες Βορειοηπειρώτες να δώσουν το παρόν στην απογραφή αυτή. Η συμμετοχή τους, θα συμβάλλει τα μέγιστα στην ενίσχυση της ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗΣ του Βορειοηπειρωτικού.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
«2/39 ΣΕ – ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ»
ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ε.α. Ν. ΚΟΛΟΜΒΑ

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Η. Καζούκα

Κυρίες, Κύριοι,

Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά, διότι βρίσκομαι προ του εκλεκτού σας ακροατηρίου. Ξεχωριστή δε τιμή διότι εκλήθην να συμβάλω, μεταξύ άλλων πλέον ειδικών, στην παρουσίαση του βιβλίου «2/39 Σύνταγμα Ευζώνων – Σελίδες από την Πολεμική Ιστορία του», πονήματος του Στρατηγού Νικολάου Κολόμβα, διακεκριμένου μέλους της Αιτωλικής Πολιτιστικής Εταιρείας, οργανώτριας της σημερινής εκδήλωσης.

Στρατηγέ,

Σας ευχαριστώ δια την πρόσκληση. Επιτρέψατέ μου δε εν πρώτοις να αναφερθώ στο πρόσωπό σας.

Κυρίες, Κύριοι,

Το Στρατηγό είχα την τύχη να τον γνωρίσω τον Ιανουάριο του 1964, εκείνος Λοχαγός Πεζικού, τάξεως 1950 και εγώ νεαρός Ανθυπολοχαγός Πεζικού, τάξεως 1961. Σπουδαστές αμφότεροι σε τρεις συνεχόμενες Σχολές Γενικής Μορφώσεως, Πληροφοριών και Φωτοερμηνείας.

Ο Λοχαγός με το ξεχωριστό παράστημά του, τις γνώσεις, τις ερωτήσεις και τις τεκμηριωμένες παρεμβάσεις, οι οποίες δήλωναν μελετηρό, ανήσυχο και ερευνητικό πνεύμα, εντυπωσίαζε τον τότε νεαρό Ανθυπολοχαγό. Παράδειγμα προς μίμηση ο μεστός Λοχαγός.

Ο τότε Λοχαγός είχε στη συνέχεια μία αντάξια πορεία. Υπηρέτησε σε διακεκριμένες θέσεις, εντός και εκτός Ελλάδος και ανήλθε στην κλίμακα της Ιεραρχίας αποστρατευθείς μετά από 36 χρόνια από τη Διοίκηση του Γ' ΣΣ, του οποίου τον τίτλον του Επιτίμου Διοικητού διατηρεί.

Η όλη πορεία του Στρατηγού Κολόμβα, εν ενεργεία και εν αποστρατεία, είναι πορεία ανιδιοτελούς προσφοράς προς την πατρίδα και το Έθνος. Οι δεσμοί του άρρηκτοι με τη γενέτειρα του Πόλη, την Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, στην οποία αφιέρωσε και το πλείστον του συγγραφικού-πνευματικού του έργου. Συνέπεια της ευθύνης και του χρέους, τα οποία απορρέουν από τη βαρεία κληρονομιά του να είσαι τέκνο της Πόλης του Ολοκαυτώματος, το οποίο φεγγοβόλησε, ως πυρσός, στα πέρατα

του κόσμου το αίτημα της Ελευθερίας και το δίκαιο του μέχρι αυτοθυσίας αγώνα, του Γένους των Ελλήνων κατά του δυνάστη Τούρκου κατακτητή.

Όλο το συγγραφικό έργο του Στρατηγού περιστρέφεται στην περίοδο της νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας, από της Ελληνικής Επανάστασεως, μέχρι και του νεωτέρου έπους του 1940-41 κατά του Γερμανο-Ιταλικού άξονος. Σ' αυτό το πλαίσιο χώρου και χρόνου κινείται και το παρουσιαζόμενο βιβλίο, το οποίον αποτελεί τη δεύτερη έκδοση, προϊόν της ερευνητικής διάθεσης και τελειομανίας του Στρατηγού-Συγγραφέως, αλλά και της ζήτησης υπό του αναγνωστικού κοινού.

Δια την αιτία της συγγραφής του βιβλίου ο Στρατηγός αναφέρει : «Όταν αναδίφησα διάφορες πηγές και κυρίως τις επιμελημένες εκδόσεις της ΔΙΣ/ΓΕΣ, κυριολεκτικά συγκλονίσθηκα από το μέγεθος της προσφοράς του 2/39 ΣΕ στους εθνικούς αγώνες. Έτσι απετόλμησα να ιχνηλατήσω και να αφηγηθώ την πολεμική ιστορία του Συντάγματος, από της συγκρότησής του, στις 23 Δεκεμβρίου του 1913 έως σήμερα».

Το 2/39 ΣΕ, με έδρα το Μεσολόγγι, ένα από τα πέντε Συντάγματα Ευζώνων, επί συνόλου 42 Συνταγμάτων Πεζικού, απετέλεσε τη συνέχεια του από το 1867 ιδρυθέντος 2ου Τάγματος Ευζώνων, ενός από τα τέσσερα όμοιά του, τα οποία είχαν ως κύρια αποστολή τη φρούρηση των συνόρων και την πάταξη της ληστείας. Η στολή του Εύζωνα παραπέμπει στον Έλληνα κλεφταρματολό, με κύριο ένδυμα τη φουστανέλα, το φέσι και τα τσαρούχια, τον φέροντα την ελαφρά εξάρτυση, πεζό, το συνεχιστή του απελευθερωτικού αγώνος.

Το 2/39 ΣΕ, έλαβε μέρος στους Α' ΠΠ, στη Μικρασιατική Εκστρατεία και στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο του 1940-41, με επάνδρωση κυρίως από Αιτωλοακαρνανες και Ευρυτάνες οπλίτες. Αυτά είναι και τα τρία κεφάλαια, στα οποία επιμερίζεται και το περιεχόμενο του βιβλίου.

Κυρίες, Κύριοι,

Ας ακολουθήσουμε συντόμως, την πορεία των βημάτων των προγόνων σας ηρώων, Τσολιάδων του 2/39 ΣΕ, όπως ο Στρατηγός ιχνηλάτησε.

Α' Παγκόσμιος Πόλεμος (Μακεδονικό Μέτωπο)

Το 2/39 ΣΕ επιστρατευθέν μετεφέρθη από 19ης Μαΐου ατμοπλοϊκώς στο Βόλο, σιδηροδρομικώς στη Λάρισα και εκείθεν πεζή μέχρι του χωρίου Πετρανά Κοζάνης, όπου έφθασε την 6η Ιουνίου του 1918. Έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις του Μακεδονικού Μετώπου μέχρι πέραςτος.

Από της 20ής Αυγούστου, υπό την 30ή Γαλλική Μεραρχία, αναλαμβάνει τον τομέα Πρεσπών έναντι των Βουλγάρων, όπου : «.....μέχρι την 11η Σεπτεμβρίου επεδίωξε με εκπομπή περιπόλων μάχης και με καταιγιστικά πυρά από τις κατεχόμενες θέσεις, αφ' ενός τη συλλογή πληροφοριών, τη διάταξη και τις δυνατότητες του εχθρού και αφ' ετέρου την καθήλωση των εχθρικών δυνάμεων του τομέα του». Η δράση αυτή των ορεσιβίων Τσολιάδων ενίσχυσε την εμπιστοσύνη και προκάλεσε τον θαυμασμό των Γάλλων συμμάχων, προς τον Ελληνικό Στρατό.

Το 2/39 ΣΕ συνέχισε μαχόμενο τη νικηφόρα πορεία του από το ελληνικότατο Μοναστήρι, τα Σκόπια και το Πιρότ, όπου συνηνώθη με την 3η Μ.Π., στην οποία ανήκε. Εδώ εστήθη και το Ηρώον των πεσόντων. Ήδη από τις 15 Σεπτεμβρίου οι Βούλγαροι είχαν υπογράψει ανακωχή. Στις 17 Οκτωβρίου οι Τούρκοι, στις 21 Οκτωβρίου οι Αυστροούγγροι και στις 29 του ίδιου μηνός συνθηκολόγησαν οι Γερμανοί.

Το 2/39 ΣΕ διετάχθη να επαναπατριστεί και δια μέσου Σόφιας-Σκοπίων-Γενυελής-Αξιούπολης αφίχθη στις 13 Ιανουαρίου του 1919 στο Μελισσοχώρι Θεσσαλονίκης, κινούμενο άλλοτε σιδηροδρομικώς και άλλοτε πεζή.

Οι Εύζωνοι του 2/39 ΣΕ, οι οποίοι εθυσιάστησαν δια την Ελευθερία στα εδάφη του σημερινού ψευδοκράτους των Σκοπίων, ανήλθαν σε 222 νεκρούς.

Μικρασιατική Εκστρατεία (1919-1922)

Το 2/39 ΣΕ, ανασυγκροτηθέν και συμπληρωθέν στην περιοχή Θεσσαλονίκης με σκοπό να λάβει μέρος στις σχεδιαζόμενες επιχειρήσεις προς απελευθέρωση της Θράκης, περιεπλανήθη από 28ης Φεβρουαρίου 1919 μέχρι 18ης Ιανουαρίου του 1920 στην περιοχή της Ανατολικής Μακεδονίας, καθ' ότι οι επικείμενες επιχειρήσεις δεν επραγματοποιήθησαν και ο συγγραφέας σημειώνει : «Υστερα, μετά την Οδύσσεια των αλληπαλλήλων και κάτω από εξαιρετικά δυσχερείς καιρικές και εδαφικές συνθήκες περιπλανήσεών του, έφθασε στο Μεσολόγγι, στην ειρηνική του έδρα. Εκεί έτυχε ενθουσιώδους υποδοχής από τους κατοίκους, οι οποίοι το θεωρούσαν ως αναπόσπαστο μέρος της σύγχρονης ιστορίας του τόπου, αλλά και για τους μέχρι τότε ηρωικούς αγώνες που διεξήγαγε στο Μακεδονικό Μέτωπο, έχοντας εκπροσωπήσει επάξια την Αιτωλοακαρνανία και την πατρίδα μας γενικότερα».

Το 2/39 ΣΕ έφθασε ατμοπλοϊκώς την 5η Αυγούστου 1920 στη Σμύρνη.

Το Σύνταγμα έλαβε μέρος στις Επιχειρήσεις προς Εσκή Σεχέρ (Δεκ 1920 έως Μάρτιο 1921). Δι' αυτές τις επιχειρήσεις ο Στρατηγός συμπεραίνει : «Οι Τούρκοι αν και υπέστησαν σημαντική τακτική ήττα, απέφυγαν ωστόσο την κύκλωση και την εκμηδένιση του όγκου των δυνάμεών τους, λόγω ολιγωρίας ανωτέρων του Συντάγματος Κλιμακίων. Ας σημειωθεί ότι τόσο ο Τουρκικός Τύπος, όσο και ο Γαλλικός και Ιταλικός παρουσίασαν τις επιχειρήσεις ως αποτυχία των Ελλήνων».

Δια την εν συνεχεία μάχη του Αβγκίν (14-19 Μαρ 1921) ο Στρατηγός συμπεραίνει : «.....Έληξε ατυχώς η μάχη για τα Ελληνικά Όπλα, η εξαήμερη επική και πολύνεκρη μάχη, στην οποία οι άνδρες του 2/39 ΣΕ επέδειξαν υποδειγματική καρτεροψυχία και απaráμιλλη γενναιότητα. Υπογραμμίζεται με έμφαση το πρωτοφανές γεγονός ότι εντός 48ώρου τέθηκαν εκτός μάχης τέσσερις Διοικητές (δύο νεκροί και δύο τραυματίες) του Συντάγματος». Αυτό ήταν το δόγμα της εποχής, οι Διοικητές στην πρώτη γραμμή, κληρονομιά των πολέμων του 1912-13, όπου με τη λόγχη του φαντάρου και τη σπάθη του Αξιωματικού εδιπλασιάσθη η Ελλάδα.

Το 2/39 ΣΕ συνεχίζει τη δράση του στις επιχειρήσεις προς Εσκή Σεχέρ – Αφιόν Καραχισάρ (Ιούν-Ιούλ 1921), προς Άγκυρα (Αυγ-Σεπτ 1921). Συμμετέχει στις υποχωρητικές επιχειρήσεις και από την Πάνορμο μετεφέρθη ατμοπλοϊκώς την 4η Σεπτεμβρίου 1922 στη Ραιδεστό της Θράκης.

«Εδώ ουσιαστικά και μετά 25μηνη παραμονή στα αιματοβαμμένα χώματα της Μικράς Ασίας και συμμετοχή στις συγκλονιστικές συγκρούσεις, που έλαβαν χώρα, έληξε η ένδοξη διαδρομή του 2/39 ΣΕ». Παρέμεινε στην περιοχή της Θράκης και την 1η Σεπτεμβρίου 1923 έφθασε στο Μεσολόγγι ατμοπλοϊκώς.

Οι απώλειες του Συντάγματος, κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας, ανήλθαν σε 29 Αξιωματικούς και 297 Οπλίτες.

Ο διχασμός, τα στρατηγικά λάθη, η μακρά πολεμική περίοδος από του 1912, η μεταστροφή των συμμάχων, η εμπλοκή των Ρώσων υπέρ του Κεμάλ, οδήγησαν στη Μικρασιατική καταστροφή, στη θανατική καταδίκη των έξι (6) και στην υπογραφή της συνθήκης των Λωζάννης, που ενταφίασε τη «Μεγάλη Ιδέα», η οποία για πολλούς ξαναζεί με την Ευρωπαϊκή πορεία της Πατρίδος μας. Πορεία η οποία, κατά την ταπεινή μου γνώμη, καρποβατεί.

Ελληνο-ιταλικός Πόλεμος (1940-41)

Το 2/39 ΣΕ, αφού επεστρατεύθη από τις αρχές

Οκτωβρίου του 1940, μετεκινήθη την 25η Οκτωβρίου 1940 και την 1η Νοεμβρίου αφίχθη αρχικώς στο Πέτα της Άρτας και τελικώς στην Άνω Λαψίστα Ιωαννίνων, ως εφεδρεία της VIII ΜΠ, η οποία ήδη εδέχετο την επιθετική ορμή των μηχανοκινήτων Ιταλικών Δυνάμεων στην τοποθεσία: Καλαμά – Καλπάκι – Γκραμπάλα, εφαρμόζουσα το ΙΒα Γενικό Σχέδιο Άμυνας : «που είχε καταρτισθεί την 1η Σεπτεμβρίου 1939, ως παραλλαγή του ΙΒ και προέβλεπε άμυνα επί της γραμμής συνόρων. Ήδη το γεγονός ότι τα οχυρωματικά έργα έναντι της Αλβανίας και οι πλέον σαφείς πληροφορίες για τη στάση της Γ/Β, επέτρεπαν τη μεταφορά της κυρίας αμυντικής τοποθεσίας στα σύνορα».

Το Σύνταγμα έλαβε μέρος στην έναρξη της επιθετικής επιστροφής στη μάχη της Βίγλας (14-17 Νοε 1940), μπροστά από τη Γκραμπάλα και πριν του χωρίου Βασιλικόν, με σοβαρές απώλειες, εκ των οποίων ήταν 45 νεκροί. Δι' αυτούς τους νεκρούς εστήθη μνημείο, όπου αναγράφονται τα ονόματα μόνον 18, γεγονός που απετέλεσε αφορμή έρευνας-μελέτης υπό του συγγραφέως και είχε ως αποτέλεσμα, μεταξύ και άλλων, και την βελτιωμένη επανέκδοση του παρουσιαζομένου βιβλίου.

Το 2/39 ΣΕ συνέχισε τη λαμπρά επιχειρησιακή του δράση στις επιθετικές επιχειρήσεις από 25ης Νοεμβρίου εντός του Βορειοηπειρωτικού εδάφους, το οποίον απηλευθερώνετο δια δευτέρα φορά στη νεώτερη ελληνική περίοδο.

Το 2/39 ΣΕ λαμβάνει μέρος στην υποχώρηση από το μέτωπο της Βορείου Ηπείρου και την 23η Απριλίου 1941, μετά τη συνθηκολόγηση ευρίσκεται στην περιοχή των Ιωαννίνων : «ένθα και κατέθεσε τον οπλισμόν του, παρισταμένου προς τούτο ενός Γερμανού Δεκανέως, ως εκπροσώπου των Γερμανικών Αρχών».

Δια την δράση του Συντάγματος ο τελευταίος διοικητής του, ο ηρωϊκός Καλφέλης Στυλιανός καταλήγει : «.....οι Τσολιάδες του 1940, μιμούμενοι τους προγόνους των, όλων των εποχών, ετήρησαν κατά γράμμα τον ιερόν όρκον, που έδωσαν εντός του κήπου των Ηρώων του Μεσολογγίου, όταν εκλήθησαν υπό την ηρωϊκήν και γεμάτην παράσημα σημαίαν του 39ου ΣΕ».

Οι συνολικές απώλειες του Συντάγματος στον Ελληνο-ιταλικό Πόλεμο ανήλθαν (νεκροί, τραυματίες, παγόπληκτοι, εξαφανισθέντες, αιχμάλωτοι) σε αξιωματικούς : 89 και οπλίτες : 2112.

Επίλογος

Το βιβλίο περιλαμβάνει τους ονομαστικούς καταλόγους των νεκρών του 2/39 ΣΕ κατά τις εξιστορούμενες πολεμικές περιόδους, το πλείστον των οποίων κατάγεται από τις

περιοχές Αιτωλοακαρνανίας και Ευρυτανίας. Επίσης εμπλουτίζεται με αρκετά βιογραφικά σημειώματα αξιωματικών καθώς και τους επιχειρησιακούς χάρτες των πολεμικών περιόδων και αποσπασμάτων των αντιστοίχων πολεμικών εκθέσεων.

Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι η συμμετοχή του 2/39 ΣΕ στις πολεμικές περιόδους γίνεται η αφορμή, αλλά και ο καμβάς πάνω στον οποίον η πέννα του Στρατηγού κεντάει τη συνοπτική εξιστόρηση των γεγονότων και της γενικότερης πολιτικο-στρατιωτικής κατάστασώς σε εθνικό και ευρωπαϊκό πλαίσιο, με εύστοχες παρατηρήσεις και τεκμηριωμένες κρίσεις. Ιστορικός και Στρατηγικός Αναλυτής ο Στρατηγός.

Το βιβλίο, λοιπόν, είναι χρήσιμο όχι μόνο δια τους Αιτωλοακαρνανέες, αλλά και δια όλους τους συγχρόνους Έλληνες, που αναζητούν μία αντικειμενική και τεκμηριωμένη, αλλά σύντομη παρουσίαση του προσφάτου ιστορικού παρελθόντος μας.

Στρατηγέ, δι' αυτό σας ευχαριστούμε και σας παρακαλούμε να συνεχίσετε να συμπληρώσετε τη μελέτη-έρευνα, με τη δική σας ανεξάρτητη εθνική και πατριωτική ματιά, και στην πρόσφατη τελευταία περίοδο των ετών 1941-49, της περιόδου της κατοχής και της εμφυλιακής σύρραξης, απότοκης της ανταρσίας μιας παραπλανημένης και ξενόδουλης μειοψηφίας κατά της αιμορραγούσης από τα δεινά του πολέμου Ελληνικής Πατρίδος.

Είναι ανάγκη να το επιχειρήσετε στη διερχομένη εποχή της προσπάθειας ισοπέδωσης και απαξίωσης, της συνειδητής διαστρέβλωσης της ιστορικής αλήθειας. Είναι χρέος και ευθύνη αντικειμενικής ενημέρωσης των επερχομένων γενεών. Είθε.

Κυρίες, Κύριοι,

Προσπάθησα, στον περιορισμένο χρόνο, να παρουσιάσω κάποιες πτυχές του πονήματος του Στρατηγού Ν. Κολόμβα. Περισσότερα θα βρείτε στο βιβλίο του που αξίζει να μελετήσετε.

Αιτωλοακαρνανέες και Ευρυτάνες, δικαιούσθε να είσθε συνδεδεμένοι με το 2/39 ΣΕ και υπερήφανοι δια τους Τσολιάδες προγόνους σας. Η σημερινή σας δε εκδήλωση αποτελεί φόρον τιμής και μνήμης και μπορεί να ενταχθεί στις εορταστικές εκδηλώσεις δια τα εκατό χρόνια από τους Βαλκανικούς Πολέμους, αλλά και στις αντίστοιχες του Γενικού Επιτελείου Στρατού που έχει προγραμματίσει δια το 2012 σειρά εκδηλώσεων δια το Πεζικό και τη συμβολή του στους αγώνες του Έθνους, με πρωταγωνιστή τον Τσολιά, τον Πεζό, τον οπλίτη της θητείας και της αυτοθυσίας.

Ευχαριστώ.

ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΚΤΟΦΥΛΑΚΗ

Περί Αλός

Του κ. Ιωάννου Σ. Θεοδωράτου
Δημοσιογράφου-Αμυντικού Αναλυτού

Σύντομα στη θάλασσα του Αιγαίου θα δούμε τη νέα κλάση πλοίων έρευνας και διάσωσης ανοικτής θάλασσας όπως το εικονιζόμενο «Dost» (701). Παρατηρείστε τον κύριο οπλισμό στην πλώρη με το δίδυμο πυροβόλο των 40 χλστ.

ΦΩΤΟ:

http://sanayilesme.ssm.gov.tr/FirmaDokumanlari/15/13/TCSG%20DOST_4.JPG

Οι βλέψεις της Τουρκίας στις θαλάσσιες περιοχές του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου, υποστηρίζονται από τις ναυτικές μονάδες της Διοίκησης Ναυτικών Δυνάμεων (TDK) και από τα σκάφη της Διοίκησης Ασφάλειας Ακτών. Η Τουρκική Ακτοφυλακή, όπως είναι ευρύτερα γνωστή, αποτελεί έναν από τους πολλαπλασιαστές ισχύος της τουρκικής αναθεωρητικής πολιτικής έναντι της χώρας μας, καθώς τα τελευταία χρόνια υλοποιείται ένα μεγαλεπήβολο πρόγραμμα ναυπηγήσεων νέων σκαφών, ορισμένα από τα οποία έχουν εκτόπισμα 1.700 τόνων. Η Διοίκηση Ασφάλειας Ακτών υπαγόταν στο Υπουργείο Εσωτερικών ενώ από το 2003 υπήχθη στο Αρχηγείο Ενόπλων Δυνάμεων ως ανεξάρτητη διοίκηση. Σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης που έχει εκπονηθεί το 2014 θα στελεχώνεται από 7.000 άτομα με τελικό στόχο να φθάσει τα 10.000. Η διοίκηση διαθέτει 65 βάσεις και λιμάνια από τα οποία επιχειρούν 14 ελικόπτερα AB-412 και τρία Αεροσκάφη Ναυτικής Συνεργασίας (ΑΦΝΣ) τύπου CN-235. Εκτός αυτών η Ακτοφυλακή επανδρώνει τουλάχιστον 160 σκάφη και λέμβους.

Μεταξύ των σκοπών της Ακτοφυλακής είναι η ανάληψη αποστολών έρευνας και διάσωσης (SAR), καθώς και η προστασία των τουρκικών συμφερόντων σε θέματα που άπτονται της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Προκειμένου η Τουρκία να μπορεί να χρησιμοποιήσει και την Ακτοφυλακή της ως εργαλείο άσκησης εξωτερικής πολιτικής, αποφασίσθηκε η υλοποίηση ενός μεγαλεπήκολου προγράμματος ναυπηγήσεων πλοίων διαφόρων εκτοπισμάτων. Κορωνίδα των προγραμμάτων είναι η κατασκευή τεσσάρων πλοίων έρευνας και διάσωσης ανοικτής θάλασσας εκτοπίσματος 1.700 τόνων, τα οποία μπορούν να φιλοξενήσουν ελικόπτερο. Η σχεδίαση βασίστηκε στην κλάση

Sirio των ιταλικών Ναυπηγείων Fincantieri. Το πρώτο πλοίο – που έδωσε και το όνομα στην κλάση – «Dost» (701) (Φίλος) κατελκύστηκε από τα Ναυπηγεία RMK τον Ιούνιο του 2010 και αναμένεται να ενταχθεί στην δύναμη της Ακτοφυλακής. Το δεύτερο πλοίο ονομάστηκε «Guven» (702) (Εμπιστοσύνη) κατελκύστηκε τον Δεκέμβριο του 2010 και σύντομα θα ξεκινήσει η επιχειρησιακή του αξιοποίηση. Το τρίτο πλοίο της κλάσης «Umut» (703) (Ελπίδα) κατελκύστηκε στις 31 Μαΐου 2011 και έχει ξεκινήσει τις δοκιμές εν πλω. Εντός του 2012 αναμένεται η κατέλκυση του τελευταίου σκάφους «Yasam» (704) (Ζωή) που ολοκληρώνει το πρόγραμμα. Τα τέσσερα αυτά σκάφη είναι πολύ μεγαλύτερα από οτιδήποτε πλοίο διαθέτει το Λιμενικό Σώμα, καθώς λόγω μεγέθους (88,4 x 12,2 x 4,6 μέτρα) σχεδιάστηκαν να φιλοξενούν ελικόπτερο και να επιχειρούν υπό δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Αναπτύσσουν ταχύτητα 22 κόμβων και έχουν εμβέλεια 3.500 μιλίων με οικονομική ταχύτητα 14 κόμβων. Το πλήρωμα τους είναι 60 άτομα. Οι αποστολές που αναλαμβάνουν είναι SAR, περιπολία, επιτήρηση ακτών, θαλάσσιος έλεγχος, αποτροπής λαθρεμπορίου και λαθρομετανάστευσης (σ.σ. εδώ διαφαίνεται ο κυνισμός των Τούρκων που ναυπηγούν πλοία με σαφείς επιχειρησιακούς στόχους κατά της χώρας μας, τα οποία στη συνέχεια τα «βαπτίζουν» κυνηγούς λαθρομεταναστών...), αποτροπής ρύπανσης, κατάσβεσης πυρκαγιών. Ο οπλισμός του σκάφους αποτελείται από ένα δίδυμο πυροβόλο των 40 χλστ και δύο σταθεροποιημένα πολυβόλα των 12,7 χλστ, ενώ στο υπόστεγο που φέρει μπορεί να φιλοξενήσει ένα ελικόπτερο AB-412 EP. Εντός του 2012 καθώς έχουν σημειωθεί καθυστερήσεις θα ενταχθούν σε υπηρεσία τα δύο πρώτα πλοία της κλάσης Dost και οι νέες «γκιουβενλικές» θα αποτελέσουν το νέο καύχημα της Διοίκησης Ασφάλειας Ακτών.

Η Εμπάθεια της Τουρκίας και η Προνοητικότητα του Ισραήλ

του Αντγου (ε.α.) Ιωάν. Αθ. Μπαλτζώη

Τελικά η Τουρκία, δεν ξεχνά, ούτε πρόκειται να ξεχάσει το φιάσκο και την ήττα που υπέστη στην υπόθεση Μάβι Μαρμαρά, που είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο 9 Τούρκων ακτιβιστών και τον τραυματισμό δεκάδων άλλων. Και να που επαληθεύονται όσοι από το Ισραήλ επέμειναν να μην ζητήσουν συγνώμη, άρα απόδειξη ενοχής, από την Τουρκία, όπως επίμονα και επιτακτικά ζητούσαν οι Τούρκοι και θα δούμε γιατί. Τότε οι φωνές αυτές θεωρήθηκαν από πολλούς ακραίες και υπερβολικές και ότι κάνουν ζημιά στην εξωτερική πολιτική του Ισραήλ και στην δεν βοηθούν στην "αποκατάσταση" των καλών σχέσεων των δύο χωρών. Από ξένους παράγοντες το Ισραήλ κατακρίθηκε για αδιαλλαξία, βαρβαρότητα, "διεθνή τραμπουκισμό" και υπερβολική βία. Ο πρωθυπουργός Νετανιάχου μετά από αμφιταλαντεύσεις, τελικά δεν ζήτησε συγνώμη από την Τουρκία, αλλά εξέφρασε την λύπη του για τους θανάτους, η Τουρκία δεν ικανοποιήθηκε και το θέμα παραπέμφθηκε στον ΟΗΕ για την διερεύνηση των συνθηκών και των γεγονότων της τραγωδίας αυτής. Η επιτροπή που συνεστήθη, υπό τον διπλωμάτη Σουηδό Πάλμερ εξέτασε πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις, γεγονότα και πρακτικές και από τις δύο πλευρές, καθώς και τις υφιστάμενες διεθνείς συνθήκες (Το Ισραήλ, όπως υποστήριζε και αποδείχτηκε τελικά είχε το δικαίωμα της αυτοάμυνας, σύμφωνα με την συνθήκη του Σαν Ρέμο και ως εκ τούτου είχε το νόμιμο δικαίωμα να προβεί και σε στρατιωτικές ενέργειες) και εξέδωσε πέρυσι το καλοκαίρι το πόρισμά της. Το πόρισμα της επιτροπής Πάλμερ στην ουσία δικαίωσε πλήρως το Ισραήλ για τις στρατιωτικές ενέργειες της επιχείρησης αποτροπής του στολίσκου να προσεγγίσουν την Γάζα και απλώς έκανε μνεία για υπερβολική χρήση βίας από το Ισραήλ (σιγά την κατηγορία!). Από τότε η Τουρκία "λύσσαζε" από το κακό της και κατέστρεψε κάθε σχέση και συνεργασία με το Ισραήλ, ανακηρύσσοντας το, ως εχθρό της. Αυτό έκανε καλό σε μας, γιατί το Ισραήλ στράφηκε προς την Ελλάδα (και την Κύπρο) για οικονομική, διπλωματική, στρατιωτική και στρατηγική συνεργασία, όπερ και εγένετο με τις υπογραφείσες πέρυσι συμφωνίες.

Το ερώτημα τώρα είναι γιατί το Ισραήλ δεν ζήτησε μια συγνώμη από την Τουρκία, αφού ήταν διατεθειμένο να αποζημιώσει τα θύματα από το Τουρκικής έμπνευσης φιάσκο "αποστολής βοήθειας προς του Παλαιστίνιους και άρση του αποκλεισμού της Γάζας" ; Η απάντηση είναι απλή για τους γνωρίζοντες την νοοτροπία και την λειτουργία του Ισραηλινού κράτους. Το κράτος είναι υπεύθυνο, σοβαρό, υπάρχει, λειτουργεί σε όλες τις μορφές του και το κυριότερο σέβεται και προστατεύει τους πολίτες του με κάθε τρόπο, με κάθε μέσο και με οιοδήποτε κόστος. Δεν τους "θυσιάζει" προς χάριν πολιτικών ή διπλωματικών ή εμπορικών συμφερόντων και σκοπιμοτήτων. Και σκέφτεται και προνοεί για το μέλλον. Και είναι βασική αρχή του, ότι ποτέ δεν εγκαταλείπει Ισραηλινούς στα χέρια του εχθρού. Θα πείτε και που κολλάει αυτό; Αυτό κολλάει και ταιριάζει με την παρακάτω είδηση, που έρχεται από την Τουρκία. Να Τι λέει:

Διεθνές ένταλμα σύλληψης ετοιμάζεται να εκδώ-

σει ο εισαγγελέας της Κωνσταντινούπολης σε βάρος του αρχηγού των ισραηλινών δυνάμεων και άλλα μέλη της ομάδας των ειδικών δυνάμεων που επιτέθηκε στο πλοίο Mavi Marmara, επικεφαλής διεθνούς στολίσκου, ο οποίος μετέφερε το 2010 ανθρωπιστική βοήθεια στη Λωρίδα της Γάζας, καθώς και εκατοντάδες ακτιβιστές.

Η εισαγγελία της Κωνσταντινούπολης διεξάγει έρευνα για να εξακριβώσει την ταυτότητα ορισμένων ισραηλινών στρατιωτικών που συμμετείχαν στην επιδρομή εναντίον του Mavi Marmara στην οποία σκοτώθηκαν εννιά άνθρωποι, μέλη της τουρκικής ανθρωπιστικής αποστολής. Με βάση καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων, βίντεο και άλλα στοιχεία κατέληξαν σε ένα μεγάλο αριθμό ατόμων, που συμμετείχαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην επιχείρηση. Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Μπενιαμίν Νετανιάχου, ο τότε Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων, Αντιστράτηγος Γκάμπι Ασκενάζι, καθώς και ο ισραηλινός υπουργός Εξωτερικών Άβιγκντορ Λίμπερμαν είναι μεταξύ των 37 προσώπων που αντιμετωπίζουν κατηγορίες για την επέμβαση στο Mavi Marmara.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι οι άνθρωποι αυτοί, δεν θα μπορούν να ταξιδεύουν στην Τουρκία (σιγά μη ταξιδεύαν), καθώς και σε φιλικές με την Τουρκία χώρες, με τον φόβο της σύλληψής των. Και τώρα οι επικριτές του Ισραήλ και οι άφρονες και άσχετοι θα πρέπει να αντιλαμβάνονται για την άρνηση του Ισραήλ να ζητήσει συγνώμη, διότι έτσι θα παραδεχόταν ότι όντως έσφαλλε και ότι η επιχείρησή του ήταν παράνομη. Με αυτό τον απλό αρχικά τρόπο το Ισραήλ θα παρέδιδε στην Τουρκία κάθε όπλο του για να αμυνθεί και η Τουρκία θα είχε έναν άσσο κρυμμένο στο μανίκι της, για εκβιασμό του Ισραήλ μελλοντικά, για απαιτήσεις ή γενικά για πιέσεις, με το επιχείρημα ότι θα εξέδιδε διεθνές ένταλμα σύλληψης των εντολέων, των σχεδιαστών και των εκτελεστών της στρατιωτικής επιχείρησης. Και θα μπορούσε να το κάνει και να γίνει εκτελεστό από κάθε κράτος, αφού το Ισραήλ θα είχε παραδεχτεί το έγκλημα της ενέργειας. Με την άρνησή του όμως, οδήγησε την υπόθεση στον ΟΗΕ, στην σύσταση ειδικής επιτροπής για την εξέταση του θέματος και τέλος με την έκδοση του πορίσματος της επιτροπής Πάλμερ, να δικαιώσει πλήρως το Ισραήλ. Τώρα το ένταλμα του Τούρκου εισαγγελέα θα είναι για προφανώς για εντυπωσιασμό, για εσωτερική κατανάλωση και χρήση κατά πάσα πιθανότητα για χρήση μόνο εντός της Τουρκίας. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς το διεθνές δίκαιο και τι προβλέπει σε αυτές τις περιπτώσεις, πάντως το Ισραήλ εκεί απέβλεπε με την άρνησή του να ζητήσει συγνώμη και αυτά ήταν τα επιχειρήματα αυτών που επιτακτικά ζητούσαν από τον Νετανιάχου, να μην υποκύψει στις απαιτήσεις των Τούρκων. Δηλαδή η μελλοντική προστασία των Ισραηλινών πολιτών από μελλοντικές ενδεχόμενες δικαστικές περιπέτειες.

Το παράδειγμα του Ισραήλ μας δεικνύει πως τα σοβαρά και υπεύθυνα κράτη, σέβονται και προστατεύουν τους πολίτες των και πως υπερασπίζονται τα εθνικά των συμφέροντα, αδιαφορώντας για οτιδήποτε άλλο. Ας τα βλέπουν αυτά οι ηγεσίες μας και ας παραδειγματίζονται.

MOLDOVA DELETED

Μολδαβικό έθνος δεν υπάρχει!!

Γράφει ο Ιωάννης Αθ. Μπαλτζώης*

Το έθνος της Μολδαβίας δεν υπάρχει πλέον. Αυτή ήταν η συμφωνία(!!) που έγινε πρόσφατα (3 Μαΐου 2012) από τους προέδρους της Μολδαβίας και της Ρουμανίας, τον Νικόλαο Τιμοφτί και Τραϊάν Μπασέσκου αντίστοιχα. Εν τω μεταξύ, η τελευταία απογραφή στην Μολδαβία έδειξε ότι η πλειοψηφία των Μολδαβών, δεν θεωρούν τους εαυτούς τους Ρουμάνους, παρά τις ομοιότητες μεταξύ των δύο εθνών και την ιστορική συνύπαρξή τους.

Αν ρωτήσουμε κάποιον τι του έρχεται πρώτα στο νου με το άκουσμα της λέξης «Μολδαβία» θα απαντήσει όμορφα, πολύ όμορφα κορίτσια. Οι πιο ενημερωμένοι θα πουν ότι πρόκειται για την φτωχότερη χώρα της Ευρώπης, με γεωργική παραγωγή και η οποία παράγει και εξαίρετο κρασί. Η Δημοκρατία του Μόλδοβα λοιπόν, ή Μολδαβία, όπως είναι επίσης γνωστή, είναι χώρα που βρίσκεται ανάμεσα στη Ρουμανία από τα δυτικά και την Ουκρανία από τα ανατολικά. Τα σύνορά της με τη Ρουμανία οριοθετούνται από το ρου των ποταμών Προύθου και κάτω Δούναβη. Υπήρξε μέλος της Σοβιετικής Ένωσης από το 1945 ως το 1991 ως Μολδαβική Σοσιαλιστική Σοβιετική Δημοκρατία. Κήρυξε την ανεξαρτησία της στις 27 Αυγούστου του 1991. Το 1994 σε δημοψήφισμα που έγινε για ένωση με την Ρουμανία ή ανεξαρτησία, οι Μολδαβοί ψήφισαν ανεξαρτησία. Η συνολική της έκταση είναι 33.843 τετρ. χλμ. και ο πληθυσμός της, με βάση εκτιμήσεις του 2009, είναι 4.320.748 κάτοικοι. Ας δούμε όμως τι συμβαίνει στην περιοχή αυτή, που είναι πολλά και ενδιαφέροντα.

Μολδαβικό έθνος δεν υπάρχει. Αυτό δήλωσε ο Πρόεδρος της Ρουμανίας Τραϊάν Μπασέσκου, στην συνάντηση με τον ομόλογό του, τον πρόεδρο της Μολδαβίας, Νικολάι Τιμοφτί στο Βουκουρέστι, ο οποίος αν και παρών, δεν έφερε καμία αντίρρηση. Έτσι έχουμε μια μοναδική και πρωτοφανή περίπτωση στα παγκόσμια χρονικά. Πρόεδρος ενός κράτους να αρνείται την ύπαρξη του κράτους και του έθνους που ηγείται.

Κατά την ιστορική και για τα δύο έθνη συνάντηση, των δύο προέδρων των, το ένα από αυτά διαγράφεται αυτόματα, σαν κάποιος να κάνει Delete στον

υπολογιστή του κάποια άχρηστα δεδομένα που υπήρχαν. Τόσο απλά. Η συνάντηση αυτή έδωσε την αίσθηση όχι συνάντησης μεταξύ δύο αρχηγών κυρίαρχων κρατών, αλλά την αίσθηση ότι ο Μπασέσκου μιλούσε σε έναν

υποτιτάμενό του, έναν, ας πούμε, περιφερειάρχη της Ρουμανίας. Και ο Τιμοφτί έδειχνε να μην ενοχλείται καθόλου από αυτή την κατάσταση, να την αποδέχεται, να συμφωνεί και τελικά ο «πρόεδρος της Μολδαβίας» (ναι, με εισαγωγικά) να μην υπερασπίζεται τη κυριαρχία της χώρας του και να συμφωνεί:

Μολδαβικό έθνος δεν υπάρχει!!!

Ο Μπασέσκου δήλωσε χαρακτηριστικά: «Μιλήσαμε και συμφωνήσαμε ότι η Ρουμανία και η Μολδαβία είναι δύο ανεξάρτητα και κυρίαρχα κράτη, τα οποία κατοικούνται κυρίως από Ρουμάνους. Είμαστε ενωμένοι με την γλώσσα, με την παράδοση, με τις χαρές και τις

λύπες που οι Ρουμάνοι έχουν περάσει τον τελευταίο αιώνα. Έτσι λοιπόν βάζουμε τέρμα στη σύγχυση , σχετικά με την Μολδαβική μειονότητα». Εδώ λοιπόν είναι το κυρίαρχο στοιχείο της όλης υπόθεσης: Η πλειοψηφία μιας χώρας ανακηρύχθηκε δια των δηλώσεων ενός Προέδρου μιας άλλης χώρας, ως εθνική μειονότητα μέσα στην ίδια την χώρα της και που είναι μέρος μιας άλλης μεγαλύτερης χώρας, της Ρουμανίας. Και ο πρόεδρός της να σιωπά και να αποδέχεται, την γλωσσική εξαφάνιση της χώρας και του έθνους του!!! Μολδαβικό έθνος λοιπόν δεν υπάρχει. Μόνο Μολδαβική μειονότητα εντός της Μολδαβίας, η οποία ευρίσκεται εντός της Ρουμανίας!! Εκεί είναι το μέλλον, σήμερα!!

Στη συνέχεια, ο Μπασέσκου συνέχισε την ιστορία της αδελφότητας των δύο κρατών. Είπε ότι η στρατηγική εταιρική σχέση με τη Μολδαβία, θα αναπτυχθούν από κάθε πρόεδρο της Ρουμανίας, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων. Επιπλέον, η Ρουμανία θα υποστηρίξει την επιθυμία του γείτονά της να εισέλθει και αυτή, όπως η Ρουμανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γεγονός ότι η Μολδαβία δεν έχει προσκληθεί από την ΕΕ και φαντάζει απίθανο να γίνει στο άμεσο μέλλον, δεν τον ενοχλεί στο ελάχιστο.

Από την πλευρά του, ο πρόεδρος (;) της Μολδαβίας, ευχαρίστησε(!!!) τον Ρουμάνο ομόλογό του για την υποστήριξη και τον κάλεσε για επίσημη επίσκεψη στο Κισινάου. Ακόμη ο πρόεδρος της Μολδαβίας για μια ακόμη φορά δήλωσε ότι οι Ρωσικές ειρηνευτικές δυνάμεις πρέπει να αποσυρθούν από το έδαφος της Υπερδνειστερίας, όπου ευρίσκονται επί πολλά χρόνια. Ο Μπασέσκου συμφώνησε και υποσχέθηκε τη στήριξη της Μολδαβίας σε θέματα που σχετίζονται με την Υπερδνειστερία.

Εδώ να αναφερθούμε για λίγο στο θέμα της

Υπερδνειστερίας και την σημερινή κατάσταση.

Η Υπερδνειστερία (επίσης: Τρανσνίστρια), είναι περιοχή της Μολδαβίας στην Ανατολική Ευρώπη. Είναι μια στενή λωρίδα μεταξύ Μολδαβίας και Ουκρανίας. Το μη αναγνωρισμένο αυτό κράτος είναι εκ των πραγμάτων ανεξάρτητο από τη Μολδαβία από τις 2 Σεπτεμβρίου του 1990, οπότε και διακήρυξε την ανεξαρτησία του και βοηθούμενο από Ρώσους, Κοζάκους, Ουκρανούς εθελοντές και τη 14η Ρωσική (πρώην Σοβιετική) Στρατιά, νίκησε τις Μολδαβικές δυνάμεις στον Πόλεμο της Υπερδνειστερίας. Ενώ υπάρχει κατάπαυση του πυρός από το 1992, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνωρίζει την Υπερδνειστερία ως περιοχή «παγωμένης διαμάχης». Η αυτοδιάθεσή της είναι διαφιλονικούμενη. Η Υπερδνειστερία συνεχίζει να ισχυρίζεται ανεξαρτησία και διατηρεί κυριαρχία στην περιοχή της.

Σε δημοψήφισμα στις 17 Σεπτεμβρίου 2006 οι ψηφοφόροι της αυτοανακηρυγμένης Δημοκρατίας ψήφισαν με ποσοστό 93,1% υπέρ της ανεξαρτητοποίησής τους από τη Μολδαβία και της ένωσης με τη Ρωσία, με την οποία φυσικά δεν συνορεύει. Δεν φαίνεται όμως ότι η Ρωσία θα αποδεχτεί την ένωση με την Υπερδνειστερία στο άμεσο μέλλον.

Τα πρωτοφανή αυτά γεγονότα πέρασαν απαρατήρητα από την διεθνή κοινότητα. Εξάλλου με την Μολδαβία θα ασχολούνται τώρα, αφού με την θέλησή των ή για την ακρίβεια με την θέληση του προέδρου της χώρας αυτοκαταργείται; Ας δούμε όμως το θέμα από μια άλλη σκοπιά. Η ακύρωση του έθνους της Μολδαβίας είναι μια ανοικτή εισβολή δύο πολιτικών στη συνείδηση του κάθε ατόμου στον τομέα της γλωσσικής και εθνικής των συνείδησης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία σχετικά με την ομοιότητα της Μολδαβικής και της Ρουμανικής γλώσσας. Όσο για το έθνος, αυτό είναι ακόμη περισσότερο συζητήσιμο. Παράδειγμα, η Γερμανία και η Αυστρία έχουν την ίδια γλώσσα, αλλά οι περισσότεροι Αυστριακοί δεν θεωρούν τους εαυτούς τους Γερμανούς. Οι Μαυροβούνιοι μιλούν Σερβικά, αλλά θεωρούν τους εαυτούς τους Μαυροβούνιους. Και υπάρχουν πολλά ακόμη παρόμοια παραδείγματα.

Μια απογραφή που πραγματοποιήθηκε στη Μολδαβία πριν από οκτώ χρόνια, έδειξε ότι μόνο το 2,2% του πληθυσμού θεωρούν τους εαυτούς τους Ρουμάνους, και το 75,8% θεωρούν τους εαυτούς τους Μολδαβούς. Από αυτούς τους αριθμούς είναι σαφές ότι οι Ρουμάνοι στη Μολδαβία είναι στην καλύτερη περίπτωση μια μικρή μειοψηφία.

Η σημερινή μη-αναγνώριση της πλειοψηφίας των Μολδαβών από τους Ρουμάνους οφείλεται σε ιστορικούς λόγους και έχει σχέση με την γλώσσα και την συνύπαρξη των δύο λαών. Κατά τον Μεσαίωνα, στην περιοχή αυτή, όπου η (Ρωμαϊκής προέλευσης) Ρουμανική γλώσσα είχε επικρατήσει, δημιουργήθηκαν δύο κράτη, η Μολδαβία και η Βλαχία. Τον 16ο αιώνα, οι δύο αυτές ηγεμονίες έγιναν υποτελείς της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σε εκείνο το χρονικό σημείο, εμφανίστηκε και η

ανατολική ρωμαϊκή γραπτή γλώσσα, η οποία βασίστηκε όμως στο κυριλλικό αλφάβητο. Η σύγχρονη όμως Ρουμανική γλώσσα με το λατινικό αλφάβητο προέκυψε στα τέλη του 18ου αιώνα, στην Τρανσυλβανία (ή Τρανσυλβάνια, ή Έρντελ, ή Ζίμπενμπουργκεν, σπουδαία ιστορική ορεινή περιοχή της Ρουμανίας που τα όριά της αποτελούν προς Β. και Α. τα Καρπάθια Όρη, Ν. οι Τρανσυλβανικές Άλπεις και Δ. τα όρη Μπιχόρ.), που ήταν μέρος της Αυστριακής Αυτοκρατορίας. Εγκρίθηκε δε ως επίσημη γλώσσα το 1862.

Η τύχη της Βεσσαραβίας, η οποία είναι το ανατολικό τμήμα της Μολδαβίας, όπου συμπεριλαμβάνεται και η σημερινή Υπερδνειστερία, ήταν διαφορετική. Από το 1812 έως το 1917 ήταν μέρος της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Το κυριλλικό αλφάβητο παρέμεινε και χρησιμοποιήθηκε για την γραπτή γλώσσα, οι δε Μολδαβοί της περιοχής αναμειγνύονται με τους Ρώσους και Ουκρανούς και έτσι η ρωσική γλώσσα έγινε η κυρίαρχη ομιλούσα και γραπτή γλώσσα. Το Κισινάου είχε γίνει ένα από τα κέντρα της οργάνωσης «Ένωση του Ρωσικού λαού». Έτσι με αυτές τις εξελίξεις (γλώσσα και πρόσμιξη πληθυσμών) δημιουργήθηκαν όλες οι προϋποθέσεις για τη διαμόρφωση ενός άλλου έθνους στη Βεσσαραβία. Δηλαδή βλέπουμε μια προσέγγιση του ανατολικού τμήματος της Μολδαβίας προς την Ρωσική κουλτούρα και γλώσσα, χρησιμοποιώντας το κυριλλικό αλφάβητο στην γραπτή γλώσσα και του δυτικού τμήματος της Μολδαβίας που γειτνιάζε με την Ρουμανία να επηρεάζεται από την Ρουμανική κουλτούρα και γλώσσα.

Η συνύπαρξη Μολδαβών και Ρουμάνων εντός ενός κράτους διήρκεσε για σχεδόν 20 χρόνια, από το 1918-1940 και 1941-1944. Στη συνέχεια, η δικαιοδοσία και επιρροή της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρουμανίας επεκτάθηκε σε όλη την Μολδαβία, καθώς και στην Βεσσαραβία και τότε απαγόρευσαν ακόμη και την ονομασία «Μολδαβική γλώσσα». Έτσι με την πάροδο των χρόνων πολλοί Μολδαβοί διαμόρφωσαν πλέον Ρουμανική συνείδηση, ξεχνώντας την αρχική Μολδαβική. Κάποιοι από αυτούς ζούσαν σε αυτό που είναι τώρα η Υπερδνειστερία της Μολδαβίας, ως μέρος της Σοβιετικής Ουκρανίας, η οποία το 1940 συγχωνεύθηκε μαζί με τη Βεσσαραβία στη Σοβιετική Μολδαβία, μέλος της τότε ΕΣΣΔ.

Τις τελευταίες δεκαετίες, Μολδαβοί και Ρουμάνοι έχουν υπάρξει σε διαφορετικές πολιτείες. Οι Μολδαβοί στη Σοβιετική Ένωση είχαν τη δική τους γλώσσα με βάση το κυριλλικό αλφάβητο. Μόνο μετά από ένα κύμα εθνικισμού, από πλευράς Ρουμάνων στα τέλη της δεκαετίας του 1980 το κυριλλικό αντικαταστάθηκε με το Λατινικό Ρουμανικό αλφάβητο, το οποίο είναι και το αλφάβητο που επίσημα χρησιμοποιείται στην Μολδαβία ακόμη και σήμερα. Ωστόσο, η αλλαγή του αλφαβήτου δεν είναι αρκετό για να αλλάξει το έθνος. Οι Μολδαβοί που ζουν στην Υπερδνειστερία εξακολουθούν να χρησι-

μοποιούν το κυριλλικό αλφάβητο.

Έτσι λοιπόν φθάσαμε στην σημερινή κατάσταση, με ασαφή εδαφικά, γλωσσολογικά, εθνολογικά όρια, με συνειδήσεις επαμφοτερίζουσες και χαλαρές, μνήμες συνύπαρξης Ρουμάνων και Μολδαβών ακόμη ισχυρές μεταξύ των κατοίκων της περιοχής και με τον Ρουμανικό εθνικισμό να μην έχει εγκαταλείψει ποτέ την Μολδαβία και τους Μολδαβούς, που τους θεωρούσαν κομμάτι της μεγάλης Ρουμανίας, αφού είχαν συνυπάρξει πολλές φορές στο παρελθόν.

Και τι έχουμε πλέον με τις υφιστάμενες συνθήκες; Στην καλύτερη περίπτωση, ο Μπασέσκου και ο Timofti κήρυξαν το τέλος του έθνους της Μολδαβίας πάρα πολύ σύντομα. Στη χειρότερη περίπτωση, αυτό είναι ευσεβής πόθος. Η φτωχή Ρουμανία θέλει να επεκτείνει έδαφός της και έχει ιστορικούς λόγους να επικαλεστεί. Ωστόσο, δεν έχει τις αντικειμενικές προϋποθέσεις για αυτό.

Όπως φαίνεται από τα αποτελέσματα της απογραφής, οι κάτοικοι της Μολδαβίας δεν έχουν αποκηρύξει το δικό τους κράτος και όπως φαίνεται υπάρχουν τρεις περιπτώσεις: Να αποδεχτούν την ένωση των δύο κρατών σε σύντομο χρονικό διάστημα, η θα αργήσουν να το κάνουν η δεν θα το κάνουν ποτέ. Το δέλεαρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ελεύθερη μετακίνηση εντός αυτής ελευθέρως, αποτελεί σαφώς ισχυρότατο κίνητρο για τους φτωχούς Μολδαβούς, αλλά δεν αρκεί μόνο αυτό. Εξάλλου πολλοί Μολδαβοί έχουν διπλή υπηκοότητα και διπλά διαβατήρια, ή ακόμη μόνο Ρουμανικό διαβατήριο, αποκηρύσσοντας την εθνική τους ταυτότητα, για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Πολιτική και πρακτική, που η Ρουμανία προς χάριν της εθνικής και πολιτικής αφομοίωσης των Μολδαβών και της χώρας των έδιδαν και δίδουν αφειδώς. Κατά την εκτίμησή μας η πιθανότητα ενσωμάτωσης της Μολδαβίας εντός της Ρουμανίας φαίνεται να επικρατεί και θα πρέπει να αναμένουμε κάτι τέτοιο στο μέλλον. Το πότε έχει σχέση με την οικονομική ανάπτυξη της Μολδαβίας και την εν γένει πρόοδο της χώρας και δεν υπάρχει ελπιδοφόρος προοπτική. Η φτωχή Μολδαβία τουλάχιστον όπως είναι σήμερα δεν έχει μέλλον. Αν λοιπόν συμφωνήσουν σε αυτό και η Μολδαβία «ενωθεί» με την Ρουμανία σε ενιαίο κράτος, κάτι πολύ πιθανό με τις σημερινές συνθήκες, θα εξακολουθεί να υπάρχει η Υπερδνειστερία και οι κάτοικοί της, που σίγουρα δεν θα θέλουν να είναι μέρος της Ρουμανίας και το έθνος των Ρουμάνων, αλλά με την πλευρά της Ρωσίας.

Έτσι λοιπόν το μέλλον της φτωχής Μολδαβίας διαγράφεται καθαρά σήμερα:

MOLDOVA DELETED (Η Μολδαβία διαγράφεται).

*Ο Ιωάννης Αθ. Μπαλτζώης είναι Αντιστράτηγος ε.α. και διαχειριστής του ιστότοπου www.analystsfor-change.org

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Μαρτίου 2012 έως 15 Ιουνίου 2012

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Ο Πρόεδρος κ. Χριστόφιας επέρριψε, με δηλώσεις του, στην Τουρκία την ευθύνη για την αποτελμάτωση των διαπραγματεύσεων και κάλεσε τον ΟΗΕ και την ΕΕ να παρέμβουν στην Τουρκία για τις απειλές που εκτοξεύει, σε σχέση με την Κυπριακή ΑΟΖ και τις έρευνες για υδρογονάνθρακες. Κατεφέρθη επίσης εναντίον αυτών που δεν συμφωνούν με τις απόψεις του στο εσωτερικό χαρακτηρίζοντάς τους ακροδεξιούς, οι οποίοι μαζί με τους ακραίους της τουρκικής πλευράς εξυπηρετούν τους ιμπεριαλιστικούς και διχοτομικούς σχεδιασμούς των εχθρών της Κύπρου.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές ο Οργανισμός Ισλαμικής Διάσκεψης βλέπει ευνοϊκά το αίτημα του Τουρκοκύπριου ηγέτη κ. Ερόγλου για να δοθεί καθεστώς μόνιμης αντιπροσωπείας του «ψευδοκράτους» με το status του παρατηρητή.

Ο κ. Ερόγλου, με δηλώσεις του, προειδοποίησε ότι αν οικειογεντικές διαπραγματεύσεις

αποτύχουν, παρά τις δικές του προσπάθειες και του ΟΗΕ, δεν θα υπάρχει άλλη επιλογή από την αναγνώριση του «ψευδοκράτους».

Η παραπάνω κίνηση του κ. Ερόγλου και οι δηλώσεις του αποκαλύπτουν, κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο, ότι η τουρκική πλευρά έχει δρομολογήσει τις προσπάθειες για την προβολή της διχοτομήσεως ως μόνιμης λύσεως, σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων. Η άποψη ότι οι ενέργειες αυτές αποβλέπουν στην άσκηση πιέσεων προς τον κ. Χριστόφια και την Κύπρο για να αποδεχθεί λύση μέχρι το τέλος Ιουνίου και μάλιστα πριν αναλάβει την προεδρία της ΕΕ δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, γιατί η τουρκική πλευρά, γνωρίζει πολύ καλά ότι ο κ. Χριστόφιας έχει τελειώσει και ότι ο κυπριακός λαός δεν συμφωνεί με τις μέχρι τώρα υποχωρήσεις του στις διαπραγματεύσεις. Οι όποιες εξελίξεις θα δρομολογηθούν μετά τις προεδρικές εκλογές στην Κύπρο και η πορεία τους θα εξαρτηθεί από το ποιος

θα είναι ο νέος Πρόεδρος.

Ο Επίτροπος για τη Διεύθυνση κ. Φούλε απαντώντας στις προκλητικές θέσεις του κ. Νταβούτογλου, ότι η Άγκυρα δεν θα έχει καμία επαφή με την κυπριακή προεδρία της ΕΕ το δεύτερο εξάμηνο του 2012, δήλωσε ότι η επιτυχία της Κυπριακής Προεδρίας δεν εξαρτάται από την Τουρκία.

Κατόπιν τουρκικής προσκλήσεως πραγματοποιήθηκε την 1η Απριλίου στην Άγκυρα διάσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ για τη Συρία, πλην της Κύπρου που δεν προσκλήθηκε.

Η Άγκυρα, εξ αιτίας του ενεργειακού, συνεχίζει τις προκλήσεις και τις απειλές εναντίον της Κύπρου. Στις 18 Μαΐου το Τουρκικό ΥΠΕΞ, με ανακοίνωσή του, εκτόξευσε απειλές κατά της Λευκωσίας και κάλεσε τις ενδιαφερόμενες για το δεύτερο γύρο αδειοδοτήσεων εταιρείες να αποσχουν, προειδοποιώντας ότι όσες απ' αυτές συμμετάσχουν σε έρευνες στην Κύπρο δεν θα πάρουν δουλειές στο μέλλον στην Τουρκία.

Το Ισραήλ και η Κύπρος συζητούν σχέδια εξαγωγής του αερίου τους στην Ευρώπη, αποβλέποντας στη δημιουργία ενός νέου ενεργειακού άξονα, που θα συμπεριλάβει και την Ελλάδα. Στα σχέδια περιλαμβάνεται και ένας υποθαλάσσιος αγωγός που θα ξεκινάει από το Ισραήλ, θα διέρχεται από Κύπρο και Ελλάδα και θα καταλήγει στην Ευρώπη. Ο νέος αυτός άξονας έχει την απόλυτη στήριξη των ΗΠΑ, οι οποίες ζήτησαν από τα εμπλεκόμενα μέρη Ισραήλ, Κύπρο, Ελλάδα να αποφύγουν την εμπλοκή της Ρωσίας, η οποία έχει προτείνει στην Κύπρο να αναλάβει τη δημιουργία τερματικού σταθμού αποθήκευσης και υδροποίησης του φυσικού της αερίου και έχει ανακοινώσει ότι η Gazprom θα συμμετάσχει στο δεύτερο γύρο αδειοδοτήσεων.

Τα ενεργειακά αποθέματα της περιοχής θα αποτελέσουν το μήλο της Έριδος μεταξύ των ΗΠΑ που θέλουν να αποκλείσουν την Ρωσία προκειμένου να απεξαρτηθεί η Ευρώπη ενεργειακά από αυτή και της Ρωσίας η οποία δεν θέλει να απομονωθεί. Για το λόγο αυτό τόσο η Κύπρος όσο και η Ελλάδα θα πρέπει να χειριστούν το θέμα με μεγάλη προσοχή και να τηρήσουν τις ισορροπίες κατά τρόπο που να μην προκαλέσουν τη δυσaréσκεια ούτε της μιας ούτε της άλλης.

Στις αρχές Μαΐου πραγματοποιήθηκε και η πρώτη γεώτρηση στα κατεχόμενα με τις ευλογίες της Άγκυρας, η οποία ανακοίνωσε ότι σε περίπτωση που εντοπισθούν κοιτάσματα πετρελαίου θα μοιραστούν μεταξύ Τουρκίας και «ψευδοκράτους».

Το Ρωσικό ΥΠΕΞ με ανακοίνωσή του προειδοποιεί τους

Ρώσους πολίτες ότι η αγορά ακινήτων στα κατεχόμενα είναι παράνομη γιατί ανήκουν στους Έλληνες, υπογραμμίζοντας ότι το βόρειο τμήμα της Κύπρου, που είναι κατεχόμενο, ανήκει στην ανεξάρτητη διεθνώς αναγνωρισμένη Δημοκρατία της Κύπρου.

Κατά πάσα πιθανότητα η κίνηση αυτή της Ρωσίας αποβλέπει στην ευνοϊκότερη αντιμετώπισή της από την Κύπρο στο δεύτερο γύρο αδειοδοτήσεων.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Από 20-29 Μαρτίου εξήλθε στο Αιγαίο το ερευνητικό σκάφος «PIRI REYS» για πραγματοποίηση ωκεανογραφικών ερευνών, παρακολουθούμενο από σκάφη του Λιμενικού. Στις 21 Μαρτίου κινούμενο σε διεθνή ύδατα μεταξύ Λήμνου και Λέσβου προέβη σε ερευνητικές εργασίες πάνω από την ελληνική υφαλοκρηπίδα. Η Άγκυρα, κατά την πάγια τακτική της, δεν ενημέρωσε την Αθήνα για τις κινήσεις του πλοίου και την φύση των εργασιών που επρόκειτο να διενεργήσει, ως όφειλε.

Στις 27 Απριλίου δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία χορηγείται άδεια στην κρατική εταιρεία πετρελαίου της Τουρκίας (ΤΡΑΟ), για έρευνες σε πέντε περιοχές στη θαλάσσια ζώνη από τα νότια της Ρόδου μέχρι τα νοτιοδυτικά της Κύπρου. Σε αυτές περιλαμβάνονται και περιοχές εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδας στη ζώνη μεταξύ Ρόδου και Καστελλορίζου, αλλά και περιοχές που επικαλύπτουν οικόπεδα της κυπριακής ΑΟΖ, που έχουν συμπεριληφθεί στο δεύτερο γύρο αδειοδοτήσεων της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Με την ενέργειά της αυτή η Τουρκία θέλει να βεβαιώσει τις αμφισβητήσεις της για το καθεστώς του Καστελλορίζου, το οποίο όπως ισχυρίζεται είναι εκτός Αιγαίου, αλλά και να στείλει σαφές μήνυμα σε Ελλάδα, Κύπρο και Ισραήλ ότι δεν θα δεχθεί τον αποκλεισμό της από την αξιοποίηση των κοιτασμάτων στη Μεσόγειο. Επέλεξε δε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή για να δημοσιευτεί η απόφαση που είχε ληφθεί προ μηνός, προκειμένου να υπενθυμίσει τις θέσεις της για το θέμα της ΑΟΖ, το οποίο έχει αναβαθμιστεί τόσο από όλα τα κόμματα, λόγω της προεκλογικής περιόδου, όσο και από τη δρομολόγηση ερευνών για κοιτάσματα υδρογονανθράκων σε όλες τις περιοχές της χώρας.

Το Β'15νήμερο Μαΐου πραγματοποιήθηκαν από τις Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις η αεροναυτική άσκηση «Deniz Gordou» σε ολόκληρο σχεδόν το Αιγαίο και η αποβατική «Efes», οι οποίες αποβλέπουν στην αμφισβήτηση των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο.

Η Τουρκία υπέγραψε με τη FRONTEX συμφωνία που αφορά κυρίως στην ανταλλαγή τεχνογνωσίας και ανταλλαγής πληροφοριών για δράση κυκλωμάτων και μεταναστευτικές ροές, χωρίς όμως να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα.

Επειδή η συμφωνία δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και η εφαρμογή της αφήνεται στη βούληση της Τουρκίας δεν δίνει πολλά περιθώρια αισιοδοξίας σε συνδυασμό με την προηγούμενη της τακτική να αθετεί τα συμφωνηθέντα.

γ. Σκοπιανό

Παρά τις παρασκηνιακές διεργασίες στις οποίες πρωταγωνίστησε ο κ. Νταβούτογλου, που έφτασε να δηλώσει ακόμη ότι αισθάνεται Σκοπιανός, έπεσε στο κενό η προσπάθεια των Σκοπίων να εκμεταλλευτούν την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης για παραβίαση της ενδιάμεσης συμφωνίας και να αλλοιώσουν την απόφαση του Βουκουρεστίου στη Σύνοδο Κορυφής του NATO που πραγματοποιήθηκε στο Σικάγο στις 20-21 Μαΐου. Τελικά η Σύνοδος επιβεβαίωσε την απόφαση του 2008 σύμφωνα με την οποία ο συμβιβασμός με την Ελλάδα στο θέμα της ονομασίας αποτελεί προϋπόθεση για την ένταξη των Σκοπίων στο NATO. Ύστερα από αυτό ο Γκρουέφσκι αντιμετωπίζει τα ομαδικά πυρά της αντιπολιτεύσεως που τον κατηγορεί ότι με την αδιαλλαξία του κρατάει τη χώρα εκτός ΕΕ και NATO, αλλά και της κοινωνίας που αρχίζει να δυσφορεί.

δ. Διεθνείς Σχέσεις

(1) Ισραήλ

Από 28 Μαρτίου μέχρι 5 Απριλίου πραγματοποιήθηκε κοινή αεροναυτική και ανθυποβρυχιακή άσκηση Ελλάδος-Ισραήλ-ΗΠΑ στην οποία δοκιμάστηκε η επιχειρησιακή συνεργασία αεροναυτικών μέσων σε έρευνα και διάσωση, σε αντιαεροπορικές επιχειρήσεις και σε ασφάλεια ναυτικών μέσων.

(2) Συνθήκη Σένγκεν

Η Κομισιόν κατηγορεί την Ελλάδα για κακή διαχείριση στα θέματα της παράνομης μεταναστεύσεως και την απειλεί με κυρώσεις που θα αναιρούν στην πράξη την συμμετοχή της στη

Ζώνη της Σένγκεν.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σερβία

Τις προεδρικές εκλογές κέρδισε στο β' γύρο που διεξήχθη στις 20 Μαΐου ο αρχηγός του Προοδρευτικού Κόμματος κ. Νίκολιτς, αναπληρωτής πρωθυπουργός στην κυβέρνηση Μίλοσεβιτς το 1999 και πολιτικό τέκνο του κατηγορουμένου για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας κ. Βόϊσλαβ Σέσελι. Ο νέος πρόεδρος, πρώην εθνικιστής, φέρεται πλέον ως ευρωπαϊστής.

Ο κ. Νίκολιτς διόρισε ως νέο πρωθυπουργό τον αντιπρόεδρό του στο κόμμα κ. Ταμπάκοβιτς ο οποίος θα σχηματίσει κυβέρνηση συνασπισμού στην οποία θα συμμετέχει και το Δημοκρατικό Κόμμα του απερχομένου προέδρου κ. Τάντιτς.

Η δίκη του κατηγορουμένου για εγκλήματα πολέμου Στρατηγού Μπλάνιτς, που άρχισε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης στις 16 Μαΐου, διεκόπη την επομένη επ'αόριστον, λόγω παρατυπιών στην κοινοποίηση εγγράφων από την Εισαγγελία στην υπερασπιστική ομάδα.

β. Σκόπια

Λόγω των διαμαρτυριών στο εσωτερικό και των καταγγελιών διεθνώς για φίμωση του τύπου από τον κ. Γκρουέφσκι, η οργάνωση Δημοσιογράφοι Χωρίς Σύνορα υποβάθμισε τα Σκόπια στην 94η θέση από την 34η που ήταν το 2011. Το Στέϊτ Ντιπάρτμεντ και ο ΟΑΣΕ χαρακτήρισαν ανησυχητική την κατάσταση, ενώ η ετησία έκθεση της ΕΕ είναι ιδιαίτερα αρνητική στο θέμα της ελευθερίας του τύπου.

Αιματηρά επεισόδια μεταξύ Αλβανών και Σλαβομακε-

δόνων σημειώνονται τον τελευταίο καιρό, ξυπνώντας εφιαλτικές μνήμες από τον ένοπλη σύγκρουση του 2011, που είχε φέρει τη χώρα στα πρόθυρα ενός εμφυλίου πολέμου. Διπλωματικές πηγές θεωρούν ότι και ο ίδιος ο κ. Γκρουέφσκι δεν είναι άμοιρος ευθυνών, γιατί με την πολιτική του εξαρχαϊσμού, που την έχει αναγάγει σε επίσημη εθνική ιδεολογία, τροφοδοτεί τον εθνικισμό και ωθεί σε περιθωριοποίηση τους Αλβανούς, που δεν αποδέχονται το ρόλο της μειονότητας, θεωρώντας ότι αποτελούν συνιστώσα του κράτους με ίδια δικαιώματα με τους Σλαβομακεδόνες.

γ. Σλοβακία

Τις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 11 Μαρτίου κέρδισε με αυτοδυναμία το Σοσιαλιστικό Κόμμα «Smer».

Για πρώτη φορά στη μετακομμουνιστική ιστορία της χώρας ένα κόμμα αποκτά αυτοδυναμία γεγονός που οφείλεται στη λαϊκή οργή εναντίον των στελεχών των δεξιών κομμάτων που συμμετείχαν στην προηγούμενη κυβέρνηση, τα οποία είχαν δωροδοκηθεί, όπως αποκαλύφθηκε, προκειμένου να προωθήσουν συμφωνίες ιδιωτικοποιήσεων.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Ο κ. Ερντογάν συνεχίζει με επιτυχία, όπως προκύπτει από τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα, την προσπάθεια να αποδυναμώσει την ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων που διαδραμάτιζε αποφασιστικό ρόλο στην πολιτική ζωή της χώρας. Έτσι την παραπομπή σε δίκη των υπευθύνων Στρατηγών για τις υποθέσεις «Εργκένεκον» και «Βαριοπούλα»

ακολούθησαν :

(1) Η δίκη του Στρατηγού Μπασμπούγ, που διετέλεσε Αρχηγός ΓΕΕΘΑ, το διάστημα 2008-2010, κατηγορούμενου για απόπειρα ανατροπής της κυβέρνησεως Ερντογάν, η οποία άρχισε στις 26 Μαρτίου σε ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα των φυλάκων στην Σηλυβρία.

(2) Η δίκη του Στρατηγού Εβρέν, που διετέλεσε και Πρόεδρος της Δημοκρατίας, για το πραξικόπημα του 1980, η οποία άρχισε στις 4 Απριλίου στο 12ο Κακουργοδικείο της Κωνσταντινουπόλεως.

(3) Οι δεκάδες συλλήψεις εν ενεργεία και αποστρατεία αξιωματικών, σε αλληπάλληλα κύματα, στο πλαίσιο των ερευνών που αφορούν στο αποκαλούμενο «μεταμοντέρνο πραξικόπημα» του 1997 που έριξε την κυβέρνηση του ισλαμιστή Νετσεμεντίν Εμπαρκάν το 1997, χωρίς να χυθεί αίμα.

Ο κ. Ερντογάν πέτυχε, με επιδέξιους χειρισμούς, να ελέγξει πρώτα τη ΜΙΤ και ύστερα τους Στρατηγούς, ώστε να συνεχίσει απερίσπαστος τον εκδημοκρατισμό της χώρας, έχοντας και τη σύμφωνη γνώμη του 68,5% των Τούρκων, όπως έδειξε πρόσφατη δημοσκόπηση.

Οι διαπραγματεύσεις με τους Κούρδους διεκόπησαν, ενώ οι αρχές προέβησαν σε μαζικές συλλήψεις τοπικών αξιωματούχων και ηγετικών στελεχών επαγγελματικών ενώσεων, φοβούμενες μια «κουρδική άνοιξη» κατά το πρότυπο της αραβικής. Ταυτόχρονα συνεχίζονται οι επιθέσεις των μαχητών του ΡΚΚ εναντίον αστυνομικών και στρατιωτικών στόχων στη ΝΑ Τουρκία, αλλά και στη μεθόριο με τη Συρία στην οποία το ΡΚΚ, σύμφωνα με τον

Αλ Τζατζίρα έχει εγκαταστήσει νέα στρατόπεδα κατά μήκος της Συροϊρακινής μεθορίου, σε αντικατάσταση αυτών που βομβαρδίστηκαν από την Τουρκική Αεροπορία στο Β.Ιράκ.

Το άνοιγμα προς τους Κούρδους, που είχε κάνει προ διετίας ο κ. Ερντογάν αποτελεί πλέον παρελθόν, με άμεσο κίνδυνο η κατάσταση να ξεφύγει από κάθε έλεγχο.

β. Διεθνείς Σχέσεις

Συνεχίζεται η κλιμάκωση της εντάσεως στις σχέσεις της Τουρκίας με το Ισραήλ, με επίκεντρο αυτή τη φορά τη σοβαρή κρίση που προκλήθηκε, λόγω της παραβιάσεως από Ισραηλινό αεροσκάφος του εναερίου χώρου των κατεχομένων στην Κύπρο, στις 17 Μαΐου, προκειμένου να κατασκοεύσει, όπως ισχυρίζεται η τουρκική πλευρά, τις έρευνες που πραγματοποιούνται για κοιτάσματα πετρελαίου.

Ο Πρόεδρος του Ιράκ κ. Μαλίκι, τον οποίο ο κ. Ερντογάν κατηγορήσε ότι υποδαυλίζει την εθνοτική ένταση μεταξύ Σουνιτών, Σιιτών και Κούρδων, χαρακτήρισε την Τουρκία «εχθρικό κράτος» και ζήτησε από τον κ. Ερντογάν να σταματήσει την τακτική της απροκάλυπτης παρεμβάσεως στα εσωτερικά του Ιράκ.

Η Άγκυρα κάλεσε στις 17 Μαρτίου όλους τους Τούρκους που βρίσκονταν στη Συρία να την εγκαταλείψουν άμεσα. Αυτό ερμηνεύτηκε από διπλωματικούς κύκλους ως προπομπός μιας στρατιωτικής επιχειρήσεως για τη δημιουργία ζώνης ασφαλείας στη Β.Συρία προκειμένου να περιοριστεί η αθρόα εισροή προσφύγων στην Τουρκία. Μέχρι τώρα δεν έχει γίνει η ζώνη, αλλά αυτό δεν αποκλείεται να γίνει στο μέλλον.

Η Τουρκία μείωσε κατά 20% την αγορά πετρελαίου από το Ιράν, στο πλαίσιο των κυρώσεων που του έχουν επιβληθεί λόγω του πυρηνικού προγράμματος.

Η παραπάνω εικόνα στις σχέσεις της Τουρκίας με τις γειτονικές της χώρες καταδεικνύει ότι η στρατηγική του κ. Νταβούτογλου για «μηδενικά προβλήματα» έχει καταρρεύσει πλήρως και η προσπάθεια για να καταστεί η χώρα του κυρίαρχος στην περιοχή έχει αποτύχει.

Ο κ. Ερντογάν, συνοδευόμενος από το μισό Υπουργικό Συμβούλιο, επισκέφθηκε την Κίνα σε μια προσπάθεια αναπτύξεως των εμπορικών και διπλωματικών σχέσεων. Μεταξύ άλλων συζητήθηκε και η κατασκευή από τους Κινέζους ενός πυρηνικού εργοστασίου στη Σαμψούντα. Η κινεζική πλευρά επεσήμανε τη διαφορά απόψεων των δύο χωρών έναντι της Συρίας, διευκρινίζοντας ότι αυτό δεν θα τις εμποδίσει να συνεργαστούν για τη διευθέτηση της Συριακής κρίσεως.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Συνθήκη Σένγκεν

Δεν έγινε αποδεκτή από την Κομισιόν η πρόταση Γερμανίας και Γαλλίας να αποφασίζουν τα ίδια τα κράτη μέλη της Ζώνης την επαναφορά ελέγχων στα εσωτερικά τους σύνορα και απεφασίσθη για το θέμα να διεξαχθεί ψηφοφορία στο Συμβούλιο του Ιουνίου, οπότε θα επιδιωχθεί να βρεθεί συμβιβαστική λύση, δεδομένου ότι η θέση της Κομισιόν είναι ότι πρέπει να δημιουργηθεί ευρωπαϊκός μηχανισμός ελέγχου και οι αποφάσεις να λαμβάνονται από αυτή και όχι από τα κράτη.

β. Γαλλία

Τις προεδρικές εκλογές στη Γαλλία κέρδισε με ποσοστό 51,7% ο Σοσιαλιστής κ. Φρανσουά Ολάντ, ο οποίος σχημάτισε μετριοπαθή κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον κ. Ζαν Μαρκ Ερό. Η εκλογή του κ. Ολάντ δημιούργησε ελπίδες ότι θα αλλάξει η οικονομική πολιτική της κ. Μέρκελ, γιατί έχει ταχθεί προεκλογικά υπέρ της αναθεώρησης της συνθήκης δημοσιονομικής σταθερότητας, η οποία στηρίζεται στην αυστηρή λιτότητα.

Ο κ. Σαρκοζί έπεσε θύμα της οικονομικής κρίσεως ύστερα από τον πρωθυπουργό της Ιρλανδίας κ. Κόουεν, τον πρωθυπουργό της Γαλλίας κ. Σόκρατες, της Ιταλίας κ. Μπερλουσκόνι, της Ισπανίας κ. Θαπατέρο, της Ολλανδίας κ. Ρούτε και της Ελλάδας κ. Παπανδρέου.

γ. Γερμανία

Συνετρίβη το κόμμα των Χριστιανοδημοκρατών (CDU) της κ. Μέρκελ στις τοπικές εκλογές στο Χολστάϊν και στη Βόρειο Ρηνανία-Βεστφαλία. Το Spiegel όμως της συνέστησε να μην αναθεωρήσει τις θέσεις της ούτε να χρηματοδοτήσει την ανάπτυξη με δανεισμό, δεδομένου ότι το 61% στηρίζει τις επιλογές της για λιτότητα. Πολλοί δε αναλυτές επισημαίνουν ότι η εκστρατεία στη Β. Ρηνανία-Βεστφαλία επικεντρώθηκε σε τοπικά θέματα και ως εκ τούτου το αποτέλεσμα δεν μπορεί να αποτελέσει πρόκριμα σε πανεθνικό επίπεδο.

δ. Βρετανία

Το Ευρωπαϊκό Δικαστή-

ριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων απεφάσισε ότι η έκδοση στις ΗΠΑ πέντε υπόπτων για τρομοκρατία δεν συνιστά παραβίαση της Σύμβασης για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

ε. Πορτογαλία

Ο Πορτογάλος Πρωθυπουργός κ. Κοέλιο, εφαρμόζοντας ακόμη μια φορά περισσότερα μέτρα από αυτά που ορίζει η τρόικα, ανακοίνωσε την κατάργηση τεσσάρων αργιών από το 2013, με στόχο την οικονομική ανάπτυξη.

στ. Ισπανία

Η αιφνιδιαστική κρατικοποίηση από την κυβέρνηση της Αργεντινής του πετρελαϊκού κολοσσού YPF, του οποίου κύριος μέτοχος ήταν η ισπανική Repsol, προκάλεσε την αντίδραση της Ισπανίας, η οποία έχοντας τη στήριξη των ΗΠΑ, της ΕΕ και αρκετών κρατών θα διεκδικήσει αποζημίωση 10,5 δις δολαρίων.

ζ. Ιρλανδία

Με ποσοστό 60,3% οι Ιρλανδοί ψήφισαν «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα της 31 Μαΐου για το Δημοσιονομικό Σύμφωνο της ΕΕ.

5. Σύνοδος για την Πυρηνική Ασφάλεια

Στο ανακοινωθέν της Συνόδου, που έγινε στη Σεούλ στο τέλος Μαρτίου, για την πυρηνική ασφάλεια αναφέρεται ότι οι ηγέτες των 50 χωρών που συμμετείχαν αποφάσισαν την αποθήκευση όλου του πυρηνικού υλικού που υπάρχει στον πλανήτη σε ασφαλές μέρος εντός τεσσάρων ετών, χωρίς όμως να αναφέρουν συγκεκριμένες ενέργειες για την υλοποίησή της.

6. Η.Π.Α

Ο κ. Μιτ Ρόμνεϊ που κέρδισε το χρίσμα του Ρεμπουπλικανικού Κόμματος, με τη δήλωσή του ότι η Ρωσία είναι ο υπ' αριθμ. 1 εχθρός των ΗΠΑ, προκάλεσε τα ειρωνικά σχόλια του απελθόντος προέδρου της Ρωσίας κ. .Μεντβέντεφ, ο οποίος τον κάλεσε να αναλογιστεί ότι βρισκόμαστε στο 2012 και όχι στο 1970, τονίζοντας ότι αυτή η στάση του θυμίζει ολίγον Χόλιγουντ.

Στις 4 Απριλίου το Πεντάγωνο ανακοίνωσε την παραπομπή σε Στρατοδικείο στο Γκουαντάναμο πέντε υπόπτων για το σχεδιασμό των αεροπειρατειών στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 αντί της παραπομπής στην τακτική δικαιοσύνη, όπως είχε ανακοινώσει ο πρόεδρος Ομπάμα πριν ένα έτος. Για την αλλαγή αυτή το Υπουργείο Δικαιοσύνης απέδωσε ευθύνες στο Κογκρέσο το οποίο μπλόκαρε τη χρηματοδότηση της δίκης σε δικαστήριο της Ν.Υόρκης.

Σύμφωνα με δημοσκόπηση που έγινε για λογαριασμό των New York Times, το 69% των Αμερικανών πιστεύουν ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν λόγο να πολεμούν στο Αφγανιστάν, έναντι του 53% που πίστευε το ίδιο πριν 3 μήνες.

Η αμερικανική κυβέρνηση ανακοίνωσε στις 7 Μαΐου ότι οι αρχές απέτρεψαν την ανατίναξη επιβατικού αεροσκάφους με προορισμό τις ΗΠΑ που είχε σχεδιάσει η Αλ Κάϊντα και θα εκτελούσε βομβιστής από την Υεμένη.

Οι ΥΕΘΑ ΗΠΑ και Κίνας συμφώνησαν να συνεργαστούν οι χώρες τους, που είναι οι πιο προηγμένες στον τομέα της ασφάλειας των δικτύων ηλεκτρονικών υπολογιστών, για να αντιμετωπίσουν μελλοντικές κυβερ-

νοεπιθέσεις.

7. ΡΩΣΙΑ

Στις 7 Μαΐου ο κ. Πούτιν ορκίστηκε, για άλλη μια φορά, πρόεδρος της Ρωσίας σε μια μεγαλοπρεπή τελετή, ενώ η Δούμα στις 8 Μαΐου επικύρωσε το διορισμό του κ. Μεντβέντεφ στην πρωθυπουργία.

Ο κ. Πούτιν δεν συμμετείχε στη Σύνοδο G8 που πραγματοποιήθηκε στις 18 Μαΐου στο Σικάγο επικαλούμενος απασχόληση για τη συγκρότηση του νέου Υπουργικού Συμβουλίου και αντικαταστάθηκε από τον κ. Μεντβέντεφ. Δημοσιογραφικές πηγές αποδίδουν τη στάση αυτή του κ. Πούτιν στην πικρία του για τις έμμεσες μομφές της Δύσης στον τρόπο εκλογής του και στην εναλλαγή με τον κ. Μεντβέντεφ στα καθήκοντα του προέδρου και του πρωθυπουργού.

Ο κ. Μεντβέντεφ, σε ομιλία του ενώπιον ανωτάτων αξιωματούχων του ΥΕΘΑ, στις 21 Μαρτίου, ανέφερε ότι η Ρωσία πρέπει να είναι πλήρως προετοιμασμένη έως το 2018 για να αντιμετωπίσει το αμερικανικό αντιπυραυλικό σύστημα στην Ευρώπη και ότι θα καταβληθούν σημαντικά ποσά έως το 2020 για την ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σε ψυχροπολεμικό κλίμα διεξήχθησαν οι εργασίες της διήμερης (2-3 Μαρτίου) διάσκεψης στη Μόσχα με αντικείμενο το σύστημα της αντιπυραυλικής άμυνας του NATO στην Κεντρική Ευρώπη και την Τουρκία έως το 2012. Ο Στρατηγός Μακάροφ αντέκρουσε τα επιχειρήματα των ΗΠΑ ότι το σύστημα αποβλέπει στην αποτροπή ή αντιμετώπιση πυρηνικής επιθέσεως από το Ιράν και παρουσίασε υπολογιστικό μοντέλο προκειμένου να αποδείξει ότι το σύστημα του NATO θα

είναι ικανό έως το 2018 να αναχαιτίσει τους ρωσικούς διηπειρωτικούς και βαλλιστικούς πυραύλους. Απειλήσε δε ότι η Ρωσία αν χρειαστεί θα κάνει χρήση καταστροφικής ισχύος για προληπτικούς λόγους. Παρ' όλα αυτά ο κ. Πούτιν, στην τελευταία του ομιλία προς τη Δούμα λίγο πριν επιστρέψει στην προεδρία, δήλωσε ότι η Ρωσία θα διαθέσει στο NATO ένα αεροδρόμιο, ως δίοδο μεταφοράς μη πολεμικών εφοδίων από και προς το Αφγανιστάν.

Πρόεδρος της Ν.Οσετίας που αποσχίστηκε από τη Γεωργία εξέλεξε ο πρώην αξιωματούχος της KGB Λεονίντ Τιμπίλοφ, ο οποίος δηλώνει ανοιχτά ότι θα επιδιώξει την ένωση της περιοχής με τη Ρωσία.

8. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Παλαιστινιακό

Αιματηρές συγκρούσεις σημειώνονται κατά καιρούς στη Λωρίδα της Γάζας μεταξύ της Χαμάς που εξαπολύει αυτοσχέδιες ρουκέτες και του Ισραήλ που απαντά με επιδρομές της αεροπορίας, από τις οποίες έχουν σκοτωθεί δεκάδες άμαχοι. Η εκεχειρία που επετεύχθη στις 13 Μαρτίου με τη μεσολάβηση της Αιγύπτου διεκόπη στις 6 Απριλίου.

Συγκρούσεις μεταξύ Παλαιστινίων και δυνάμεων ασφαλείας σημειώθηκαν κατά τις επετείους «Ημέρα της Γης» που γίνεται προς τιμήν έξι Αράβων που σκοτώθηκαν από Ισραηλινούς στρατιώτες το 1976 κατά τη διάρκεια διαδηλώσεως και «Αλ Νάκμπα» ή «Ημέρα της Καταστροφής» όπως αποκαλούν οι Άραβες την επέτειο ιδρύσεως του Ισραήλ.

Η ισραηλινή κυβέρνηση νομιμοποίησε τρεις παράνομους εβραϊκούς οικισμούς που είχαν

οικοδομηθεί τη δεκαετία του '90, την ώρα που η εφημερίδα «Χάαρετ» δημοσίευσε έρευνα ισραηλινού ακτιβιστή κατά των οικισμών, σύμφωνα με την οποία το ισραηλινό ΥΕΘΑ έχει χαρτογραφήσει και τεμαχίσει τη Δυτική Όχθη σε 569 οικόπεδα με στόχο την επέκταση των υπαρχόντων οικισμών και την κατασκευή νέων.

Στη συνάντηση, που πραγματοποιήθηκε στις 3 Μαΐου μεταξύ Φατάχ και Χαμάς για το σχηματισμό εθνικής κυβερνήσεως, σε υλοποίηση της συμφωνίας τον Φεβρουάριο 2011, δεν σημειώθηκε ουσιαστική πρόοδος και γι' αυτό στις 16 Μαΐου ο πρωθυπουργός της Παλαιστινιακής Αρχής κ. Φαγιάντ προχώρησε σε ανασχηματισμό της κυβερνήσεώς του, η οποία είχε διαλυθεί λόγω της συμφωνίας, που μέχρι σήμερα δεν υλοποιήθηκε.

Το Ισραήλ σε μια χειρονομία καλής θελήσεως επέστρεψε στους Παλαιστίνιους τις σωρούς 91 ομοεθνών τους που είχαν σκοτωθεί σε επιθέσεις κατά του Ισραήλ. Εκτιμάται ότι η χειρονομία αυτή, πέραν της ανθρωπιστικής της διαστάσεως έχει και ως στόχο τη διευκόλυνση της επανλήψεως των ειρηνευτικών συνομιλιών που έχουν διακοπεί λόγω της εοικιστικής πολιτικής του Ισραήλ.

β. Ισραήλ

Κυβέρνηση εθνικής ενότητας σχηματίστηκε στο Ισραήλ με τη συμμετοχή στην ήδη υπάρχουσα και του κεντρώου κόμματος Λικούντ, που προσφάτως απέκτησε νέο αρχηγό τον κ. Μοφάζ πρώην Α/ΓΕΕΘΑ.

Η συμμετοχή του Λικούντ, που είναι πρώτο κόμμα στη Βουλή, σηματοδοτεί αλλαγή πλεύσης στο ιρανικό και το παλαιστινιακό, δεδομένου ότι ο

κ. Μοφάζ στο μεν ιρανικό συνιστά αυτοσυγκράτηση και όχι λεο-νταρισμούς, στο δε παλαιστινιακό έχει ταχθεί υπέρ της άμεσης αναβίωσης της ειρηνευτικής διαδικασίας.

Παρόλο που ο κ. Νετανιάχου δηλώνει ότι θα αναμένει τη διπλωματία για το θέμα του Ιράν, αναγνωρίζοντας ότι οι κυρώσεις εις βάρος της Τεχεράνης αποδίδουν, το Ισραήλ προετοιμάζεται και για μια πιθανή επιχείρηση γιατί, όπως δηλώνουν κυβερνητικοί αξιωματούχοι, ο χρόνος που θα εναπομένει, αν αποτύχει η διπλωματία θα είναι ελάχιστος. Όπως δε αποκάλυψε το αμερικανικό περιοδικό Foreign Policy, η ισραηλινή κυβέρνηση εξασφάλισε, έναντι τεράστιου χρηματικού ποσού, τη χρησιμοποίηση των αεροδρομίων και των αεροπορικών βάσεων του Αζερμπαϊτζάν για την περίπτωση που θα χρειαστεί να εξαπολύσει αεροπορική επίθεση εναντίον του Ιράν.

Το Ισραήλ διέκοψε τη συνεργασία με το Συμβούλιο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ, ύστερα από την έγκρισή του για αποστολή στη Δυτική Όχθη ανεξάρτητης επιτροπής για να εκτιμήσει τις συνέπειες των εβραϊκών εποικισμών στα παλαιστινιακά εδάφη, συμπεριλαμβανομένης και της ανατολικής Ιερουσαλήμ.

Η ισραηλινή κυβέρνηση απαγόρευσε την είσοδο στη χώρα του Γερμανού Νομπελίστα κ. Γκρας, λόγω των αναφορών του, στο ποίημά του με τίτλο «Αυτά που πρέπει να ειπωθούν» στις απειλές πολέμου κατά του Ιράν, στο ισραηλινό πολεμικό οπλοστάσιο και στη σιωπή των διανοουμένων μπροστά στο φάσμα ενός ακόμη πολέμου.

γ. Ιράν

Σε αδιέξοδο κατέληξαν οι

συνομιλίες της ομάδος των έξι (ΗΠΑ, Γαλλία, Βρετανία, Ρωσία, Κίνα και Γερμανία), με το Ιράν, για το πυρηνικό του πρόγραμμα που διεξήχθησαν στη Βαγδάτη στις 23-24 Μαΐου. Κατόπιν αυτού οι δύο πλευρές συμφώνησαν σε ένα νέο γύρο συνομιλιών στη Μόσχα στις 18-19 Ιουνίου.

Το Ιράν μετέχει προσχηματικά στις εκάστοτε συνομιλίες προκειμένου να επιτύχει κάποια χαλάρωση των κυρώσεων που του έχουν δημιουργήσει οικονομική ασφυξία, κερδίζοντας ταυτόχρονα και χρόνο για να προωθήσει το πυρηνικό του πρόγραμμα. Ίσως η άκαμπτη θέση της ομάδος των έξι να δεχθεί τους όρους του, σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα των κυρώσεων, λειτουργήσει θετικά και το αναγκάσει να προχωρήσει σε ουσιαστικό διάλογο. Τυχόν αποτυχία και των συνομιλιών του Ιουνίου θα δώσει το πρόσχημα στα γεράκια του Ισραήλ να πιέσουν ακόμη περισσότερο τις ΗΠΑ για στρατιωτική επέμβαση, με μεγάλη πιθανότητα αυτή τη φορά να το επιτύχουν.

Αξιωματούχοι του Πενταγώνου πραγματοποίησαν προσομοίωση ισραηλινής επίθεσης κατά του Ιράν. Με βάση το σενάριο που είχε την ονομασία «Εσωτερική Ματιά» οι ΗΠΑ σύρονται στη σύρραξη όταν ιρανικοί πύραυλοι, μετά την ισραηλινή επίθεση, βυθίζουν πολεμικό τους πλοίο στον Περσικό, προκαλώντας το θάνατο 200 Αμερικανών.

Η άσκηση ενέτεινε τους φόβους των ΗΠΑ ότι σε περίπτωση κλιμάκωσης δεν θα μπορέσουν να κρατηθούν έξω από τις συγκρούσεις και ενίσχυσε αυτούς που προειδοποιούν για τους κινδύνους που ενέχει για τις ΗΠΑ ένα πιθανό ισραηλινό πλήγμα.

Ένα άλλο συμπέρασμα

που προέκυψε είναι ότι το ισραηλινό πλήγμα θα καθυστερήσει το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν ένα χρόνο και τα αμερικανικά που θα ακολουθήσουν άλλα δύο χρόνια ακόμα.

δ. Ιράκ

Συνεχίζονται οι βομβιστικές επιθέσεις σε όλη τη χώρα με δεκάδες νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες παρά την εκεχειρία, που υποτίθεται ότι συμφωνήθηκε στις 12 Απριλίου για να αποφευχθεί ο γενικευμένος εμφύλιος. Στις 20 Μαρτίου, ημέρα της επέτειου της αμερικανικής εισβολής, σημειώθηκαν εκρήξεις σε 12 πόλεις από τις οποίες σκοτώθηκαν περισσότεροι από 50 και τραυματίστηκαν πάνω από 200. Στις 20 Απριλίου σκοτώθηκαν 37 και τραυματίστηκαν 150 και στις 10 Μαΐου σκοτώθηκαν 55 και τραυματίστηκαν 370. Την ευθύνη των επιθέσεων έχει αναλάβει η Αλ Κάϊντα του Ιράκ.

Ενώ ο πρωθυπουργός κ. Μαλίκι αντιμετωπίζει την ενδεχόμενη διάλυση του κυβερνητικού συνασπισμού του, η αντιπολίτευση διευρύνθηκε με τη συμμετοχή του ηγέτη της σιιτικής πολιτοφυλακής Μοκτανά αλ Σαντρ, που αποκαλεί τον κ. Μαλίκι δικτάτορα, και του Κούρδου πολέμαρχου κ. Μπαρζανί, ο οποίος κατά την επίσκεψή του στην Ουάσιγκτον δήλωσε στους Αμερικανούς αξιωματούχους ότι δεν μπορεί να ζει με έναν ακόμη δικτάτορα στη Βαγδάτη.

ε. Λίβανος

Το Ιράν διαθέτει τεράστια χρηματικά ποσά για την εκτέλεση έργων στο Λίβανο, όπως η κατασκευή υδροηλεκτρικού φράγματος, η ανοικοδόμηση ολόκληρων συνοικιών που είχαν ισοπεδωθεί από ισραηλινές βόμβες κ.λ.π., σε μια στιγμή που η οικονομία του

δοκιμάζεται λόγω των κυρώσεων. Επίσης επιδιώκει τη σύναψη στενότερων δεσμών με τη χώρα, μέσω οικονομικών, στρατιωτικών και πολιτιστικών συμφωνιών.

Το Ιράν προσπαθεί να ενισχύσει την επιρροή του στο Λίβανο με τον οποίο σκοπεύει να αντικαταστήσει τον πιο πιστό του σύμμαχο στην περιοχή τη Συρία, σε περίπτωση πτώσεως του Σαντάμ.

στ. Συρία

Παρά την εκεχειρία της 12 Απριλίου, που επετεύχθη με την μεσολάβηση του απεσταλμένου πρώην ΓΓ/ΟΗΕ κ. Ανάν και την ανάπτυξη 300 παρατηρητών, η αιματοχυσία συνεχίζεται και οι ελπίδες για ειρήνευση συρρικνώνονται. Σε δύο περιπτώσεις οι άοπλοι παρατηρητές του ΟΗΕ κινδύνευσαν και γι' αυτό έχει τεθεί εν αμφιβόλω η ανανέωση της θητείας τους, που λήγει στις 20 Ιουλίου από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Το Εθνικό Συμβούλιο, που είναι η κυριότερη οργάνωση της αντιπολίτευσης, βρίσκεται στα πρόθυρα της διασπάσεως, λόγω της παραιτήσεως του προέδρου κ. Γκιαλούν, τρεις ημέρες μετά την επανεκλογή του από το συνέδριο στη Ρώμη. Ο κ. Γκιαλούν παραιτήθηκε γιατί κατηγορήθηκε από μεγάλο μέρος των αντικαθεστωτικών που μάχονται μέσα στη Συρία ως αχυράνθρωπος των Αδελφών Μουσουλμάνων.

Ο ΓΓ/ΟΗΕ κ. Μουν εξέφρασε, με δηλώσεις του στις 18 Μαΐου, την ανησυχία της Διεθνούς Κοινότητας για τη διείσδυση στις τάξεις των αντικαθεστωτικών ομάδων που συνδέονται με την Αλ Κάϊντα, ενώ ο κ. Άσαντ κατηγορεί τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ ότι χρηματοδοτούν

τους τρομοκράτες που συνωμοτούν εις βάρος του.

Σύμφωνα με τους «New York Times», το αμερικανικό Πεντάγωνο εκτιμά ότι μια επέμβαση στη Συρία είναι πάρα πολύ δύσκολη γιατί :

* Ο συριακός στρατός είναι εξοπλισμένος με ρωσικά βαλλιστικά συστήματα σύγχρονης τεχνολογίας και ο τυχόν εξοπλισμός της διαιρεμένης αντιπολίτευσης θα προκαλέσει τεράστια προβλήματα στο μέλλον.

* Θα πυροδοτήσει επικίνδυνη ένταση όχι μόνο με το Ιράν, αλλά και με τη Ρωσία, ενώ δεν υφίσταται, μέχρι σήμερα, τουλάχιστον, μια διεθνής συμμαχία προθύμων κατά του Άσαντ.

Οι σφαγές στην πόλη Χούλα 108 αμάχων, κυρίως παιδιών και γυναικών, προκάλεσε τη διεθνή κατακραυγή. Ο κ. Ολάντ με δηλώσεις του δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο επεμβάσεως, ενώ οι μεγαλύτερες χώρες της Δύσης και οι ΗΠΑ απέλασαν τους Σύρους διπλωμάτες από τις πρωτεύουσές τους. Αντίθετες σε οποιαδήποτε επέμβαση επιμένουν η Ρωσία και η Κίνα, ενώ με τον κ. Ολάντ διαφώνησε η Γερμανία, η οποία θεωρεί ότι η καλύτερη λύση είναι το σχέδιο Ανάν. Η μόνιμη αντιπρόσωπος των ΗΠΑ στον ΟΗΕ δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο ανεξάρτητης δράσης στο περιθώριο του ΟΗΕ, εάν Ρωσία και Κίνα δεν αλλάξουν στάση.

Όσο Ρωσία και Κίνα θα αποφεύγουν να καταδικάσουν ανοικτά τον Άσαντ, αυτός θα συνεχίζει την αιματηρή καταστολή των εξεγερμένων, οι οποίοι έτσι όπως είναι διαιρεμένοι δεν έχουν καμιά ελπίδα.

8. ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

α. Αίγυπτος

Στις 23-24 Μαΐου διεξήχθησαν οι προεδρικές εκλογές στις οποίες συμμετείχαν 12 υποψήφιοι, χωρίς κανέναν να συγκεντρώσει ποσοστό πάνω από το 50%. Κατόπιν αυτού στο δεύτερο γύρο που θα διεξαχθεί στις 16 και 17 Ιουνίου θα αναμετρηθούν ο εκπρόσωπος των Αδελφών Μουσουλμάνων Μοχάμεντ Μόρσι που συγκέντρωσε το 25% των ψήφων και ο τελευταίος πρωθυπουργός του καθεστώτος Μουμπάρακ Αχμέντ Σαφίκ, πρώην Αρχηγός της Πολεμικής Αεροπορίας ο οποίος έχει τη σιωπηρή στήριξη του Στρατού που εξακολουθεί να ασκεί την εξουσία στη χώρα και συγκέντρωσε το 23%. Κατόπιν αυτού η αναμέτρηση στο δεύτερο γύρο δεν θα είναι περίπατος όπως πολλοί πίστευαν, για τους Αδελφούς Μουσουλμάνους, οι οποίοι είδαν το 47% που συγκέντρωσαν στις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν το Δεκέμβριο 2011 και Ιανουάριο 2012, να συρρικνώνεται στο μισό.

Στις 2 Ιουνίου ανακοινώθηκε η απόφαση του δικαστηρίου, το οποίο επέβαλε ποινή ισobίων στον κ. Μουμπάρακ και τον πρώην Υπουργό Εσωτερικών κ. Ατλί, αλλά απάλλαξε τους γιους του κ. Μουμπάρακ και άλλους έξι αξιωματούχους. Αυτό προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων με μεγάλες συγκεντρώσεις στην πλατεία Ταχρίρ, ενώ και ο Γενικός Εισαγγελέας άσκησε έφεση.

Αντιπροσωπεία των Αδελφών Μουσουλμάνων, επισκέφθηκε στις αρχές Απριλίου τις ΗΠΑ και είχε συναντήσεις με τους αξιωματούχους του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ και του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΠΑ τους οποίους διαβεβαίωσε για τη διατήρηση των δεσμών συμμαχίας μεταξύ των δύο χωρών στη μετά Μουμπάρακ εποχή.

Η κίνηση αυτή κρίθηκε αναγκαία από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα προκειμένου να διασκεδαστούν οι ανησυχίες που προκάλεσε στις ΗΠΑ η επικράτηση των δύο ισλαμιστικών κομμάτων (Αδελφοί Μουσουλμάνοι και Αλ Νουρ), τα οποία έφτασαν αθροιστικά κοντά στο 61% στις βουλευτικές εκλογές.

β. Υεμένη

Στα πλαίσια των επιχειρήσεων κατά της τρομοκρατίας, συνεχίζονται οι επιθέσεις των δυνάμεων ασφαλείας εναντίον στρατοπέδων της Αλ Κάϊντα της Αραβικής Χερσονήσου με δεκάδες νεκρούς και τραυματίες εκατέρωθεν. Η Αλ Κάϊντα απαντά με βομβιστικές επιθέσεις και εκατόμβες νεκρών, σε μια από τις οποίες που έγινε στην κεντρική πλατεία που γινόταν δοκιμαστική παρέλαση σκοτώθηκαν 90 άνθρωποι.

9. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Μυστική επίσκεψη δώρου διάρκειας πραγματοποίησε ο πρόεδρος κ. Ομπάμα τα ξημερώματα της 2 Μαΐου στην Καμπούλ, όπου μαζί με τον κ. Καρζάϊ υπέγραψαν σύμφωνο συνεργασίας εν όψει της αποχωρήσεως τμήματος των αμερικανικών δυνάμεων το προσεχές καλοκαίρι. Παρόλο που το ακριβές περιεχόμενο του συμφώνου δεν δόθηκε στη δημοσιότητα, έγινε γνωστό ότι τα αμερικανικά στρατεύματα θα διατηρήσουν κάποιες βάσεις μέχρι το 2024, ότι θα μπορούν να πραγματοποιούν αντιτρομοκρατικές επιχειρήσεις και επιθέσεις με μη επανδρωμένα αεροσκάφη.

Η δολοφονία ενός υψηλόβαθμου στελέχους, του διορισμένου από την κυβέρνηση Ανωτά-

του Ειρηνευτικού Συμβουλίου του οποίου και ο πρόεδρος είχε δολοφονηθεί τον Σεπτέμβριο 2011, καθώς και η αιματηρή επίθεση στο γραφείο του κυβερνήτη της Φουρά, στο νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας από την οποία σκοτώθηκαν επτά και τραυματίστηκαν δώδεκα άνθρωποι αποτελούν ενδείξεις των δυσκολιών που θα αντιμετωπίσει η αφγανική κυβέρνηση μετά την αποχώρηση των νατοϊκών δυνάμεων το 2014, εφόσον δεν έχει προκύψει κάποια συμφωνία με τους Ταλιμπάν. Για το λόγο αυτό πληθαίνουν οι φωνές που ζητούν από τον κ. Ομπάμα να αναθεωρήσει την απόφασή του, αλλά αυτός παραμένει αμετάπιστος.

Οι Ταλιμπάν ανακοίνωσαν ότι διέκοψαν τις συνομιλίες με τους Αμερικανούς, αναφορικά με την ανταλλαγή κρατουμένων γιατί η άλλη πλευρά προσέθεσε νέες προϋποθέσεις.

Ο κ. Καρζάϊ δήλωσε στις 13 Απριλίου ότι ενδεχομένως να προκηρύξει εκλογές το 2013 και όχι το 2014, προκειμένου να εκτονωθεί η κατάσταση.

Στη Σύνοδο του NATO που πραγματοποιήθηκε στο Σικάγο στις 20-21 Μαΐου, συμμετείχαν οι ηγέτες τουλάχιστον 50 χωρών περιλαμβανομένων και των προέδρων του Αφγανιστάν και του Πακιστάν. Συνεφωνήθη να παραδοθεί η ευθύνη των επιχειρήσεων στις αφγανικές δυνάμεις έως τα μέσα του 2013 και ότι όλες οι δυνάμεις θα έχουν αποχωρήσει έως το τέλος του 2014. Μόνο η Γαλλία, σύμφωνα με δήλωση του κ. Ολάντ θα αποσύρει τους στρατιώτες μέχρι το τέλος του 2012.

Σε γενικές γραμμές η Σύνοδος εξέπεμψε δύο μηνύματα. Ένα προς τις Νατοϊκές χώρες για να διαβεβαιώσει τους λαούς ότι ο πόλεμος θα τελειώ-

σει το 2014 και ένα προς το Αφγανιστάν ότι οι σύμμαχοι δεν θα τους εγκαταλείψουν μετά το 2014 αλλά θα τους βοηθήσουν με άλλους τρόπους.

Το NATO ανακοίνωσε ότι στη διάρκεια αεροπορικής επιδρομής σκοτώθηκε ένας από τους επιφανείς ηγέτες των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, ο Σαχάρ αλ Ταϊφί που ήταν δεύτερος στην ιεραρχία τους.

β. Πακιστάν

Η συνέχιση των επιθέσεων με μη επανδρωμένα αεροσκάφη εμποδίζει την αποκατάσταση των σχέσεων μεταξύ Πακιστάν και ΗΠΑ, που έχουν παγώσει από τον περασμένο Νοέμβριο, που αμερικανικά αεροσκάφη σκότωσαν 24 Πακιστανούς στρατιώτες στα σύνορα με το Αφγανιστάν και το Πακιστάν έκλεισε τις χερσαίες οδούς ανεφοδιασμού των νατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, που περνούσαν από το έδαφός του.

Περαιτέρω ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών προκάλεσε η καταδίκη σε φυλάκιση 33 ετών, από Πακιστανικό δικαστήριο, του ιατρού Αφριντί με την κατηγορία ότι βοήθησε τη CIA να εντοπίσει τον Μπιν Λάντεν.

Η Ρωσία επέτρεψε τη χρήση από το NATO ενός αεροδρομίου στο Βόλγα για την εναέρια μεταφορά μη πολεμικού υλικού στο Αφγανιστάν, γεγονός που μετρίασε τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει η διακοπή των χερσαίων οδών ανεφοδιασμού από το Πακιστάν.

Λίγες ημέρες, αφότου η Ινδία προέβη στην δοκιμαστική εκτόξευση πυραύλου ικανού να φέρει πυρηνική κεφαλή και να πλήξει στόχους στην Κίνα και την Ευρώπη, το Πακιστάν απάντησε με τη δοκιμαστική εκτόξευση

δικού του πυραύλου βεληνεκούς 2000 έως 3000 χλμ ικανού να πλήξει την Ινδία.

γ. Β. Κορέα

Δύο εβδομάδες μόλις, αφότου η Πιονγκγιάν συμφώνησε να αναστείλει το πυρηνικό της πρόγραμμα με αντάλλαγμα επισιτιστική βοήθεια, το καθεστώς αιφνιδίασε τη διεθνή κοινότητα με την ανακοίνωση ότι θα εκτοξευθεί πύραυλος για να τεθεί σε τροχιά ένας δορυφόρος.

Η Β.Κορέα παρά τις επικρίσεις και προειδοποιήσεις της διεθνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων της Κίνας και της Ρωσίας επιχείρησε την εκτόξευση του πυραύλου στις 14 Απριλίου, χωρίς όμως επιτυχία, γιατί αυτός διαλύθηκε σε 20 κομμάτια προτού καταπέσει στην κεντρική θάλασσα. Η Β.Κορέα σε μια σπάνια εκδήλωση ειλικρινείας ανακοίνωσε ότι ο πύραυλος απέτυχε, ανακοινώνοντας όμως ταυτόχρονα ότι θα πραγματοποιήσει και μια Τρίτη πυρηνική δοκιμή.

Στις 26 Μαρτίου άρχισε η διάσκεψη για την πυρηνική ασφάλεια στη Σεούλ στην οποία συμμετείχαν 53 χώρες, χωρίς όμως τη συμμετοχή της Β.Κορέας που δεν απεδέχθη την πρόσκληση. Το θέμα της διάσκεψης ήταν η διασφάλιση του υπάρχοντος πυρηνικού υλικού προς αποφυγή ατυχημάτων ή τρομοκρατικών επιθέσεων, αλλά στο περιθώριό της συζητήθηκε και η εκτόξευση του βορειοκορεάτικου πυραύλου και ασκήθηκαν πιέσεις από τις ΗΠΑ προς την Κίνα για να παρέμβει και να συμμορφώσει το σύμμαχό της και όπως φαίνεται αυτή ανταποκρίθηκε.

δ. Κίνα

Στις αρχές Μαΐου επισκέ-

φθηκαν την Κίνα 200 Αμερικανοί πολιτικοί και επιχειρηματίες, με επικεφαλής τους Υπουργούς Εξωτερικών κ. Χίλτον και Οικονομικών κ. Γκάϊτνερ για να συζητήσουν στην καθιερωμένη ετήσια συνάντηση με το όνομα «Στρατηγικός και Οικονομικός Διάλογος», που είναι ένα φόρουμ ανωτάτου επιπέδου, στο οποίο τίθενται επί τάπητος όλα τα προβλήματα στις σχέσεις των δύο χωρών από το εμπορικό ισοζύγιο και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες μέχρι τα θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας.

Οι δύο χώρες έχουν αναπτύξει στενή οικονομική σχέση η οποία όμως απειλείται από τον γεωπολιτικό ανταγωνισμό που έχουν αναπτύξει. Οι ΗΠΑ φοβούνται ότι η Κίνα απειλεί τα συμφέροντά τους με την πρόθεσή της να δημιουργήσει βάσεις στον Περσικό δια του Ιράν και η Κίνα αισθάνεται ότι οι ΗΠΑ επιδίδονται σε μια στρατηγική περικύκλωσής της, οικοδομώντας αντικινεζικές συμμαχίες με διάφορες χώρες από την Ινδία μέχρι το Βιετνάμ.

ε. Μιανμάρ (πρώην Βιρμανία)

Με την παρότρυνση των ΗΠΑ το στρατιωτικό καθεστώς απελευθέρωσε τους πολιτικούς κρατούμενους και η αντιπολίτευση υπό την κυρία Αούνγκ Σαν Σούκι, που τελούσε σε περιορισμό κατ'οίκον, δέχθηκε να συμμετάσχει στις εκλογές, παρά τις αντιρρήσεις της για το Σύνταγμα της χούντας και να κερδίσει έδρα στο Κοινοβούλιο. Κατόπιν αυτού οι ΗΠΑ χαλάρωσαν τις οικονομικές κυρώσεις που είχε επιβάλει η κυβέρνηση Μπους.

9. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Κούβα

Ο Πάπας που πραγματοποίησε εξαήμερη επίσκεψη στην Κούβα έγινε ενθουσιωδώς δεκτός από το λαό και χωροστάτησε σε λειτουργία στην Πλατεία της Επανάστασης στην Αβάνα. Με δηλώσεις του ανέφερε ότι η Κούβα χρειάζεται νέο οικονομικό μοντέλο και ζήτησε μια πιο ανοιχτή κοινωνία με την εκκλησία στο πλευρό της.

β. Κολομβία

Οι αντάρτες του FARC, που ανακοίνωσαν στις 26 Φεβρουαρίου ότι εγκαταλείπουν την πρακτική των απαγωγών για να εισπράττουν λύτρα, προχώρησαν σε μια ακόμη κίνηση καλής θελήσεως απελευθερώνοντας 10 στρατιωτικούς και αστυνομικούς που κρατούσαν στη ζούγκλα

ΟΡΘΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Στο τεύχος 67 του περιοδικού «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» (Ιανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος 2012), στο άρθρο περί ΣΜΥΡΝΗΣ, στη σελίδα 32, ο δαίμων του τυπογραφείου, αλλοίωσε το ακριβές νόημα σε παράγραφο, που η ορθή της διατύπωση είναι :

«Ολιγώτερο γνωστό όμως είναι, ότι στη Σμύρνη πέρασε ένα μέρος της ζωής του και ο Γάλλος πολιτικός Εντουάρντ Μπαλαντύρ (Ballandur) (ο οποίος έχει αναφερθεί σ' αυτό) και όταν Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας ήταν ο Βαλερύ Ζισκάρ Ντεσταίν (θερμός υποστηρικτής ως γνωστόν την ένταξης της Ελλάδος στην Ε.Ο.Κ.) είχε διατελέσει Πρωθυπουργός της Γαλλικής Κυβέρνησης».

Πλάτωνος Πολιτεία

Φιλόσοφοι-βασιλείς

Ο Πλάτωνας χαρακτηριστικά υποστήριζε ότι "όταν οι φιλόσοφοι βασιλέψουν και οι βασιλιάδες φιλοσοφήσουν, μόνο τότε θα ευτυχήσουν οι λαοί". Εφόσον, στο μύθο του σπηλαίου, έχει περιγραφεί η φυγή από το σπήλαιο των απελευθερωμένων δεσμοτών, των φιλοσόφων, κρίνεται πως μόνο αυτοί είναι κατάλληλοι για τη διακυβέρνηση της Πολιτείας, εφόσον έχουν γνωρίσει τον αληθινό κόσμο των Ιδεών, που φωτίζεται από το Αγαθό.

Όπως ορίζει και το ίδιο το όνομά του, ο Φιλόσοφος-βασιλιάς του Πλάτωνα αγαπά τη σοφία και την αληθινή γνώση, εφόσον γνωρίζει τις Ιδέες. Στην παρομοίωση της Πολιτείας με καράβι ακυβέρνητο, ο ιδιοκτήτης δεν μπορεί να οδηγήσει στη σωτηρία, γιατί ούτε βλέπει ούτε ακούει, καθώς οι ναύτες φιλονικούν μεταξύ τους. Ο φιλόσοφος είναι αυτός που έχει την ικανότητα να οδηγήσει σωστά, παρατηρώντας τους ανέμους, τον ουρανό, τα αστέρια κλπ. Οι ναύτες περιγελούν και αγνοούν τις συνήθειες αυτές, γιατί ποτέ τους δεν έχουν γνωρίσει κάποιον αληθινό φιλόσοφο.

Κατά την εποχή του Διαφωτισμού, ο Βολταίρος ήταν αυτός που εισήγαγε τον όρο Πεφωτισμένη δεσποτεία, προκειμένου να περιγράψει τη διακυβέρνηση ορισμένων Ευρωπαίων μοναρχών, οι οποίοι υιοθετούσαν τις ιδέες του Διαφωτισμού και κυρίως έδιναν έμφαση στη Λογική με την οποία προσπαθούσαν να διακυβερνήσουν την χώρα τους. Από την άλλη πλευρά, ακριβώς αυτή η δομή του κοινωνικού βίου που περιγράφεται μέσω του Σωκράτη ώθησε φιλόσοφους και μελετητές του 20ού αιώνα στην κριτική εναντίον του Πλάτωνα: ο φιλόσοφος Καρλ Πόπερ, για παράδειγμα, εξέφραζε στο έργο του ότι η Πολιτεία του Πλάτωνα άσκησε μεγάλη επιρροή στα σύγχρονα ολοκληρωτικά καθεστώτα (Στάλιν, Χίτλερ).

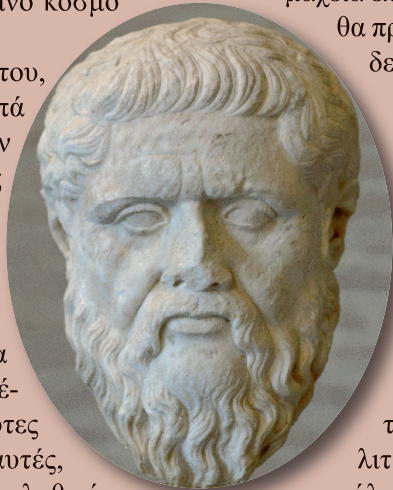
Το γενναίον ψεύδος

Προκειμένου οι πολίτες της Καλλίπολης να διαχωριστούν στις 3 τάξεις των δημιουργών, επίκουρων και αρχόντων, ο Πλάτων, μέσω των χαρακτήρων του διαλόγου, δηλώνει πως θα ήταν αναγκαίο ένα γενναίον ψεύδος για την αυστηρή κοινωνική συνοχή. Θα έπρεπε να πεισθούν ότι είχε προεξοφληθεί το είδος του χαρακτήρα τους, όταν βγήκαν από τα σπλάχνα της γης. Όταν τους δημιουργούσε ο Θεός, τους φύλακες-άρχοντες τους έφτιαξε από χρυσάφι, τους φύλακες-επίκουρους από ασήμι και τους δημιουργούς από σίδηρο και χαλκό.

Ωστόσο, υπάρχει κινητικότητα ανάμεσα στις τάξεις, καθώς η Ιδεώδης Πολιτεία βασίζεται στην αριστοκρατία του πνεύματος. Αν από χρυσούς γονείς γεννιόταν διαφορετικό παιδί ή αντίστροφα, σε κάθε περίπτωση όφειλαν να το στείλουν στην τάξη όπου πραγματικά ανήκε.

Ο Πλάτωνας προτιμούσε κάτι τέτοιο, ακόμη και

λάθος, όπου όλοι οι άνθρωποι θα συνέχιζαν ευτυχισμένοι τη ζωή τους, παρά μια δημοκρατία, όπου θα κυριαρχούσε ο όχλος και θα επερχόταν δυστυχία. Ο χαρακτηρισμός "γενναίον" σχετίζεται με το σκοπό για τον οποίον λέγεται: να πεισθούν οι πολίτες ότι πρέπει να αισθάνονται αδέλφια για να εξασφαλιστεί η διατήρηση και ευδαιμονία της πόλεως. Ο Αριστοτέλης στα Πολιτικά και στα Ηθικά Νικομάχεια επικρίνει τη θεωρία αυτή και υποστηρίζει ότι θα προκαλεί στάσεις (εξεγέρσεις) στην πόλη και δε θα συμβάλλει στην ενότητά της.

Αλληγορία του σπηλαίου

"Η αλληγορία του σπηλαίου του Πλάτωνα", Jan Saenredam, 1604

Η Πολιτεία περιλαμβάνει την Αλληγορία του σπηλαίου, με την οποία ο Πλάτων εξηγεί τη Θεωρία των Ιδεών του.

Η αλληγορία του σπηλαίου είναι μια προσπάθεια τεκμηρίωσης της θέσης του φιλόσοφου ως βασιλιά στην Ιδεώδη Πολιτεία. Μια ομάδα ανθρώπων ζουν σε ένα σπήλαιο όλη τους τη ζωή, αλυσοδεμένοι σε έναν τοίχο, χωρίς να μπορούν να δουν έξω από το σπήλαιο, ούτε να δουν πίσω τους, όπου βρίσκεται μια φλόγα που φωτίζει τα αντικείμενα που κινούνται και ρίχνει τις σκιές τους στα τοιχώματα του σπηλαίου. Οι φυλακισμένοι αρχίζουν να αποδίδουν αυτά τα σχήματα με όρους και έννοιες, ενώ πιστεύουν ότι οι σκιές αυτές είναι πραγματικές.

Το ότι οι φυλακισμένοι, ωστόσο, μπορούν να δουν μόνο τις σκιές αυτές, δε σημαίνει ότι ο υπαρκτός κόσμος περιορίζεται μόνο μέσα στο σπήλαιο. Αν κάποιος καταφέρουν να λυθούν από τις αλυσίδες και βγουν από το σπήλαιο, θα τυφλωθούν από τη λάμψη του Ήλιου και θα επιστρέψουν πίσω. Αν, ωστόσο, συνηθίσουν το φως, θα δουν καθαρά τον Ήλιο, που συμβολίζει το Αγαθό, και θα καταλάβουν ότι όσα έβλεπαν μέσα στο σπήλαιο ήταν απλά προβολές, σκιές της αλήθειας. Ίσως σκεφτούν να επιστρέψουν πίσω, λυπούμενοι τους φυλακισμένους συντρόφους τους. Πίσω, όμως, στο σπήλαιο, δε θα μπορούν να συνηθίσουν στο σκοτάδι, και, προσπαθώντας να διδάξουν στους υπόλοιπους την αλήθεια, ίσως δεχτούν το μίσος και την αντίδρασή τους. Ωστόσο, όσοι ελευθερώθηκαν, οι φιλόσοφοι, έχουν χρέος να επιστρέψουν πίσω και να διδάξουν και τους υπόλοιπους.

Συχνά, ο Ήλιος, που συμβολίζει το Αγαθό, ωθεί στην ερμηνεία του Μύθου του Σπηλαίου από θρησκευτικής απόψεως: χωρίς Θεό, οι άνθρωποι ζουν μέσα το σκοτάδι.

Ο κόσμος μέσα στο σπήλαιο εκφράζει την εμμονή στα "αισθητά πράγματα", όσων μπορούν οι άνθρωποι να αντιληφθούν με τις αισθήσεις τους, ενώ η άνοδος στον πραγματικό κόσμο και η όραση των αληθινών Ιδεών υπό το φως του Ήλιου οδηγούν στην εναρμόνιση των τριών τμημάτων της ψυχής και την ενδυνάμωση του λογιστικού.

Πηγή: Διαδίκτυο

Δόξα στο Μεσολόγγι

Του Κωστή Παλαμά

(1926, απαγγέλθηκε από τὸν ἴδιο τὸν Ποιητὴ,
σὴν 100ῃ ἐπέτειο τῆς Ἑξόδου σὲ Μεσολόγγι -
ἀπόσπασμα)

Γῆ, πὺς ξάστερους πάντοτε οὐρανοὺς μου
Κάθε λογῆς κόσμοι ἀστρικοὶ πλουμίζουν,
Ἄστρα πὺς σβύνουν καὶ πὺς πέφτουν, ἄστρα
Πὺς τρεμοφέγγουν,

Πλανήτες, φωτοσύγνεφα, κομήτες,
Φῶτα χλωμά καὶ φῶτα θάμπωμα, ἥλιοι,
Πᾶς τὰ μαργαριτάρια καὶ χρυσάφια,
Πᾶς τὰ διαμάντια.

Μὰ ἐσύ, ρουμπίνι ἀπ' τοὺς ἀχνοὺς δεμένο
Μαρτυρικῶν καὶ ἡρωικῶν αἱμάτων.
Στὸν οὐρανὸ τῆς πλάσης, καθὼς εἶναι τοῦ πόλου τὸ ἄστρο,
Τοῦ πόλου τὸ ἄστρο ἐσύ στὸς οὐρανοὺς μου

Τῆς Δόξας, δόξα, ὦ Γῆ! Τὸ Μεσολόγγι:
Κί' οἱ μέ ὀνόματα μύρια γνωρισμένοι
Κόσμο μου πὺς εἶναι
Κί' οἱ ἀπὸ σπαθιοῦ κατακτητές, καὶ οἱ δάφνες

Τῶν πολεμάρχων οἱ αἱματοβαμμένες,
Κί' οἱ Ἀλέξανδροι
Κί' οἱ Ἑφτάλοφες καὶ οἱ Νίκες
Καὶ οἱ Σαλαμάνες,

Καὶ μέ τῆς ἱστορίας οἱ πολιτείες
Καὶ στόματα χρυσὰ καὶ οἱ Κυβερνήτες
Κί' οἱ Ἡράκλειτοι τοῦ Λόγου καὶ τῆς Τέχνης
παντοῦ κί' οἱ Αἰσχύλοι,

Ἀνήμεροιοῦτως κί' ἂν σταθῶν μπροστά σου,
Καὶ σέ μίᾳ τρίχῃς ἤσκιον νὰ θολώσουν
Τὴν ξεκομμένη ἀπ' τὸ Κυρίου τὴν ἔψη
Φεγγοβολιά σου.

Μεσολόγγι. Χαρὰ τῆς ἱστορίας
Γῆ ἀπαγγελμένη. Πᾶν ἐκὰὶ χρόνια,
Κί' ἄς πᾶν. Ἡ θύμησις ἀχρονὴ μπροστά σου
Θὰ γονατίζει.

